

De geselecteerde Marialiederen

Hieronder vindt u de codes van de referenties.

A

De pelgrim; handboekje ten gebruike der Bedevaartgangers, inzonderheid naar O.L.V.in 't Zand te Aarle-Rixtel, Helmond, 1927.

B

Handboekje voor de pelgrims van de Beerse Processie naar O.L. Vrouw van Scherpenheuvel, ??

HF1

Het Ave Maria der Congreganisten, Breda. 1864.

HF2

Melodieën op de Gezangen in het Handboekje voor de leden van de Aartsbroederschap De Heilige Familie Jezus, Maria, Jozef, Tilburg, 1874.

HF3

Gezangen en Gebeden voor de Leden van de Aartsbroederschap: De Heilige Familie, Jezus, Maria, Jozef, Tilburg, 1894.

L

Handboekje van de Bedevaart van Lieshout naar O.L.V. van Handel, Helmond, 1902.

N

Handboekje bevattende Gebeden en Gezangen der Nulandsche Processie naar Kevelaar, Tilburg, 1900.

P

Psalterke; 105 geestelijke liederen voor kerk, school en huisgezin, Tilburg, 1922.

T

Onze Bedevaart of Gebeden en Gezangen van de R.K. Werkliedenprocessie van Tilburg en omstreken naar Scherpenheuvel.

W

Gebeden en Gezangen bij gelegenheid van Bedevaarten en Andere Godsdienstplechtigheden (meer speciaal voor de processie van Westerhoven naar meerveldhoven), ?, c. 1914.

Z

Handboekje voor de Vereerders der Zoete-Lieve-Vrouw van 's Hertogenbosch, 's Hertogenbosch, 1923.

Ak'lig klink het doffe luiden (HF1 39)

En in het uur van onzen dood

1.

Solo, Basse

Ak'lig klinkt het doffe luiden
Van de doodsklok om mij hêen;
Weder gaat een' ziel voor 't oordeel
Van haar' God en Regter trêen ...

2.

Allen

Bid voor ons, o Heil'ge Moeder,
In het uur van onzen dood!"
Neen! Gij zult ons niet verlaten
o Maria, in den nood."

3.

Gingen and'ren voor mij henen,
Ook aan mij komt eens de beurt:
Straks wordt mijn kortstondig leven
Aan het aardsche losgescheurd.

Allen

4.

Oordeel! ... 'k denk met angst en rouwe
Aan het vonnis dat mij wacht.
Wie is 't die voor Godes vierschaar
't Vonnis mijner ziel verzacht?

Allen

5.

De eeuwigheid staat voor mij open ...
Alles daagt mij voor den geest ...
Alles dreigt mij ... zooveel zonden! ...
'k Ben voor mijne ziel bevreesd.

Bid voor ons, enz.

6.

Zondaar! Neen, geen moed verloren!
Zie daarboven! aan God's zij'
Troont uw' Moeder, die in 't oordeel
Bidden zal voor U en mij.

Allen

7.

Zooveel uren, zooveel dagen
Aan Maria toegewijd! ...
En zij zou voor ons niet bidden
In dien laatsten ziele-strijd?

Allen

8.

Geene vrees voor die Haar minnen! ...
Als de doodsklok voor u slaat,
Zingen wij dat weêr een dienaar
Van Maria heem'len gaat

9.

Bid voor ons, o Heil'ge Moeder,
In het uur van onzen dood!
Neen! Gij zult ons niet verlaten
o Maria, in den nood."

Alle dagen (HF₃ 66)

1.

Alle dagen,
 Met behagen,
 Zingt der heemlen Koningin,
 Wilt haar prijzen,
 En bewijzen
 Uwe teedre kinderman.
 Wie vergaarde
 Ooit op aarde,
 Zoveel gunsten, zooveel deugd?
 Wien bekroonde,
 Wien beloonde
 God met zooveel zaal'ge vreugd?

2.

Komt haar eeren,
 Haar, des Heeren
 Moeder en geliefde Bruid,
 Komt verkonden,
 Alle stonden,
 Haren lofzang overluid.
 Komt haar groeten,
 Voor haar voeten
 Laat ontspringen uwe klacht;
 Door een teeken
 Zal Hij breken
 Heel 't geweld des helsche macht.

3.

Hoort verhalen
 't Zegepralen
 Van de Maagd, die God verloor,
 Om het leven
 Weer te geven,
 Dat het menschedom eens verloor.
 Smettelooze

Hemelroze,
Lelie, door geen vlek besmet,
Wil toch geven,
Dat ons leven
Steeds getrouw blijft aan Gods wet.

4.
Gij, wie 'k blijde
Eertijds wijdde,
Mijne kindsheid en mijn jeugd,
Bij mijn sterven
Doe mij erven
't Eeuwig leven, de eeuwge vreugd.
Wil dan spreken,
Wil dan smeeken,
Voor mij bij uw' lieven Zoon.
'k Zal daarboven
U dan loven,
Neergeknield voor Jezus' troon.

Alle dagen, met behagen (P 97)

1.

Alle dagen,
 Met behagen,
 Komt en eert de Moedermaagd,
 Vroeg en late
 Vindt gij bate,
 't Zij gij vraagt, hetzij gij klaagt

Keervers

Heft uw oogen,
 Opgetogen,
 Tot haar hoogverheven troon;
 Heerlijk straalt zij, heerlijk praalt zij
 Daar als Maagd en Moederschoon.

2.

Uwe zinnen,
 Van 't beginnen,
 Van uw kinderjaren af,
 Leert ze richten
 Naar de plichten
 En naar 't voorbeeld, dat ze u gaf.

Keervers

3.

In den tempel,
 Door 't exempel,
 Van Maria meegeleid,
 Voegt uw schreden
 Naar de zeden
 Van haar diepe ootmoedigheid.

Keervers

4.

In het lijden,
In 't verblijden,
Zijt indachtig hoe zij plag,
Alle dagen
't Kruis te dragen,
Dat zij Jesus dragen zag

Keervers

5.
Op de paden
Van genaden
Volgt Maria's stappen blij.
En na 't leven
Zal ze u geven
Eene plaats aan hare zij

Keervers

Als het bloempjen op de heide (HF₃ 109)

1.

Als het bloempjen op de heide,
Als 't viooltje aan d'oever der bron,
Als het lammetje in de weide,
Die zich koesteren in de zon;

2.

Als de dartle vogels kweelen
Langs den frisschen watervloed,
Waar de kindren vroolijk spelen,
Zoo wees gij van mij gegroet.

3.

o Maria, zoet en hemelsch
klinkt uw naam mij in het oor;
Al mijn zuchten en verlangen
Stijgt tot U de heemlen door.

4.

Welk geluk U eens daarboven,
Waar geen lijden woont of smart
Steeds te aanschouwen, minnen, loven
En te rusten aan uw hart.

Als een bloempje tusschen hagen (MC 193)*Opdracht van Maria in den tempel*

1.

Als een bloempje tusschen hagen,
 Binnen Sion's tempelwand
 Voor het aanschijn Gods geplant,
 Wijkt Maria voor de lagen,
 Die de booze wereld spant.

2.

Als een pas ontloken roze,
 Met des Hemels dauw besproeid,
 Die de zonne tegengloeit,
 Hangt de zoete, vlekkelooze
 Aan het altaar Gods geboeid.

3.

Als een lelie uitverkoren,
 Zilverblank en zonder smet,
 Die de maan in schaduw zet,
 Staat het Maagdeken te gloren,
 Dat des satans kop verplet.

4.

Als 't viooltje zacht en teeder,
 Dat in stille velden tiert,
 En het groen der dalen siert,
 Buigt het zedig Kindje neder,
 Daar het zuchtjes opwaarts stiert.

5.

Zuchtjes stiert het, glansjes spreidt het,
 Geurtjes aâmt het, zacht en zoet;
 Serafs, kindje's eerestoet,
 Hoort het spreken, en verbreidt het,
 Ach! verbreidt het vol van gloed.

6.

“ ‘k Wijd U, God, mijn hart en zinnen,
“ Voor den tijd en eeuwigheên.”
Hooft, zoo fprak het Kindje kleen:
“ God, mijn God! ‘k wil U beminnen,
“ U beminnen, U alleen! ”

7.

“ ‘k Wil U dienen al mijn dagen,
“ Heer! wat wilt Gij, dat Ik doe?
“ Is het mogelijk? staat Gij ’t toe?
“ God, mijn God! ‘k wil U behagen,
“ Leer Mij, Heere, leer Mij, hoe!”

8.

“ God, mijn God! Ik wil U loven,
“ Altijd loven, altijd aan!
“ Van deez’ sombre levenspaân
“ Stijg voor U mijn geest naar boven,
“ Blijv’ voor U mijn harte slaan.”

9.

“ God, mijn God! ‘k wil voor U lijden,
“ Smarten lijden zwaar en fel.
“ Is ’t uw wil zoo, ’t is mij wèl.
“ God, mijn God! ‘k wil moedig strijden
“ Tegen wereld, vleesch en hel.”

10.

“ Lieve God, ‘k wil alles derven,
“ Om steeds Maagd en rein te zijn;
“ Zend mij armoê, smeedheên, pijn,
“ Laat Mij leven, laat Mij sterven,
“ Maar bewaar Mij Maagdelijn.”

11.

“ ‘k Wil, mijn Schepper, U behooren,
“ U behooren, niet aan Mij;
“ Tot Ik, van het aardsche vrij,
“ Staan zal in uw Hemelkoren.
“ Amen, amen! dat ’t zoo zij!”

Als het kind in moeders armen (HF₃ 115)

1.

Als het kind in moeders armen,
 Dat zijn lijden dra vergeet,
 Snel ik, Moeder vol erbarmen,
 Naar U heen in druk en leed,
 En ik vind in elke smart,
 Balsem aan uw Moederhart.

2.

In de stormen van het leven,
 Als mij, zwak en weerloos kind,
 's Vijands woede en macht doen beven,
 Weet ik, waar ik bijstand vind;
 Mij wacht in die bange smart
 Kracht en steun aan 't Moederhart!

3.

Als mijn zwakheid heeft misdreven,
 En, door 't valsche schoon misleid,
 Rust en vreugde mij begeven,
 Houdt Ge uw armen uitgebreid;
 En ik vind in zielesmart
 Vrede weêr aan 't Moederhart.

4.

Eens, als me alles gaat ontvallen,
 De aarde mij geen troost meer biedt,
 Al verlaten mij ook allen,
 Moeder, Gij verlaat mij niet!
 Dan ook in de stervenssmart
 Vind ik heil aan 't Moederhart.

Als zich uw Geest in God verblijdt (P 95)

1.

Als zich uw Geest in God verblijdt,
Als gij, gewond door smarten, schreit,
Als gij het kleed der glorie draagt,
U onze hulde Moeder maagd.

2.

Gegroet, zoo blij, als gij ontvangt,
Bij uw bezoek, God jub'lend dankt,
Uw kindje baart, het offert, vindt;
O Moeder, zalig met uw Kind!

3.

Gegroet, Bedrukte, met uw Zoon,
Benauwd, gewond door geesel, kroon,
Aan 't Kruis genageld en bespot;
O Mart'laresse met uw God!

4.

Gegroet, als Jesus zegepraalt,
De Geest in vlammen nederdaalt,
Als gij, met sterrenkrans gekroond,
O Koningin in glorie troont!

5.

Pluk rozen, in verscheidenheid,
In deez' geheimen uitgespreid,
Omkrans uw Moeder, prijs en roem
Haar schoone liefde met die Bloem.

6.

U, Jesus, heerlijkheid en roem,
Uit maagd'lijk bloed gesproten Bloem,
Met Vader, Geest, in eeuwigheid,
Geprezen Uwe Majesteit.

Ave Maria, Sterre (HF₃ 102)

1.

Ave Maria, Sterre
Op 's werelds holle zee,
Uw licht toont ons van verre
Des hemels veil'ge ree.
Bij 't stijgen van den nood,
Straalt ons uw lichtglans tegen,
En redt ons van den dood.

2.

Ave Maria, Sterre,
Die in het oosten rijst,
Des zondaars hart van verre
De krib van Jezus wijst;
Daar knielt hij rouwvol neer,
En starend op uw luister
Vindt hij zijn Redder weêr.

3.

Ave Maria, Starre,
O sterre van geluk!
Wat ramspoed ons benarre,
Wat leed den boezem druk'
Uw lichtglans wekt den moed,
Toont ons den prijs van 't lijden,
Het eeuwig, eeuwig goed.

Ave, Maria zoet (HF₃ 75)

1.

Ave, Maria zoet,
Gij eedle Maagd gegroet,
Wie nooit het gift der zonde schaadde.
Ik roep op dezen stond,
Door d 'Engel eens verkond,
Ave, Gij zijt vol van genade

2.

Des Allerhoogsten Zoon
Kwam van zijn hemeltroon
In U, Maria, nederdalen:
Gij hebt in duistren nacht,
Ons 't ware Licht gebracht,
Den Heeler onzer zielekwalen.

3.

Maria, rein en schoon
Is 't, die Gods eigen Zoon
Aan haren kuischen boezem voedde,
Het lieve Jezuskind,
Dat u, zondaars verblind,
Voor wissen ondergang behoedde.

4.

Na Adams zondeval
Werd de aard een tranendal:
Voor eeuwig waren wij verloren.
O wonder, ongehoord,
Daar wordt Gods eeuwig Woord
Voor ons uit U, o Maagd, geboren.

5.

Door Jezus'offerbloed
Werd onze schuld geboet;
En satan moest zijn prooi verzaken.

Wij bidden, lieve Heer,
Doe allen immer meer
De vruchten der verlossing smaken.

Ave, star der zee-e (HF2 130 en 131)

1.

Ave, star der zee-e,
 Gods verheven Moeder,
 En toch altijd Maged,
 Zaalge deur des Hemels.

2.

Luistrend naar dit Ave,
 Ons geleerd door d'Engel,
 Vestig ons in vrede,
 Keerend Eva's name.

3.

Maak de boei der schuld los,
 Geef den blinden 't licht weêr
 Hoed ons tegen ramspoed,
 Smeek af al wat goed is.

4.

Toon u onze moeder,
 Bied Hem onze beden,
 Die voor ons geboren
 De uwe wilde wezen.

5.

Wonderbare Maged,
 Vreedzaam onder allen,
 Delg gij onze schulden,
 Maak ons kuisch en vreedzaam.

6.

Geef een vlekloos leven,
 Maak den weg ons veilig,
 Dat we eens Jezus ziende
 Ons met u verblijden.

7.

Lof zij God den Vader,
Eer en lof den Christus
En den heiligen Geeste,
Den Drieëenen glorie.

II

Ave, Ster van 't mere (B 98)

Ave, Ster van 't mere,
Moeder van den Here,
Altijd Maagd gebleven,
Poort van 't eeuwig leven.

Refrein

Wees onze voorspraak bij den Heer,
Zie vol ontferming op ons neer,
Bid voor ons, Maria!

Toon U onze Moeder,
Jezus, onze Broeder,
Ons uit U geboren,
Zal door U ons horen.

Refrein

Help ons, rein van zeden,
't Veilig pad betreden,
Om bij Jezus samen,
God te loven. Amen.

Refrein

Berg van bloemen in 't blinkende licht (P 104)

1.

Berg van bloemen in 't blinkende licht,
Draag onze Vrouwe zoo zoet van gezicht.

Keervers

Ave, Ave, Ave Maria!

Ave, Ave, Ave Maria!

2.

Kleurige kelken, zoo geurig en zoet,
Kust haren blanken en maagdelijken voet!

Keervers

3.

Kleurige kindren der groenende wei,
Groet met uw geuren de Vrouw van den Mei!

Keervers

4.

Berg van bloemen, hef hoog onze Maagd,
Die onzen Heiland, haar Kindeken draagt!

Keervers

Bestuur, o Lieve Vrouwe (HF3 97)

1.

Bestuur, o Lieve Vrouwe,
 Ons bootje rank en teer,
 Bewaar èn hoed het trouwe
 Op 't ongestuïme meer.
 Doe 't stormgeloed bedaren,
 Doe zwijgen wind en baren
 Maria, Maria, o Maria zoet!

2.

O Moeder van verblijden,
 Bescherm ons Vaderland,
 Help ons voor 't goede strijden
 Met moed en sterke hand;
 En komt eens 't uur van sterven,
 Laat ons den Hemel erven,
 Maria, Maria, o Maria help!

3.

Help, die verlaten zwerven
 Gekweld door zorg en smart,
 Die heul en laafnis derven
 Voor 't diep gewonde hart.
 O, Moeder vol erbarmen,
 Heb deernis met ons, armen!
 Maria, Maria, o Maria zoet!

4.

Schenk aan ons hart den vrede,
 Doe zwijgen haat en nijd,
 Het zwaard ruste in de scheede
 Na droeven broederstrijd!
 Laat allen aan uw voeten
 Als broeders zich begroeten;
 Maria, Maria, o Maria help!

5.

Geleid ons langs de baren,
O zoete ster der zee,
Te midden van gevaren
Naar 's Hemels veilige ree,
En laat aan de eeuwige stranden
Ons ranke hulk belanden!
Maria, Maria, o Maria help!

6.

Waar de Engelscharen zweven
Vol glans en heerlijkheid,
Van eeuwig licht omgeven
In 't rijk der zaligheid,
Laat dáár ons binnentreden
In Sions schittrend Eden.
Maria, Maria, o Maria help!

Bij het kruis stond d'eed'le Vrouwe (P 46 en W 134)*Stabat Mater*

1.

Bij het kruis stond d'eed'le Vrouwe,
Tranen plengend in haar rouwe,
Om het bloeden van haar Zoon.

2.

Scherper dan een zwaard kan snijden,
Sneed door hare ziel het lijden,
Wreede smart en schamp're hoon.

3.

Als een aan de smart gewijde
Staat de zóó gebenedijde
Moeder van Gods eeuwig Woord.

4.

Ziet haar in ontroostbaar treuren
Moeder teer, de blikken beuren,
Naar dien Zoon, zoo wreed vermoord.

5.

Wie kan zonder mededoogen
Staren in die moederoogen,
Van zoo gruwzaam lijden mat?

6.

Wie blijft zonder mede rouwen
Bij de smarten dezer Vrouwe,
Met het bloed haars Zoons bespat?

7.

Om de zonden van de zijnen
Zag zij Jesus zóó in pijnen,
In de wreedste geeselsraf.

8.

Zij zag daar den troost haars harten,
Ongetroost in stervenssmarten
Tot Hij legde 't leven af.

9.

Moeder, bron van liefde, konde
Ik de smart die U doorwondde,
Zoo gevoelen dat ik schrei.

10.

Laat in mij de liefde groeien
Van Uw Jesus, en zóó bloeien,
Dat ik Hem bemin als Gij!

11.

Kleur mij, Moeder, allerkuischte
Uit de wonden des Gekruisten,
Met zijn allerreinste Bloed.

12.

Laat mijn ziel, als d'Uwe, wonden
Door de smart, waarin mijn zonden
Door uw Zoon zijn afgeboet.

13.

Mocht ik troost aan Jesus brengen,
Tranen met uw tranen mengen,
Tot er adem in mij is.

14.

Ik kom staan aan uwe zijde
Aan den voet van 't kruis, en blijde
Deelen in uw droefenis.

15.

Maagd'lijn, onder maagden eenig,
Kneed mijn hart opdat het lenig
Voelend, als het uwe zij.

16.

Laat mij deelen in zijn lijden,
Met uw Zoon ten bloede strijden,
Beeld zijn wonden af in mij.

17.

Laat in mij zijn wonden ploegen,
Gutsen in de diepste voegen
Mijner ziel zijn god'lijk Bloed.

18.

Laat mij naar 't vuur verwijzen,
Stel, o Maagd, den Rechter eischen,
Spreek voor mij in 't oordeel goed.

19.

Christus, als het uur van scheiden
Voor mij slaat, laat mij dan leiden
Door Uw Moeder naar Uw troon.

20.

Als mijn lichaam is gestorven,
Reik mijn ziel dan, onverdorven,
In Uw Paradijs de kroon. Amen.

Daal neer, o schaar van juichende Engelkoren (MC 170)*Maria's Hemelvaart*

1.

Daal neer, o schaar van juichende Engelkoren,
 Die om Gods troon op zilvren wieken zweeft;
 Die d'Engeltoon, wen Jezus was geboren,
 Van uit dit oord tot door de wolken dreeft.

2.

Daal neer, wil thans u om Maria scharen,
 Voer haar met harpgezing tot Jezus op,
 Roer thans met kracht op gouden lier de snaren,
 Juich! de eedle Maagd klimt thans ten Hemel op.

3.

“En de Engel daalt en licht van 't graf de zerken:
 “En de aarde dreunt, door 't statig snaargebrom;”
 Daar rijst zij op, geleund op Englenvlerken,
 Omringd door een der eêlste maagdendrom.

4.

Waarheen, o Maagd! waarhenen wilt Gij togen?
 Zoo zonder ons, de telgen van uw hart?
 Ach, Moeder, ach! toon toch uw mededoogen;
 Zij dan ons deel dit aaklig dal van smart?

5.

Neen, 't zij zoo niet! kom dra ons hier verlossen,
 Trek ons tot U, tot voor uw glorietroon;
 Wil, Moeder, daar met 't maagdenkleed ons dossen,
 Ons kransen met een overwinningskroon.

Daar is geen schooner kleed op aard (P 110)

1.

Daar is geen schooner kleed op aard,
 Dan 't kleed dat mij voor 't kwaad bewaart,
 Het kleed der Lieve Vrouw.

Keervers

Geen kleed zoo heilig,
 geen kleed zoo veilig,
 geen kleed zoo goed
 als 't heilig scapulier
 het kleed der Maged zoet.

2.

Geen veil'ger kleed in 't stervensuur,
 Dan 't kleed dat spaart voor 't hellevuur,
 Het kleed der Lieve Vrouw

Keervers

3.

Geen kleed, dat heil'ger vreugd bereidt,
 Dan 't kleed dat mij ten hemel leidt,
 Het kleed der Lieve Vrouw

Keervers

De akelige winterdagen (HF2 160)

1.

De akelige winterdagen
 Gode lof! Ze zijn voorbij
 En van sneeuw- en storremvlagen
 Maakt ons weer de lente vrij.
 Zie de dagtoorts hooger zweven,
 Schittrend langs haar gouden baan;
 Als ontwaakt tot blijder leven,
 Trekt natuur den feestdos aan.
 Als ontwaakt tot blijder leven,
 Trekt natuur des feestdos aan.

2.

Wie begroet niet vreugdedronke,
 Schoone Mei! uw aanblik weer?
 Vader heeft ons u geschonken
 Als een krans tot Moeders eer.
 Ja, Maria! Opgetogen
 Komen we u deez' maandkring biên:
 Moeder! wil met minnende oogen
 Op ons offer nederzien.

3.

Duizend bollen aan den hemel
 Prijzen u, o Star der zee!
 En met 't ruischend stargewemel
 Kabblen zacht de golfjes mee;
 Met den harpslag van uwe Englen
 Smelt de zang van 't vooglenkoor:
 Met dien lof mijn klanken mengen,
 Mochte ik dat al de eeuwen door!

4.

Bloemenheer! Wie maalt uw kleuren?
 O, wat schoonheên al bij een!
 En wat wolk van zoete geuren

Wasemt zaalgend om mij heen!
O Maria! In die bloemen
Lees 'k een lofspraak van uw deugd;
Door dien prachtgloed hoor ik roemen
En uw grootheid en uw vreugd.

5.

Met het puik dier bloemwarande
Bied ik u mijn hart te zaâm:
Dat het steeds van liefde brande
Voor den luister van uw Naam!
Mogen welig in mij tieren
Bloempjes, die gij vindt zoo schoon;
Kleur en geuren zal ik stieren
Als een offer tot uw troon.

De engel had het woord gesproken (HF3 73)

Maria- Boodschap 25 maart

1.

De engel had het woord gesproken,
En het klonk de wereld door;
't Werd een lied, nooit onderbroken:
De Englenzang van 't menschenkoor:
Jonkvrouw schoon en Moeder zoet,
O Maria, wees gegroet!

2.

Alle harten, alle tongen
Zingen U, o Davids Bloem,
Waar de Vrucht uit is ontsprongen.
Eer en glorie, hulde en roem,
Steeds met de eigen liefdegloed:
O Maria, wees gegroet!

3.

Wees gegroet, o Stam van Jesse,
Wondervolle Moedermaagd!
Wees gegroet, Verlosseresse,
Door Wie 't Nieuwe Leven daagt!
Wees gegroet, vol van genâ!
Zingen wij den Engel na.

4.

Wees gegroet, o Engelreine
Bruid des Geestes, hemelschoon,
Oppermachtge, needrig kleine
Maagd, en Moeder van Gods Zoon!
Wees, uit 's harten overvloed,
O Maria, wees gegroet!

5.

Vol genade mocht U noemen
De onbesmette Hemelgeest:

Laat ook ons uw schoonheid roemen,
Maagd der Maagden, op Uw Feest!
Wees, in voor- en tegenspoed,
O Maria, wees gegroet!

6.

Duld, o duld, dat wij met de Engelen
Zij daarboven, wij op aard -
't Eigen loflied samenmenglen,
Door God-zelf geopenbaard;
't Klinkt zoo schoon, zoo wonderzoet:
O Maria, wees gegroet!

De nacht had 't donker floers om 't aardrijk heen geslagen (W 69 en MC 85)

Geboorte van Maria, 8 september

I.

De nacht had 't donker floers om 't aardrijk heen geslagen;
 Door razernijen voortgestuwd,
 Klom satan in triumpf op zijnen zegenwagen,
 Het aardrijk siddert nog en gruwte!
 Woest uit den afgrond opgevlogen,
 Op zwarte vleuglen zweeft hij aan
 Met wraak- en bliksemschietende oogen;
 Hij zweert: "het mensdome zal vergaan!"

Keervers

Triumpf, nu ligt hij neergedonderd, (*In MC 85 staat Triomf*)
 Met dubblen vloek vermaledijdt; in plaats van Triumpf
 Nu huilt hij eeuwig afgezonderd:
 Triumpf, hij knarsetandt van spijt. (*bis*)

2.

Wie is die krijgsheldin, zie zoo kan zegepralen,
 En neêrslaan de eindelooze ellend?
 Ik zie het brandmerk nog van hare bliksemstralen
 In satans voorhoofd diep geprent.
 Hij schuimbekt vruchteloos van woede:
 Heel de aarde looft de krijgsheldin,
 En noemt haar minnelijke, algoede
 En nooit volprezen koningin.

Keervers

3.

Het is des eeuwgen Zoon, bekleed met alvermogen
 Die op het aardrijk neêrgedaald,
 Den vrede wedschonk; maar wie had hem bewogen,
 En over God gezegepraald?
 Is zij 't niet, die, vandaag geboren,

De hemelwraak heeft vergenoegd,
En zoo die eeuwge bliksemvoren,
In satans voorhoofd heeft geploegd?

Keervers

4.

Zoo zweept in d'onweêrsnacht het waterrijk verbolgen,
Het schuim der baren naar omhoog;
En lustig blinkt op eens voor reiz'gers schier verzwolgen,
De lieflijke maan in 't oog.
Het onweêr vlucht; de schepen vliegen
Den afgrond over zonder schroom,
En mogen zich wellustig wiegen,
Als op een stillen vredestroom.

Keervers

5.

O, Opperkoningin van Hemel en van aarde,
Strek op ons uit U milde hand,
Die 't menschelijk geslacht van slavernij bewaarde,
En neem ons hart dat voor U brandt.
't Is 't Uwe, Moeder, 't moet U 't leven,
Ja 't moet U alles wijten dank;
Ontvang het zonder 't weer te geven,
Het wordt almogend, schoon zoo krank.

Keervers

De nacht verdwijnt (HF₃ 110)

1.

De nacht verdwijnt,
 De morgen schijnt
 Op bergen en in dalen;
 Wees mij gegroet
 Maria zoet,
 Veel duizend, duizendmalen,
 Laat, Moeder mijn,
 Me uw kind steeds zijn,
 Om eens in de opperzalen
 Met U te zegepralen.

2.

Wat stelt zij schoon
 Haar pracht ten toon,
 De zon in middagluister;
 En toch, haar gloed,
 Maria-zoet
 Is bij uw glansen duister.
 Leer ons voortaan
 Op 's levensbaan
 Te midden der gevaren,
 Ons hart steeds rein bewaren.

3.

Een sterre blinkt
 Als de avond zinkt
 Reeds vóór het stergewemel.
 O avondster,
 Wie wenkt van ver
 Daar boven aan den hemel!
 O Moeder-oog,
 Dat waakt omhoog,
 Bewaar uw uitverkoornen
 Te midden van de doornen.

4.

Wie maalt uw roem,
O leliebloem,
Aan Davids stam ontsproten?
Geen aardsche spat
Ontsiert uw blad,
Met hemeldauw begoten;
Uw glans en kleur
En balsemgeur
Deed uit de hemelzalen
Uw Schepper nederdalen.

De sterren schittren hel en schoon (HF₃ 127)

1.

De sterren schittren hel en schoon,
 Maar 't zonnelicht spant toch de kroon;
 En van wat in de gaarde ontspruit
 Gloeit steeds de roos het heerlijkst uit.
 Maria! U der bloemen bloem,
 Zij lof en glorie, eer en roem. (*bis*)

2.

Gij meesterstuk van 's Heeren hand,
 Geplant, gekweekt in 't heil'ge Land,
 Waart steeds een voorwerp van genot
 Voor den drieënen, heilgen God.
 Maria! U, enz.

3.

Gegroet, o bloem van Nazareth,
 Zoo vlekkeloos en onbesmet,
 Gij, roze hadt nooit wederga,
 Want de Engel noemde U vol genâ.
 Maria! U, enz.

4.

U vlechten wij den Rozenkrans,
 Bestraald door uwen deugdenglans,
 En met een kinderlijk gemoed
 Herhalen wij des Engels groet:
 Maria! U, enz.

5.

Die Rozenkrans – hij blijft bestaan
 Totdat de wereld zal vergaan.
 De deugd toch is de roos gelijk,
 Hier doornenvol, daar vreugdenrijk.
 Maria! U, enz.

6.

De vreugd, de glorie en de smart,
Die vlechten we om uw moederhart,
En strenglen er, o Koningin,
De liefde van uw kindren in.
Maria! U, enz.

7.

Zoo kronen we elken dag U nu,
Totdat de dood ons roept tot U,
En ons de kroon, door U bereid,
De slapen siert heel de eeuwigheid.
Maria! U, enz.

De ure van scheiden (A 184 en T 206)*Afscheidslied B.*

De ure van scheiden,
 Moeder, is daar,
 Blijf ons bevrijden
 Voor elk gevaar.
 't Is ons eene smarte
 Van u heen te gaan;
 Wij bieden u 't harte
 Ten aandenken aan.

De aard' moog mij schenken
 Blijdschap of smart,
 'k Blijf u gedenken;
 Gij hebt mijn hart.
 O Moeder des Heeren,
 Hoor 't laatste gebed:
 Laat nooit ons onteeren
 Door zonde of door smet.

Moeder, wij wijden
 U nog een lied;
 Geef kracht in 't lijden,
 Troost in 't verdriet.
 Verflauw' bij ons nimmer
 De strijd voor uw eer,
 Vaarwel! Niet voor immer;
 Wij keeren hier weer

Heel al de ellenden
 Van de aardsche reis,
 Als zij zal enden,
 Geef 't Paradijs.
 Daar zien we in verblijden
 U eeuwiglijk weer:
 't "Vaarwel" of: "wij scheiden"
 Weerklinkt daar niet meer!

(T 206)

Moeder, dit scheiden
 Zij 't laatste niet
 Hoor ons: wij zingen
 U nog een lied

De vrouw, die stout zal zetten (HF2 125)

1.

De vrouw, die stout den voet zal zetten
 Op satans kop, en hem verpletten
 Ter wraak van zijn gevloekt bedrog;
 O, die Heldin, door 't Alvermogen
 Met onverwinbre kracht omtogen,
 Die sterke vrouw, wie is zij toch?

2.

Die Maagd, die is gesteld ten teeken,
 Die de orde der natuur zal breken,
 Zal Moeder zijn en Maagd te zaâm.
 Wie is zij toch? Wie zal u 't leven,
 Emmanuël, zoo wonder geven?
 Die Moedermaagd, hoe is heur naam?

3.

Daar schiet een Engel uit den Hemel
 Met arendsvlucht door 't stargewemel,
 Naar de aard, naar 't needrig Nazareth;
 En dringt een schamel huisje binnen,
 En treft, onttogen aan heur zinnen,
 Een Maagd, daar gloeiend in 't gebed.

4.

“O, wees gegroet, vol van genaden,
 “Des Heeren oog beschermt uw paden,
 “Gezegendste uit der vrouwen rij!
 “Ja, zonder 't minst uw schat te krenken,
 “Zult gij een Jezus 't leven schrenken,
 “Een Vorst van eeuwge heerschappij.”

5.

O zuivre Maagd, door 't Opperwezen
 Uit alle Maagden uitgelezen;
 O Vrouw, die neerknakt satans trots!

O, wees gegroet! miljoenen malen
Wil ik die groetenis herhalen!
Gegroet, Maria! Moeder Gods!

Diep staat ons in 't hart geschreven (HFI 37)*Nu en altijd*

1.

Diep staat ons in 't hart geschreven
 't Vroom besluit van heel ons leven
 Te verzaken aan het kwaad; (*allen*)
 Maar de toekomst doet ons vreezen:
 't Kan welligt noodlottig wezen
 Wat ons nog te wachten staat. (*bis*)

2.

Heil'ge Moeder! onze zonden
 Sloegen ons zoo vele wonden
 Dat ons hart ons lijdend is.
 Half genezen zijn de kwalen
 Waar wij ziek'lijk voort mête dwalen
 Tot onze eigen ergernis.

3.

Altijd blijft de duivel gieren
 Om zijn' rooflust bot te vieren;
 Aan de zwakke zij' van 't hart
 Blijft hij *altijd* vuur ontsteken,
 En door al die helsche streken
 Blijft de kranke geest verward.

4.

Moeder! matig al ons vreezen!
Nu en altijd zult Gij wezen,
Lieve Moeder! onze troost;
Nu en altijd ons bewaren
 Tegen 't slagen der gevaren
 Die zoo groot zijn voor uw kroost.

5.

Balling is de mensch op aarde,
 Maar zijn ballingschap heeft waarde

Zoo hij U ten rigtsnoer heeft;
Onder uwen zegen veilig
Leeft de Christen immer heilig
Die met U voor Jesus leeft.

6.

Goede Moeder! ach wij smeeken:
Blijf voor ons ten beste spreken,
Altijd zijn wij in gevaar!
Wat zou ons een' goedheid baten
Die, zoo wij in doods-nood zaten,
Ons voor schipbreuk niet bewaar'?

25 Dorenlooze (HF₃ 128)

1.

Dorenlooze
Hemelroze,
Koningin des Rozenkrans,
Ach, blik teeder,
Op ons neder
Uit den hoogen hemeltrans.

2.

Uitverkozen
Krans van rozen
Strenglen de Englen om uw troon;
Of wij leven
Mochten, zweven,
Medeprijken in die kroon!

3.

Maar nog strenglen
Wij met de englen
Hier den Beê-geheimenkrans;
Wil ons laven
Met uw gaven;
Leen aan ons uw glorieglans.

4.

Want zij welke,
Onze kelken
Kwijnend in dit dal van smart.
In dit duister
Strale uw luister
Vreugden in ons droevig hart.

5.

Eeuwig bloeit Gij,
Eeuwig gloeit Gij,
In der Heemlen-rozengard;
Balsemgeuren,
Zonnekleuren

Spreide uw bloemkelk over de aard!

6.

Hof gesloten,
Overgoten
Met genadelauw zoo schoon;
Laat den regen
Van Gods zegen
Op ons dalen van uw troon.

7.

Dan, Vorstinne,
Koninginne
Van den heiligen Rozenkrans,
Zult Ge ons roemen,
Reine bloemen
Plant Ge ons boven 's Hemels trans?

8.

In uw lusthof,
Zoete rusthof
't Onverwelkbaar eeuwig Thans
Waar wij, krone,
Om uw trone
Bloeien in uw glorieglans.

Droef stond de Moeder neergebogen (MC 92)*Maria onder het kruis*

I.

Droef stond de Moeder neergebogen,
 Beneven 't kruis, dat Jezus droeg;
 De tranen rolden uit haar oogen,
 Die ze onbeweeglijk op Hem sloeg.
 Ach dan! wat moet er in dit harte,
 Dit moederhart, zijn omgegaan!
 Hoe moest het grieven, 't zwaard van smarte!
 Hoe treurig ziet zij Jezus aan!

2.

“Ach, zucht ze, mocht ik zelve sneven!
 “Wat heeft mijn Jezus toch misdaan?
 “o Jezus! leven van mij leven!
 “Hoe ziet me uw stervend oog nog aan!”
 Wie zou zijn hart niet voelen scheuren,
 Als hij die goede Moeder ziet
 Zoo bitterlijk haar Zoon betreuren
 En overstroomen van verdriet?

3.

Helaas! 't Is voor onze eigen zonden,
 Dat Jezus aan het vloekhout hangt,
 En, afgemarteld door de wonden,
 Naar eenen druppel vochts verlangt.
 Bedrukte Moeder, bron van liefde,
 Wat tranen heb ik U gekost!
 Ach, of uw droefheid dwars doorkliefde
 Mijn zondig hart, zoo duur verlost!

4.

Doordrongen nu van medelijden,
 En met u snikkend om uw Zoon,
 Geef dat ik deelname in uw lijden
 En onophoudlijk rouw betoon;

Maak dat mijn hart, geheel verslonden
In goddelijken liefdegloed,
Verborgen in uws Jezus' wonden,
Al mijn ondankbaarheid vergoed.

Eden's onschuld was verloren (MC 154)*Op de geboorte der H. Maagd*

1.

Eden's onschuld was verloren,
 Toen de slang haar stem deed hooren,
 De eerste vrouw schond Godes wet;
 Maar God deed die slang ras hooren,
 Dat een Vrouw zou zijn geboren,
 Die haar stout den kop verplet.

2.

Laat der vorsten hovelingen
 Op geboortefeesten zingen
 Van vorstinnen dezer aard;
 Ik wil die Vorstin bezingen
 Met den stoet der hemelingen,
 Die den Heiland heeft gebaard.

3.

Slaakt geen zuchten, wereldlingen,
 U past eer triomf te zingen;
 David's nakroost baarde ons heil;
 Heden is die Vrouw geboren,
 Door haar zijn wij uitverkoren,
 Onze vreugde kent geen peil.

4.

Op deez' dag deelt 's Hemels woning,
 Zelfs ook Christus, God en Koning,
 In Maria's vreugdestond.
 Serafs, Englen en Profeten
 Roepen, om haar troon gezeten:
 Moeder van het heilverbond!

5.

Zouden wij dan, stervelingen,
 Hier op aard haar lof niet zingen,

Die ons zooveel hulp verstrekt;
Hier beneên in 't rampvol leven,
Tot we aan God den geest weergeven,
Die zijn almacht heeft verwekt?

6.

Dochter Gods, van onzen Vader!
Biddend treden wij U nader,
Moeder van den Middelaar!
Vreugd der Englen, troost der menschen,
Die bij God om voorspraak wenschen,
Heil der uitverkoren schaar!

7.

Als we o Maagd, onz' christenplichten
Niet naar Jezus' voorbeeld richten,
Wees ons dan ten beukelaar,
Opdat duivel, hel en zonde
Ons niet met den schicht doorwonden
In het doodlijk zielsgevaar.

8.

Wil het God, dat wij met rampen
Hier op aard met doornen kampen,
Droog dan onze tranen af:
Toon ons dan, hoe vaak de liefde,
't Foltrend zwaard uw ziel doorgriefde,
En u zeven wonden gaf.

9.

Als we aan 't einde van onz' dagen,
Stervende U om bijstand vragen,
Dat uw oog dan op ons ziet:
Als dan bevende aan onz' lippen,
Nog uw Naam eens zal ontglippen,
Moeder, dan begeef ons niet.

Een hooge deur zijt Gij gelijk (P 93)

1.

Een hooge deur zijt Gij gelijk,
 O Maagd in dienst van Hemelrijk.
 Ave, Ave Felix Coeli Porta
 Ave, Ave Felix Coeli Porta
 Uit U het levenslicht begon,
 Dat duisternis en dood verwon.
 Ave, Ave Felix Coeli Porta

2.

Door U ook hopen we in te gaan,
 Ten einde van de levensbaan.
 Ave, Ave Felix Coeli Porta
 Ave, Ave Felix Coeli Porta
 O hooge Poort van 't Vaderhuis
 Vol eng'lenklank en feestgedruisch.
 Ave, Ave Felix Coeli Porta

3.

Ontplooï uw wieken, mijne ziel.
 Wie 't morgenlicht in de oogen viel
 Ave, Ave Felix Coeli Porta
 Ave, Ave Felix Coeli Porta
 Het morgenlicht vol hemelgeur,
 Dat uitstraalt door Gods hemeldeur.
 Ave, Ave Felix Coeli Porta

4.

O lieve Moeder, of gij hoort:
 De palmen dringen aan uw poort;
 Ave, Ave Felix Coeli Porta
 Ave, Ave Felix Coeli Porta
 En of gij ons ook binnenleidt
 Bij 't opengaan der eeuwigheid.
 Ave, Ave Felix Coeli Porta

Er bloeien tal van bloemen (F 118)

I.

Er bloeien tal van bloemen
 't Zijn rozen hemelschoon,
 En hagelblanke lelies,
 Maria, om uw troon.
 Wij bieden U de rozen
 Van 't minnend kinderhart,
 Dat teeder U blijft minnen
 In blijdschap en in smart.

2.

Wij bieden U de lelies
 Van een oprecht gemoed,
 Dat zuiver is gewasschen
 Door Jezus'hartebloed.
 Die rozen en die lelies,
 Gekweekt in onzen gaard,
 Zijn meer dan aardsche bloemen,
 Zijn U van hoogerwaard'.

3.

O laat ze nooit verwelken,
 Die bloemen, Moeder mijn,
 Maar koester ze in uw liefde
 Met zachten zonneschijn.
 Dan bloeien we eens voor eeuwig
 Bij Jezus, uwen Zoon
 En geuren in uw lusthof,
 Maria, om uw troon.

Er is een roos ontsprongen (P 15)

1.

Er is een roos ontsprongen
Uit eed'len worteltrunk;
Zooals profeten zongen
Was 't Jesse die ze schonk
Zij heeft een bloem gebracht,
Te midden van den winter,
Te midden van den nacht.

2.

De rozestam, de kleine,
Waaraan de Ziener dacht,
Maria heet de reine,
Die ons dit bloempje bracht;
't Heeft eeuwig God behaagd,
Dat zij een kind zou baren
En blijven zuiv're Maagd.

3.

Wij smeeken U van harte,
O eed'le rozestam!
Bij al de wreede smarte;
Die over 't Bloempje kwam,
Wil onze hulpe zijn;
Dat we U bereiden mogen
Een woning, lieflijk rein.

Erken, gezeten in Gods vreugd (W 64 en MC 101)*Hemelvaart van Maria, 15 augustus**Refrein*

Omringd van de Englenschaar en glanzigste juweelen,
 Bestijgt de Maagd haar glorierijken troon;
 Haar kroost om haar zien vormen hare kroon:
 Ziedaar den zoeten wensch, die nog haar hart kan streelen.

1.

Erken, gezeten in Gods vreugd,
 De stem van uw vergaârde lievelingen;
 Wij willen niet alleen uw zegepraal bezingen,
 Wij wijden U ook onze jeugd.
 Gij deedt ons hart in liefde ontvonken.
 Het moet aan U dan zijn geschonken.
 Verslonden gansch in liefdegloed;
 Het kaqn, het zal zoo zijn, het moet. (*bis*)

Keervers

2.

't Is in uw Hart, dat wij voortaan
 Een zoet verblijf, een schuilplaats zullen vinden,
 En altoos vaster ons aan deugd en heil verbinden,
 Met teedre liefde U toegedaan.
 O beste Moeder, U te minnen,
 Uit ganscher harte, ziel en zinnen,
 Dit is de vurige begeert,
 Die dag en nacht onz' ziel verteert. (*bis*)

Keervers

3.

Hoelang, o Moeder, moeten wij
 Den lauwerkrans der heerlijkheid nog derven?
 Ach mochten wij welhaast dit groot geluk verwerven,
 En zien uw schoonheid van nabij!

Wat wellust zullen wij dan proeven!
Wij zuchten naar dien blijden stond;
Dan zingen we U met dankbren mond. (*bis*)

Keervers

Gebenedijd zijt Gij (B 92 & P 85)

I.

Gebenedijd zijt Gij!
 En onder al de vrouwen,
 't Zij wie of waar dat 't zij,
 Eerbiedig aan te schouwen;
 Gebenedijd zijt Gij!
 O Moedermaagd,
 Die Jezus draagt,
 Eerbiedig aan te schouwen,
 Gebenedijd zijt Gij!

2.

Gebenedijd zijt Gij!
 Vóór eeuwen uitverkoren,
 Gij Moeder, ook van mij,
 Daar God is uit geboren,
 Gebenedijd zijt Gij!

Keervers

3.

Gebenedijd zijt Gij!
 Naast U en is er gene,
 Van zond' en schulden vrij,
 O onbevlekt' allene,
 Gebenedijd zijt Gij!

Keervers

4.

Gebenedijd zijt Gij!
 En boven U geprezen,
 Moet God alleen, moet Hij,
 De vrucht uws lichaams wezen;
 Gebenedijd zijt Gij!

Keervers

5.

Gebenedijd zijt Gij!
O Toevlucht van ons allen,
In zond' en slavernij,
En laat ons niet hervallen.
Gebenedijd zijt Gij!

Keervers

6.

Gebenedijd zijt Gij!
De dood komt aangedreven;
O Moeder, maak ons blij,
Na dit, in 't ander leven!
Gebenedijd zijt Gij!

Keervers

Geen gouden kroon of szepter (HF₃ 121)

1.

Geen gouden kroon of szepter,
 Bevredigt 's menschen hart,
 Wat hij ook moog'genieten
 't Verkeert weldra in smart.
 Ik wil Maria dienen,
 Uit liefde en dankbaarheid,
 'k Geef haar mijn hart en zinnen
 Voor eeuwig en altijd.

2.

De schoonste bloem der velden,
 Verdort en kwijnt al ras,
 Ook alle lichaamsgeven,
 Verwelken als het gras.
 Ik wil Maria, enz.

3.

De vriendschap ook, hoe teeder,
 Hoe rein ook God die gaf,
 Is zelden slechts standvastig
 En eens scheidt ons het graf
 Ik wil Maria, enz.

4.

Al wat deze aarde levert,
 Het houdt niet eeuwig stand,
 En wie daarop zijn hoop bouwt,
 Bouwt slechts op stuivend zand.
 Ik wil Maria, enz.

5.

Laat de aarde dan veranderen,
 Uw hoofd verandert niet;
 Een zalig, eeuwig leven
 Wenkt U reeds in 't verschiet.
 Ik wil Maria, enz.

Gegroet, Gij, die daar blinkend daagt (HF₃ 99)

1.

Gegroet, Gij, die daar blinkend daagt,
 Gij, poolstar op de baren
 Gegroet, o reine Moedermaagd,
 Gij, toevlucht in gevaren.

2.

Gegroet, Gij, Moeder van mijn God,
 Gij, deur van 't zalig Eden,
 Door U verandert 's menschen lot,
 Uit U is 't heil getreden.

3.

Aan U deelde eens des Engels groet
 De blijde tijding mede,
 Toen *Eva* werd het *Ave* zoet;
 Dat woord brenge ons den vrede!

4.

Verbreek des zondaars stalen juk,
 Verlicht het oog des blinden;
 Bevrijd ons van alle ongeluk,
 Doe ons genade vinden.

5.

Toon, dat Gij onze Moeder zijt,
 Beveel God, uwen Zone,
 't Gebed, dat ons gemoed Hem wijdt,
 Opdat Hij het beloone.

6.

Maria, Gij zijt eindloos goed,
 Zoetaardig boven allen,
 O Doe ons smeekende aan Uw voet,
 Uw gunst ten deele vallen.

7.

Zij, op Uw bede, ons alles schuld,
Door Uwen Zoon vergeven!
Verwerf ons ootmoed en geduld,
Een rein en zuiver leven.

8.

Geleid ons aan Uw Moederhand,
Beveilig onze wegen;
Dan knelt geen zonde ons meer in band,
Maar zijn wij vroom van leven.

9.

Dan blikte na wèl voltreden baan,
En 's werelds schemerduister,
Ons oog gestadig Jezus aan,
In eeuw'ge vreugde en luister.

10.

Die-eenheid, U zij eer en prijs
Door ons in 't stof voldongen,
En, boven, eens op Englenwijs
Voor eeuwig toegezongen!

Gegroet, o Hemelkoningin, o Maria (W 108)

1.

Gegroet, o Hemelkoningin, o Maria.
 Gij staat bij God voor allen in, o Maria.
 Juich nu, gij Cherubijn
 Verheug U, o Seraphijn,
 Prijst met ons uw Koningin:
 Salve, salve, salve Regina!

2.

Wij groeten U, o Moedermaagd, o Maria.
 Gij hebt aan God steeds welbehaagd, o Maria.
 Vorstin der Maagdenrij,
 Toon uwe heerschappij,
 Over ons Maria.
 Salve, salve, salve Regina!

3

God heeft U als een schat bewaard, o Maria.
 Van Adams valt bleef gij gespaard, o Maria.
 Ontvangen zonder vlek,
 Vertrap des satans nek,
 Sterke Vrouw Maria!
 Salve, salve, salve Regina!

4.

Wij liggen allen aan uw voet, o Maria.
 Vergeet ons niet o Moederzoet, o Maria.
 Nooit hebt gij ons versmaad,
 Gij onze toeverlaat,
 Koningin Maria.
 Salve, salve, salve Regina!

5.

In lichaams- en in zielsgevaar, o Maria!
 Omgeef ons met uw Englenschaar, o Maria!
 Verjaag het hellerot

Beveel ons steeds aan God,
Toon uw macht, Maria.
Salve, salve, salve Regina!

6.

Uw naam is als een honing zoet, o Maria!
En doet aan 't lijdend hart zoo goed, o Maria!
O zweeft in stervens stond
Steeds zacht om onzen mond:
Jesus en Maria
Salve, salve, salve Regina!

7.

Als onze ziel van de aarde scheidt, o Maria.
O dat Gij haar dan binnenleidt, o Maria
In 's hemels zaalge woon;
Bekom haar 't eeuwig loon,
Waar Gij heerscht Maria.
Salve, salve, salve Regina!

Gegroet, o Hemelkoningin! (HF2 153)

I.

Gegroet, o Hemelkoningin!

Gegroet, der Engelen Vorstin!

Heil u!

O Spruit! O zaalge Schoot!

Waaruit der wereld 't licht ontsproot.

Wees glorierijke Maagd! verblijd,

Die onder allen 't schoonste zijt;

Gegroet, o gij, zoo vol van eer!

En bid voor ons bij onzen Heer.

Gegroet, o Hemelkoningin, o Maria! (HF3 92)

I.

Eenigen. Gegroet, o Hemelkoningin, o Maria!*Allen.* Wij prijzen U met kinderzin, o Maria!*Eenigen.* Juich met ons, o Cherubijn,*Allen.* Juich met ons, o Serafijn,

Looft en prijst uw Koningin.

Eenigen. Salve, salve, salve, Regina!*Allen.* Salve, salve, salve, Regina!

2.

Ons leven, zoetheid, hoop en vreugd, o Maria!

Ons lichtpunt op het pad der deugd, o Maria!

Juich met ons, o Cherubijn, enz.

3.

O Moeder van barmhartigheid, o Maria!

En troost in alle bitterheid, o Maria!

Juich met ons, o Cherubijn, enz.

4.

O neem uw kinderen bij de hand, o Maria!

Leid ons naar 't hemelsch Vaderland, o Maria!

Juich met ons, o Cherubijn, enz.

Gegroet, o Maria, o Moeder en maagd (W 95)*Smeeklied*

1.

Gegroet, o Maria, o Moeder en maagd,
 Die hier in Uw beelt'nis, de liefd' aan ons vraagt
 Wij brengen U blijde, o Moeder, ons hart,
 Wij willen U minnen in vreugd' en in smart.

2.

Behoud'nis der kranken, Uw macht is zoo groot,
 Hier schonkt gij bevrijding van ziekten en dood!
 O blijf onze bijstand in ziekten en pijn,
 Dan zullen wij, Moeder, de uwen steeds zijn.

3.

Gij, troost der bedroefden, die hier bij uw beeld
 Zoo menigen lijder, zijn hartewond heelt;
 Ja troost ook ons allen in druk en in smart,
 Wij schenken, o Moeder, U eeuwig ons hart.

4.

Gij toevlucht der zondaars, tot hulp steeds bereid,
 Wat hebt gij hier velen van zonden bevrijd!
 Verwerf ons vergif'nis door boete en berouw,
 Dan blijven wij immer, in liefd' U getrouw.

5.

Ja, Hulp aller christ'nen, gij machtige Maagd,
 Hoor, wat U hier smeekend het kinderhart vraagt:
 Snel steeds ons te hulp als de hel ons bekoort:
 Dan zetten we eens eeuwig ons liefdelied voort.

Ge hieft uw oog verblind van tranen (P 60)

I.

Ge hieft uw oog verblind van tranen
treurend tot uw Zoon omhoog,
die Zijn hoofd met bloed bedropen
zachtkens tot u nederboog.

Keervers

O droeve Vrouwe,
vertroost ons hart
in druk en rouwe
en alle, alle smart

2.

Ge kuste 't bloed, dat uit zijn wonden
vloeide langs den kruisboom af,
en uw bleeken mond en wangen
purperroode verwe gaf

Keervers

3.

Ge hoorde 't woord, dat in die ure
troostend van Zijn lippen kwam,
en ons tot uw kindren maakte
toen men u uw kind ontnam.

Keervers

Gekomen is uw lieve Mei, Maria! (P 101)

1.

Gekomen is uw lieve Mei, Maria!
 En op het veld de bloemensprei, Maria!
 Bloemen die wij plukken gaan,
 Nu zij rijk te bloeien staan,
 Ave, Ave Maria!
 Voor U de Vrouwe van den Mei Maria!

2.

Wij knielen 's avonds voor uw beeld, Maria!
 U wijden wij ons onverdeeld, Maria!
 Met de bloem en de zang,
 En wij bidden zingen lang:
 Ave, Ave Maria!
 Tot Gij uw gunsten aan ons deelt Maria!

3.

Zoo helder schijnt het witte licht, Maria!
 Der kaarsen op uw lief gezicht, Maria!
 Goedig ziet Gij op ons neer,
 Als een Moeder goed en teer.
 Ave, Ave Maria!
 Uw oogen steeds op ons gericht Maria!

4.

Wij scheiden als de zachte nacht, Maria!
 Reeds aan den blauwen hemel lacht, Maria!
 Zingend van den bloemen-Mei,
 Gaan wij slapen, rustig blij.
 Ave, Ave Maria!
 Terwijl vol zorgen houdt de wacht Maria!

Gelukkig hij, die alle dagen (MC 108)*Geluk der Congreganisten*

1.

Gelukkig hij, die alle dagen
 De Koningin der Englen dient,
 Die, met de Moeder te behagen,
 Den Zoon ook heeft tot besten Vriend.
 De wereld kan hem niet verleiden,
 De vrede woont in zijn gemoed:
 Niets kan hem van zijn Moeder scheiden,
 Hoe dreigende de hel ook woed.

2.

o Wereldling, uw gansche glorie
 Zinkt in de duisternis van 't graf;
 Maria's kind zingt daar victorie
 En legt het stofkleed vroolijk af.
 Geen vreeze kan zijn wang ontverven,
 Zijn hart is rein en kalm; hij zag
 Zijn leven wolkloos vlien; zijn sterven
 Is 't einde van een schoonen dag.

3.

De vuist aan 't vaste roer geslagen,
 Trotseert de stuurman 't golfgeklots,
 En stoot niet, hoe de stormen jagen,
 Met wand of kiel op ijsren rots;
 Dus, biddend 't oog tot U verheven,
 Volhardt uw dienaar blij en vrij,
 En tergt, wanneer er duizend beven,
 Des afgronds list en razernij.

4.

Heersch, Koningin der hemelscharen,
 Heersch over ons, U toegewijd;
 Hij moet de wereld laten varen,
 Die voor uw zegevaandels strijdt.

Gij kunt de booze driften teuglen,
En ons verheffen boven 't slijk;
Spreid over ons beschermingsvleuglen,
En voer ons op naar 't eeuwig rijk.

Gelukkig zij, die hun betrouwen gronden (W 67 en MC 98)

Heilig Hart van Maria, 27 augustus

I.

Gelukkig zij, die hun betrouwen gronden
 In 't zuiver hart der goddelijke Maagd,
 En daar een rust en zoete woning vonden,
 Die satan zelf den schrik in 't harte jaagt!

Keervers

o Zoet, o minlijk Harte,
 In blijdschap en in smarte,
 Sinds dat ik U tot mijne schuilplaats koos,
 Gij waart, gij zijt, gij blijft mijn rust altoos. (*bis*)

2.

O Teeder Hart, daar 't zwaard zoo wreed in werkte,
 Wanneer gij leedt bij Jesus onder 't kruis;
 Gij zijt mijn troost, mijn wellust en mijn sterkte,
 Hoe ook de wind der tegenspoeden ruisch.

Keervers

3.

Geruste schans, door de Almacht zelf gewapend,
 O Heiligdom van vrede en liefdegloed,
 Waar Jesus' hoofd zoo zachtjes lag op slapend,
 En vredevol onz' harten rusten doet.

Keervers

4.

Geen dageraad kan liefelijker pralen;
 Gij spreidt uw glans, gelijk een heldre maan,
 Als milde zon, alom uw zegestrallen,
 En nimmer roept u iemand vruchtloos aan.

Keervers

5.

Sla neer op ons uw medelijdende oogen,
Bied uwen Zoon ons hartverlangen aan;
O Zoete Maagd, Hij zal onz' tranen droogen,
Een moeder kan geen weigring ondergaan.

Keervers

6.

Zoete bron, die overstroomt van zegen,
Het is op u, dat onze zwakheid hoopt.
Kom ons te hulp, en snel vooral ons tegen,
Als langs de wang het koude doodzweet loopt.

Keervers

Gelukkig zij, die in dit korte leven (W 85 en MC 110)*Veiligheid in den dienst van Maria*

1. (W 851)

Gelukkig zij, die in dit korte leven,
 In gunste bij Maria staan;
 Door welken storm op 's werelds zee gedreven
 Kon ooit het kind dier Maagd verloren gaan?
 Wie riep vergeefs, uit 't slijk der zonde,
 Haar naam tot zielsbehoudenis?
 Neen, nooit, hoe diep men zinken konde,
 Vergat zij, dat ze onz' Moeder is,

1. (CM 110)

Idem

Aanriep men ooit, Idem
 Vergeefs haar naam Idem

2.

Doorloopt, doorzoekt van 't noorden tot het zuiden,
 Van oost tot west het aardsch gebied,
 En zegt ons wat die pronkgebouwen duiden,
 Die 't vragende oog alom oprijzen ziet?
 Getuigen zij niet aan onze aarde
 En toonen zij niet zonneklaar,
 Hoe zij haar kindren steeds bewaarde
 Van zonden, onheil en gevaar?

2.

Idem

Die 't vragende oog alomme ziet?

3.

Ik smEEK U dan, o mijne Koninginne,
 Mijn hoop en liefde, vreugd en rust,
 Geef dat ik U steeds meer en meer beminne;
 Dit is mijn wensch, mijn hartzucht en lust.
 Ach, lieve Moeder, als ik dale
 Ten grave neder, o, verwerf,
 Dat ik in 't strijden zegeprale,
 En juichend in uw armen sterf.

3.

Idem

Geprezen zij Maria (HF₃ 67)

1.

Geprezen zij Maria,
 De vlekkeloze Maagd,
 Nu weêr de schoone Lente,
 Haar geur'ge bloesems draagt.
 Geprezen zij Maria,
 De Koningin der Mei;
 Wij melden hare liefde
 In zangen, vroom en blij.

2.

Komt zingen wij bij 't lachen
 Der bloemen aan den vliet,
 Bij 't kweelen van de vooglen,
 Der Lieve Vrouw ons lied!
 Ten hemel richt uw blikken,
 Maar stralende in een lach!
 Het feestgetij der Moeder
 Is 't kind een vreugdedag.

3.

Och had ik zoo veel harten,
 Als sterren in het blauw
 Der hemelbogen fonklen;
 Als paarden van den dauw,
 Op roos en lelie tintlen;
 Als korrels langs het strand
 Der diepe zeeën blinken:
 Ik gaf ze aan U ten pand.

4.

Doch, Moeder, 'k voel mijn onmacht,
 't Is weinig, wat ik zing;
 Uw roem kan ik niet loven,
 Hoe ook de liefde dring',
 Neem dan de zucht mijns harten,

Maria, voor bewijs,
Tot eens in 't koor der Englen
Ik U naar waarde prijs!

Gij, die in duisternis gezeten (MC 171)*De Geboorte der H. Maagd*

1.

Gij, die in duisternis gezeten,
 In zuchten zonder maat of peil,
 Verlangdet, dikwerf nat bekreten,
 Schept moed, ziet hier den dag van heil!
 Na zoo een reeks van bange nachten,
 Waarin de dood ons hield beknelde,
 Verschijnt voor die verlossing wachten
 De morgen, die ter redding snelt.

2.

Dank God, mijn ziel, zij is geboren,
 Zij, die gansch rein, vol zaligheên
 En door God zelven uitverkoren,
 Van de erfsmet vrij, want zij zal dragen,
 In haren kuischen maagdenschoot,
 Hem, in wien God stelt zijn behagen,
 Die ons zal redden uit den nood.

3.

Weldra zal nu de Zon verschijnen,
 De Heilzon, die, zoo rijk verguld,
 Den zwarten nacht zal doen verdwijnen,
 De zon, die aller wensch vervult.
 Juich dan, ja juich, verrukt van vreugde,
 Juich! al het menschelijk geslacht!
 Ach, of deez' heildag zoo verheugde,
 Dat onze ziel dien steeds betracht.

4.

o Maagd! die door deez' lofzang heden
 Als nieuwgeboren wordt beschouwd,
 Bid, dat we, als nieuwgeboren leden,
 Gods liefde zien, die ons behoudt.
 En Gij, o Almacht, goedheidsader,

Die door deez' Maagd ons heil bereidt,
Ten spijt van helschen zielverrader,
Geef ook, dat ze ons ten Hemel leidt.

Gij voor het heiligdom der Godheid neergebogen (MC 124)*Volharding in den dienst van Maria*

I.

Gij voor het heiligdom der Godheid neergebogen,
 o Serafs, die, gedaald uit 't grondelooze licht,
 Met gouden vleuglen dekt uw glinstrend aangezicht,
 Die 't driemaal-heilig zingt, in wellust opgetogen,
 Getuigt den heilgen eed, gezworen voor 't altaar:
 Zoolang een druppel bloed zal door onze aadren zweven,
 Staan wij Maria voor en wij beminnen haar,
 Haar, onze koningin, haar, ons geluk en leven.

2.

Dat rondom, als een leeuw, die dreigt met fonklende oogen,
 De helsche vijand briesche en zoek wien hij verslind,
 Maria's wakend oog rust altijd op haar kind,
 En 't kind belacht den schroom, bespot het helsch vermogen.
 Elkeen herhaal den eed, enz.

3.

In oost, noord, zuid en west wordt haar triomf gezongen;
 Met eenen sterken hiel vertrad zij 't slangenhoofd;
 Zij heeft des afgronds macht een rijken buit ontroofd;
 Den onderaardschen vorst zijn ijzren staf ontwongen.
 Elkeen herhaal den eed, enz.

4.

Wij ook dus, onbeschroomd, trotseeren hel en wereld,
 Ja, wij vertrappen ze ook manhaftig met den voet,
 Terwijl ons hart voor haar in zuivre liefde gloedt,
 En uit het opziende oog erkentnis tranen parelt.
 Elkeen herhaal den eed, enz.

God groet U, zuiv're bloeme (B 90)

1.

God groet U, zuiv're bloeme,
 Maria Maged fijn
 Gedoog, dat ik U roeme:
 Lof moet U altijd zijn!
 Als Gij niet waart geboren,
 O reine Maged vrij,
 Wij waren allen verloren!
 Aan U beveel ik mij!

2.

O roosken zonder doorn,
 O violette zoet,
 O bloemken blauw in 't koren,
 Weest mij, uw kinde goed!
 Vol liefde en gestadig,
 Ootmoedig zo zijt Gij:
 Och, weest mij toch genadig!
 Aan U beveel ik mij!

3.

Maria, lelie reine,
 Gij zijt mijn toeverlaat;
 Zoals een klaar fonteine,
 Die nimmer stille staat,
 Zo geeft Gij ons genade
 En staat Uw dienaars bij:
 Och, staat mij toch in stade!
 Aan U beveel ik mij!

4.

Mijn allerliefste Vrouwe,
 O Maagd gebenedijd,
 Op U rust mijn vertrouwen,
 Want Gij Gods Moeder zijt:
 O zuivre Maged schone,

Vraagt uwe Zoon, dat Hij
Mij geve de Hemel te lone!
Aan U beveel ik mij!

Groote Koningin der heemlen (T 188)*Maria, hulp der Christenen*

1.

Groote Koningin der heemlen,
 Hoogverheven op uw troon,
 Waar steeds tal van Englen weemlen
 Voor het aanschijn van uw Zoon,
 Laat ons toch den troon genaken
 Waar U 't eeuwig loflied rijst;
 Laat ons hart wat zoetheid smaken,
 Als het uwe liefde prijst. *(bis)*

2.

Wie heeft ooit tot U gebeden
 En is troostloos heengegaan?
 Wie vereerde U hier beneden
 En Gij hoordet hem niet aan?
 Vromen, wilt het luid getuigen
 Van uw wieg door Haar bewaakt;
 Wil uw dankbre knieën buigen,
 Zondaar, door Haar vrijgemaakt. *(bis)*

3.

Zij, Zij heeft voor u gesproken,
 Zij, Zij heeft uw ziel gered;
 Ligt uw slavenjuk verbroken,
 Zondaar, 't is door haar gebed.
 Nimmer, neen, heeft Ze afgewezen,
 Wie bij Haar zijn toevlucht zocht;
 Hoeveel beden tot Haar rezen,
 't Bleek te meer, wat Zij vermocht. *(bis)*

4.

Gij, die uw getal van zonden
 Stijgen deed met dag en uur;
 Eeuwig laagst gij thans verslonden
 In den poel van 't hellevuur,

Had uw Moeder door haar bede
Deze straf niet afgewend.
Bid Haar steeds om 's Hemels vrede,
Nu gij hare goedheid kent. (*bis*)

5.

Werp u, zondaar, in haar armen,
Zij, uw toevlucht bij den Heer,
Zij, een Moeder vol erbarmen,
Ziet welwillend op u neer.
Kunt gij nog haar hulp versmaden,
Die Zij telkens u weer biedt,
Arme zondaar, laat u raden
En versmaad haar liefde niet. (*bis*)

Hemelkoningin verblijd U (P 64)

I.

Hemelkoningin verblijd U,
Want het is de goede tijd nu
Voor de glorie van Uw Zoon,
U beloofd tot Moederloon.

Keervers

Allelujah, Allelujah, Allelujah, Allelujah.

2.

Onbevlekt in al uw dagen,
Hebt gij Hem verdiend te dragen,
Onbedorven in uw schoot,
Onbederf'lijk in den dood.

Keervers

3.

't Zuiver lichaam Hem gegeven,
Is vernieuwd door hemel leven,
O, Hij had het U verzeid,
Moeder Zijner zuiverheid.

Keervers

4.

Maagde Moeder, in Zijn sterven
Mocht gij ons tot kind'ren erven:
Dat verdiende uw Moedermin.
Bid voor ons, o Koningin

Keervers

Hemelsche Koningin, o Maria (HF3 105)

1.

Hemelsche Koningin, o Maria!
 'k Smeek U met kindermijn, o Maria!
 Geef troost in bitterheid,
 In schuld barmhartigheid, (*bis*)
 Dan zing 'k in eeuwigheid:
 O Maria, o Maria, o Maria! (*bis*)

2.

Gij, onze hoop en vreugd, o Maria!
 Lichtpunt op 't pad des deugd, o Maria!
 Leid ons aan uwe hand
 Gesnoerd met liefdeband, (*bis*)
 Naar 't hemelsch Vaderland,
 O Maria, o Maria, o Maria! (*bis*)

3.

Door gansch mijn leven heen, o Maria!
 Wijd ik mij U alleen, o Maria!
 Moeder vol teederheid,
 Wees in alle eeuwigheid (*bis*)
 Dan zing 'k met d'Engelenrei:
 O Maria, o Maria, o Maria! (*bis*)

En als mijn stervensuur slaat, o Maria!
 En 't oordeel voor mij staat, o Maria!
 O sta mij dan toch bij,
 Leid mij aan Uwe zij,
 dan zing 'k met 'd Engelenrei:
 O Maria, o Maria, o Maria!

Het zonnelicht gloeit (L 44)

1.

Het zonnelicht gloeit,
 De rozengard bloeit,
 Maar schooner de vrouw, door Gods luister omvloed
 Haar deemoed ten loon,
 Gansch vlekloos en schoon,
 Was waard zij de Moeder te zijn van Gods Zoon.

2.

Van Engelen omschaard,
 Hebt gij Hem gebaard,
 En werd zoo, o Moeder, het wonder der aard'
 Uw zuivere schoot,
 Schonk ons in den nood,
 Den Heiland, Verwinnaar van duivel en dood.

3.

Gij krijgt, wat Gij, Maagd,
 Uw Kind voor ons vraagt,
 En liefde, die troost, en genade die schraagt!
 Gij weert van ons af
 De schuld en de straf,
 Dies eere wij, Moeder, U trouw tot aan 't graf.

4.

Ach sta ons terzij,
 In 't stervensuur bij,
 Ons schild, onze schutsvrouw, o Moeder zijt Gij'
 Geleide ons uw hand,
 Naar 't vredige strand,
 Naar 't licht van Gods troon in het vreugdevol land.

Hoe heeft uw Naam een lieven klank (P 94)

1.

Hoe heeft uw Naam een lieven klank
Zoo blij als d'eerste Mei,
Die klank is als een hemelzangk
Van blijde engelen rei
Maria, Maria, Maria.

2.

Hoe heeft uw Naam een teeren klank
Zoo zacht als sterren pracht,
Die klank is als een hemelspranck
Zoo prachtig in den nacht
Maria, Maria, Maria.

3.

Hoe heeft uw Naam een zachten klank
Zoo fijn als ambrozijn,
Die klank is als een hemeldrank
Van reinen maagdenwijn
Maria, Maria, Maria.

Hoe verrukkend zijn de stonden (MC III)*Voordeelen in den dienst van Maria*

I.

Hoe verrukkend zijn de stonden,
 Waarop 't krachtelooze kind
 In Maria heeft gevonden
 Eene Moeder, die het mint!
 Nu, nu kan 't zich stout verzetten
 Tegen 's vijands snooden band,
 En geheel zijn heir verpletten
 Door Maria's onderstand.

Slotrijm

o Moeder, schenk uw kindren
 Den schoonen zegekrans
 Van eeuwgen hemelglans,
 Den krans, dien nooit zal hindren
 De roofgezinde tijd,
 Die hier ons heil benijdt.

2.

Zalig, die ten allen tijde
 Onder haren mantel schuilt:
 't Is vergeefs, dat aan zijn zijde
 De open afgrond hongrig huilt:
 Hem zal zij zich Moeder toogen,
 Hem met gunsten overlaân,
 Hem de bittere tranen drogen,
 Hem doen wandlen 's Hemels baan.
 o Moeder, schenk, enz.

3.

Voelt gij uw geweten knagen,
 Beeft gij, zondaars, voor uw lot
 Op den laatsten dag der dagen,
 Hoopt! Uw Moeder pleit bij God.
 Laat de rouw uw harte drukken,

Breekt den slafelijken band,
En de donders zult ge ontrukken
Aan des Rechters gramme hand.
o Moeder, schenk, enz.

4.

Heb gij de onschuld ongeschonden
En in vollen glans bewaard,
Heeft uw voet het spoor gevonden,
Dat ook zij betrad op aard,
Komt dan hier de voorproef smaken
Van de zoete Hemelvreugd,
Komt dan altijd voor haar blaken,
't Oog gevestigd op haar deugd.
o Moeder, schenk, enz.

Hooggeboren, uiverkoren Maged Moeder van den Heer (P 59)

I.

Hooggeboren, uitverkoren
Maged Moeder van den Heer,
Hoor de beden, die wij heden
leggen aan uw voeten neer.

Keervers

Ave Regina coelorum.
Ave Regina coulorum.

2.

Hooggeboren, uitverkoren
Maged lelie wonderrein,
Laat de dagen, die wij dragen,
dagen zonder zonden zijn.

Keervers

3.

Altijd goede, nimmer moede
Moeder van het godlijk Kind,
Blijf voor allen, die er vallen,
ook een Moeder, die bemint.

Keervers:

4.

Heerlijke, wonderrijke
Vrouwe, Hemelkoningin,
heb erbarmen, met ons armen,
Leid ons eens den hemel in.

Keervers

Ik ben aan U! (MC 196)*Toewijding van zich zelve aan Maria in Hare Congregatie of Broederschap*

1.

Ik ben aan U!

Reeds onder 't kruis, waaraan de lust uws harten,
 Uw Jezus, 't wreedste leed doorstond,
 Sprak Hij met zijn bestorven mond:
 “ Ziedaar uw kind, o Vrouw van smarten! “
 Ik ben aan U! Ik ben aan U!

2.

Ik ben aan U!

Reeds op den schoot van mijne lieve moeder,
 Maria, werd ik U gewijd,
 Reeds toen bevaalt Gij voor altijd
 Uw zoon, uw kind den Albehoeder
 (Uw dochter aan den Albehoeder).
 Ik ben aan U! Ik ben aan U!

3.

Ik ben aan u!

Reeds van dien stond, toen mijne kinderlippen
 Zich 't eerst ontsloten voor de spraak,
 Maria, was 't mijn zoetst vermaak
 Uw naam mijn mond te doen ontglippen!
 Ik ben aan U! Ik ben aan U!

4.

Ik ben aan U!

Ach! in dat uur, toen 'k aan 't banket der Englen
 Voor de eerste maal mij heb gevoed,
 Wat was 't mij toen, Maria, zoet,
 Uw naam met Jezus' naam te mengen!
 Ik ben aan U! Ik ben aan U!

5.

Ik ben aan U!

Van af dien dag, hoe menig duizendmalen
Mocht ik die opdracht van mijn hart,
o Moederlief, in vreugd en smart,
Voor uwe beeltenis herhalen!
Ik ben aan U! Ik ben aan U!

6.

Ik ben aan U!
Maar op dit uur, zoo plechtig in mijn leven,
Nu Gij mij in uw vriendenkring
Ontvangen wilt als lieveling,
Wat vreugde doet mijn harte beven!
Ik ben aan U! Ik ben aan U!

7.

Ik ben aan U!
Ja, voor altoos wil ik mij aan U wijden! ...
Maar, Koningin, ik ben niet waard
Dat Gij mij bij uw hofstoet schaart,
Zoo wanklend in verleden tijden.
Ik ben aan U! Ik ben aan U!

8.

Ik ben aan U!
Ach, Moederlief, doe mij mijn schuld niet boeten!
Verstoot, verstoot uw dienaar (dochter) niet,
Die U een rouwend harte biedt,
Met tranen knielend aan uw voeten,
Ik ben aan U! Ik ben aan U!

9.

Ik ben aan U!
Ik geef U thans mijn hart en ziel en zinnen ...
Wat mij ook op deze aarde beidt,
Niets dat mij van uw liefde scheidt;
Neen! eeuwig wil ik U beminnen!
Ik ben aan U! Ik ben aan U!

10.

Ik ben aan U!

o Moeder Gods, zou 'k U nog ooit begeven?
Zou 't kunnen zijn? ... Zoo Gij 't voorziet,
Ach, laat mij sterven eer 't geschiedt,
En knip den draad af van mijn leven.
Ik ben aan U! Ik ben aan U!

k dank U, die 't leven (MC 119)*Dankzegging aan Maria*

1.

Ik dank U, die 't leven
 Ons weer hebt gegeven,
 o Moeder vol zoetheid,
 Die paalt aan de Godheid in macht en in goedheid.
 Maria, wier oogen,
 Zoo vol van meedoogen,
 Nooit laten ons gade te slaan;
 Ook nooit zal uw liefde in onz' harten vergaan.

2.

Ik dank U, enz.
 o Moeder der minne,
 Onz' zuivere lust en onz' hartevriendinne,
 Maria, wier oogen, enz.

3.

Ik dank U, enz.
 o Moeder van vreugden,
 Verrukkende toonbeeld van tallooze deugden.
 Maria, wier oogen, enz.

4.

Ik dank U, enz.
 o Moeder vol wonders,
 Die Maagd bleeft en baardet den Meester des donders.
 Maria, wier oogen, enz.

5.

Ik dank U, enz.
 Maria, wier handen
 Onz' vijanden keetnen met eeuwige banden.
 Maria, wier oogen, enz.

6.

Ik dank U, enz.

Maria, wier blikken,

Als levende bliksems, den afgrond verschrikken.

Maria, wier oogen, enz.

7.

Ik dank U, enz.

o Moeder van zegen,

Kom snellend op 't einde des levens ons tegen.

Maria, wier oogen, enz.

In deze maand van bloemen (HF₃ 85)

1.

In deze maand van bloemen,
In deze maand zoo schoon,
Laat ons Maria roemen,
De Moeder van Gods Zoon!
De velden, bergen, dalen
Zijn in hun vollen glans;
O gaat daar bloemen halen
En vlecht ze tot een krans.

2.

Maria, onze Moeder,
Maria, onze troost,
Bekom van d 'Albehoeder
Steeds zegen voor uw kroost.
Van alle zielsgevaren,
Van alle ramp en druk,
Blijf Moeder, ons bewaren,
Bevestig ons geluk.

3.

Gij zijt zoo goed, zoo teeder,
Maria, Moeder zoet,
Zie gunstig op ons neder,
Wij liggen aan uw voet.
Als satan ons wil vangen
In 't schandig zondenet,
Verhoor ons smeekgezangen,
Verhoor ons smeekgebed.

4.

Bij 't einde van ons leven,
Als God ons voor zich daagt,
O doe de hel dan beven,
Wanneer zij ons belaagt.
O kom ons dan ook halen,

Bewogen met ons lot;
Breng ons in de eeuw'ge zalen,
O breng ons dan bij God!

Juicht, juicht met ons, o hemelingen (MC 107)*Geluk der Congreganisten*

1.

Juicht, juicht met ons, o hemelingen,
 Wij zijn Maria toegewijd,
 Die nimmer haar beschermelingen
 Zal laten zwichten in den strijd!
 o Stond van heil en zegeningen,
 Die over ons haar mantel spreidt!
 Laat ons te zaâm Maria zingen,
 Maria, zoo vol minzaamheid!

2.

't Is zij, die onzen Albehoeder,
 Als schepsel bracht den Schepper voort:
 Zij, die als Dochter, Bruid en Moeder,
 Naast aan de Godheid toebehoort.
 o Stond van heil, enz.

3.

't Is zij, die ons met moederoogen
 Bewaakt van haren glorietroon,
 En wier gebeden al vermogen
 Bij Jezus, haren lieven Zoon.
 o Stond van heil, enz.

4.

't Is zij, die, als de woeste baren
 Ons slingeren op klip en strand,
 Als fonklend zeester de gevaren
 Verdrijft, en toont ons 't vaderland.
 o Stond van heil, enz.

5.

Haar naam zij dan in ieders harte
 Geprint met letteren van vuur,
 En nooit vermindren tijd noch smarten
 Een liefdegloed, ons hart zoo duur.
 o Stond van heil, enz.

'k Ga den roem der Maget zingen (HF_I 20)*Refrein*

Bruid des Heeren!
 Laat me U eeren!
 Jesus' Moeder! Wees gegroet!
 Zooveel waarde
 Heeft op aardeeftH
 Nooit een Schepsel nog ontmoet.

1. *Solo*

'k Ga den roem der Maget zingen,
 Scheps'len! hoort! (*Koor.*)
 Van de Maagd vol zegeningen
 Naar God's woord. (*Koor.*)

2. *Duo*

Vraag een lichtstraal eerst van boven;
 't Voegt ons niet
 't Wonder des geslachts te loven
 In een lied.

3.

't Geld uw' Moeder, God van Zegen!
 Sta ons bij!
 Om haar grootheid te overwegen
 Zingen wij. (*Koor.*)

Refrein

4.

Moeder-Maagd! Gebenedijde!
 Wees gegroet!
 Duld dat ik een woord U wijde,
 Uit 't gemoed!

5.

Neen! laat liever d'Engel spreken,

Spaar uw woord!
Wij, wij hebben slechts te smeeken
In dit oord.

Wij, te zwak om te vereeren,
Bidden wij!
Zingend naar den groet des Heeren:
Groot zijt Gij!

Refrein

6. *De Engel*
O Gezegende der Maagden,
God met U!
Hij, wien niets in U mishaagde,
Zendt mij nu.

7.
Vreest niet! want Gij zult ontvangen,
Altijd Maagd;
't Is de Heer die uw' behagen
Onderschraagt!"

8. *Maria*
Hoe zal dat, o Heer! geschieden?
Maagd altijd!
'k Moet mij dat geluk verbieden,
Wie ge ook zijt."

Refrein

9. (DE ENGEL)
'k Ben Gods Engel. Wil niet dralen!
Niet bevreesd!
Over U zal nederdalen
Godes Geest.

10.
En de kracht des Allerhoogsten,
Maagd! zal U

Overlomm'ren en vertroosten,
Antwoord nu!

II.

Gij zult *naam'lijk* Jesus baren
Godes Zoon;
David's roem zal Hij bewaren,
En zijn troon."

Refrein

12. *Maria*

'k Ben de dienstmaagd van den Heere,
't Past aan mij
Dat ik Zijnen wil vereere;
Groot is Hij!"

13.

En het Woord is vleesch geworden.
God de Heer,
Om de menschheid aan te gorden,
Daalde nêer.

14.

Eenig Schepsel! Maagd en Moeder!
Wees gegroet!
Jesus is der menschen Broeder
Na dien groet.

Refrein

15.

Ja, de Heer heeft groote dingen
U gedaan,
Met Zijn' rijkste zegeningen
U belâan.

16.

De aarde zal dat wonder prêeken
In haar' vreugd',

En U Maagd! volzalig spreken
Om uw' deugd.

17.

Need'rig waart Gij. Daarom, Moeder,
Zijt Gij groot,
Daarom werd God 's menschen broeder
In uw' schoot.

Refrein

18.

God van Zegen! Wees geprezen!
U zij lof!
's Menschen zwakheid is verrezen
Uit het stof.

19.

't AVE klonk uit Galileën
Matig wêer.
't Aardrijk legt zijn' bange weeën
Daarbij nêer.

20.

Dank moet aan uw' liefde wezen,
God, zoo goed!
En gij, Vrouwe nooit volprezen!
Wees gegroet! (*Koor.*)

Refrein

'k Groet U ed'le Moeder-Maagd! (HF1 42)

Amen!

I.

'k Groet U ed'le Moeder-Maagd!
De Engel heeft 't verkondigd:
Gij, die 't Kindje Jesus draagt,
Hebt dus nooit gezondigd.

Ja Maria wees gegroet!
Moeder zoo volmaakt en goed!

2.

WEES GEGROET, VOL VAN GENÂ!
MET U GOD DE HEERE!
Maagd voor-dezen en hierna
U zij lof en eere!

Ja Maria wees gegroet!
Moeder zoo volmaakt en goed!

3.

Moeder Maagd! GEZEGEND GIJ
BOVEN ALLE VROUWEN!
Om uw voorregt zullen wij
Op uw' magt vertrouwen.

Ja Maria wees gegroet!
Moeder zoo volmaakt en goed!

4.

EN GEZEGEND IS DE VRUCHT
JESUS! Godes Zoone!
Op Wiens naam de duivel vlugt
Waar hij zich ook toone.

Ja Maria wees gegroet!
Moeder zoo volmaakt en goed!

5.

O MARIA MOEDER GODS!

HEILIG boven allen!

Bid dat wij uit vrees of trots

Nooit in zonde vallen.

Ja Maria wees gegroet!

Moeder zoo volmaakt en goed!

6.

BID VOOR ONS! o Koningin!

Groot is uw vermogen:

Sla op 't lijdend huisgezin

Medelijdende oogen!

Ja Maria wees gegroet!

Moeder zoo volmaakt en goed!

7.

ZONDAARS!, ach, dat waren wij,

Laat ons God beminnen,

En den duivel (sta ons bij!)

Altijd overwinnen!

Ja Maria wees gegroet!

Moeder zoo volmaakt en goed!

8.

Altijd leven wij in nood,

Help ons NU in 't leven

EN IN 'T UUR VAN ONZEN DOOD!,

Zult Ge ons bijstand geven!

Ja Maria wees gegroet!

Moeder zoo volmaakt en goed!

9.

Ja, ZOO ZIJ HET. Dag aan dag

Blijven wij U groeten!

Om in 't oordeel, Moeder! ach!

't Eeuwig heil te ontmoeten.

Ja Maria wees gegroet!
Moeder zoo volmaakt en goed!

'k Heb een Moeder, mij zoo dierbaar (A 176)

'k Heb een Moeder, mij zoo dierbaar,
 'k Heb een Moeder, zo zoo schoon,
 In een oogverblindend schitt'ren
 Siert haar hoofd een vorstenkroon.
 'k Heb een Moeder zoo bemin'lijk,
 Zoo liefallig en zoo zoet,
 Die mij aan haar hand geleidend
 Mij voor elk gevaar behoedt.

'k Heb een Moeder, o daarboven
 Ziet mij reeds haar moederoog,
 Op een troon van gouden stralen,
 Rustend op een starrenboog.
 Cherubs zingen, Serafs juichen
 Buigen voor die Moeder neer
 En het: "Wees gegroet Maria",
 Galmt voortdurend Haar ter eer.

Moeder, gij voor ons zoo teeder,
 Die uw kind'ren zoo bemint,
 Maak mij leerzaam en godsdienstig
 En een recht gehoorzaam kind.
 O, Maria, hoor die beden,
 Sterk mijn krachten, steun mijn moed,
 Zeg mijn hart, dat 't slechts voor 't goede
 En voor Jezus kloppen moet.

O, Maria, vol genade,
 Zoete Moeder, bid voor mij,
 Mag ik U toch nooit vergeten,
 Houd mij steeds van zonden vrij,
 En is 't lijdensuur gekomen,
 Leg ik 't hoofd tot sterven neer,
 U dan zien, U te bezitten
 Moeder, ach, ik wensch niet meer!

Kindren van Maria (MC 117)*Vreugd der kinderen van Maria onder hare bescherming*

1.

Kindren van Maria,
 Zwaait de zegevaan;
 Zingt het alleluja,
 Nooit kunt gij vergaan!

2.

Uit haar open handen
 Vloeit een zegestroom,
 Maar op zielsvijanden
 Slingren zij den schroom
 Kindren van Maria, enz.

3.

Leger in slagorde,
 Vol ontzaglijkheid,
 O! verplet de horde,
 Die ten afgrond leidt
 Kindren van Maria, enz.

4.

Voorbodin der zonne,
 Schoone dageraad,
 Die 'k mijn harte gonne,
 Met een blij gelaat.
 Kindren van Maria, enz.

5.

Licht in duisternissen,
 Lieflijke maan;
 Kan men 't voetpad missen,
 't Oog op U geslaân?
 Kindren van Maria, enz.

6.

Mild in zegenstralen,
Zonne der natuur,
Moeder, kom ons halen
In ons stervensuur.
Kindren van Maria, enz.

Kom, pelgrim, kom (N 71 en W 97)

1.

Kom, pelgrim, kom,
 Naar 't heiligdom,
 Maria's gunsten vragen.
 Zij hoort ons bee
 En zij bidt mee
 In deze zaalge dagen. *(bis)*

2.

Reeds eeuwen lang,
 Klinkt daar 't gezang
 Der vrome pelgimscharen,
 Die 't hart verheugt,
 In volle vreugd,
 Rondom haar beeld vergaren *(bis)*

3. (W 97)

Nog houdt zij woord
 In 't zalig oord:
 Te zijn, 't behoud der zieken,
 En menig een
 Kwam reeds hierheen,
 Aan haar zijn redding danken. *(bis)*

4. (W 974)

Zie, Moeder, thans
 Uit 's hemels trans
 Op ons, uw kindren, neder,
 Zij komen blij
 In breede rij
 Naar Meerveldhoven weder. *(bis)*

5.

Wij smeeken U:
 Bescherm ons nu,
 Help ons ten allen tijde.

3. (N 71)

Nog spreekt zij 't woord
 In 't zalig oord:
 “ ‘k Ben Troost voor den bedrukte;
 Vergeet het niet
 Hoe ik 't verdriet
 Uit menig harte rukte.” *(bis)*

4. (N 71)

Zie, Moeder, thans
 Uit 's hemels trans
 Op Nulands kindren neder,
 Zij komen blij
 In breede rij
 Vol hoop naar Kevelaer weder. *(bis)*

Weer van ons af
Der zonden straf,
En troost ons in ons lijden. *(bis)*

6. (W 976)
Hoor, Moeder, hoor,
Het smeekend koor
Der jeugd van Westerhoven;
Stort meer en meer,
Uw zegen neer
Op hen, die U hier loven. *(bis)*

7. (W 977)
Geef aan de jeugd,,
Dat zij in deugd
Uw Zoon en U beminnen.;
Uw hulpe zij
In droeve tij'
De troost der huisgezinnen. *(bis)*

8. (W 97)
En als de dood,
In bangen nood
Ons sterfbed zal omringen,
Voer ons dan meer
Ter heilige stee,r
Om daar uw lof te zingen. *(bis)*

6. (N 71)
Geef aan de jeugd,
Dat zij in deugd
Uw Zoon en u beminne.
Uw hulpe zij
In droeve tij
De Troost der huisgezinnen *(bis)*

7. (N 71)
Bekeer het hart,
Dat tot uw smart
In zonden voort blijft leven;
Schenk het berouw,
't Blijv' u getrouw,
Voer het naar Sion dreven. *(bis)*

8. (N 71)
Hoor, Moeder, hoor,
Het smeekend koor
Van Nulands trouwe Zonen.
Stort meer en meer
Uw zegen neer
Ter plaatse waar wij wonen. *(bis)*

Komt, heffen wij een loflied aan (MC 181)*Hulde en bede aan de H. Maagd Maria*

1.

Komt, heffen wij een loflied aan,
 Ons lied klimme op van de aard,
 Tot voor Gods troon, waar de Englen staan;
 't Zij met hun lied gepaard.
 Wij zingen met den toon van 't stof,
 En knielen zingend neer;
 Wij staamlen dankbaar uwen lof,
 o Moeder van den Heer!

2.

Dat onze lof U niet mishag',
 o Hemel-koningin!
 Al is de toon van 't stof wat laag,
 Hij dringt den Hemel in.
 Geen mensch, die ooit zoo veel vermocht;
 Niets evenaart uw eer;
 Uw hulp is nooit vergeefs gezocht,
 o Moeder van den Heer!

3.

Uw ootmoed was zoo gadeloos,
 Zoo kostlijk in Gods oog,
 Dat U zijn Zoon tot Moeder koos,
 Toen Hem ons lot bewoog.
 o Morgenster der zaligheid,
 Hij daalde op aarde neer;
 Uw deugd had ons dat heil bereid,
 o Moeder van den Heer!

4.

Verbaasd en woedend was de hel
 Om 't heil van ons geslacht,
 Toen U de Aartsengel Gabriël
 De hemel-boodschap bracht.

Nu spanne satan strik en net,
Wij vreezen hem niet meer;
Uw zaad heeft hem den kop verplet,
o Moeder van den Heer!

5.

Der Englen reine hemeltoon
Klonk voor het eerst op aard,
Toen Gij, o zuivre Maagd! Gods Zoon
Hadt in een stal gebaard.
Het Englenkoor juichte in ons lot
En daalde aanbiddend neer.
Het zag een menschgeworden God,
o Moeder van den Heer!

6.

Wij roepen U in Jezus' kerk
Als hulp en voorspraak aan;
Hij heeft zijn eerste wonderwerk
Op uw verzoek gedaan.
Ei, zie dan gunstig van omhoog
Op uw vereerders neer;
Beschouw ons met uw moederoog,
o Moeder van den Heer!

7.

Uw Zoon, toen Hij aan 't kruishout hing
Ons eeuwig heil verwierf,
Beval U aan zijn lieveling,
Eer Hij voor 't menschdom stierf.
Joannes' liefde ontving dit loon,
Die gunst, die troostrijke eer;
Gij werdt zijn Moeder; hij uw zoon,
o Moeder van den Heer!

8.

Wil zoo ook onze Moeder zijn;
Ons hart, dat Jezus mint,
Roept tot U, uit deez' rampwoestijn:
"Ach, Moeder, zie uw kind!"

Zie, lieve Moeder van gena,
Toch gunstig op ons neer!
Uw liefde is zonder wederga,
o Moeder van den Heer!

9.

Ach, Moeder van barmhartigheid,
Onttrek uw hulp ons niet!
Als ons de wereld lokt en vleit;
Als Gij ons wanklen ziet,
Als ze ons door wellust strikken zet,
Of streelt door lof en eer,
Dat uwe voorspraak ons dan redd',
o Moeder van den Heer!

10.

Wanneer ons armoe dreigt of drukt,
Als ziekte of pijn ons kwelt,
Als alles, wat wij doen, mislukt,
Als ramp op ramp ons knelt,
Als niets op aarde ons troosten kan,
Ei, zie dan op ons neer,
Troost ons door uwe voorspraak dan,
o Moeder van den Heer!

11.

Als eenmaal 't bange sterfuur slaat,
Als de aard geen vreugd meer heeft,
Als geld en roem ons niet meer baat,
Wellicht slechts wroeging geeft,
Als grootheid klein wordt in ons oog,
Met 's werelds ijdele eer,
Wees onze helpster dan omhoog,
o Moeder van den Heer!

12.

Bescherm ons zoo in elken nood,
En sta ons altijd bij;
Vooral in 't uur van onzen dood,
Opdat het zalig zij,

En wij, om 't heil voor ons bereid,
Met U Gods lof en eer
Verheffen tot in eeuwigheid,
o Moeder van den Heer!

Komt, nog een groet en bede (HF2 164, N 66 en T 141)*Avondbede tot onze H. Moeder Maria*

1.

Komt, nog een groet en bede
 Maria toegebracht,
 En dan in 's Heeren vrede
 Den slaap weer ingewacht!
 Gerust en wel te moede,
 Vertrouwen we op uw hoede.
 Maria, Maria, Moeder! *zegen ons.*

2.

In 't beeld, omgloord van stralen,
 Met dat gelaat zoo zacht,
 Zien we U in 's hemels zalen,
 Vanwaar Ge ons tegenlacht,
 Ons, die hier aan uw voeten
 U, lieve Moeder! groeten.
 Maria, Maria, Moeder! *zegen ons.*

3.

Maria, zoo vermogend,
 Bid Gij voor ons den Heer;
 Ach, Moeder, zie meedoogend
 Op d'armen zondaar neer;
 Geleid der zwakken schreden,
 Hoor aller vrome beden!
 Maria, Maria, Moeder! *zegen ons.*

4.

Wij bidden U te gader
 Bij 't einde van deez' dag:
 Vraag, Moeder! onzen Vader,
 Wiens wakend oog ons zag,
 Dat Hij ons kwaad verschoone,
 Het goede ons eenmaal loone.
 Maria, Maria, Moeder! *zegen ons.*

5.

Beveilig uwe kindren,
Waak, Moeder! dezen nacht;
Dan zal geen ramp ons hindren,
Dan is ons slapen zacht;
Dan ziet Ge ons morgen weder,
O Moeder goed en teeder!
Maria, Maria, Moeder! *zegen ons*.

6.

Gegroet, Gij vol genade!
Gij, Moeder van den Heer!
Het klinke – wie U smade –
Te luider U ter eer!
O, wil met de Englenzangen
Ook onzen groet ontvangen:
Maria, Maria, Moeder! *zegen ons*. (T 141)
Maria, Maria, AVE, WEES GEGROET! (HF 164)

Krank en blind na Adam's zonden (HF_I 32)*Bid voor ons zondaars!*

1.

Krank en blind na Adam's zonden,
 Lijgend aan ontel'bre wonden
 Door de sluwe slang gemaakt, (*bis*)
 Vroeg, begeerig naar bescherming,
 't Boetend menschdom God's ontferming ...
 En Goddank de redding naakt (*bis*)

2.

Mag ik hopen? Moet ik vreezen? ...
 't Zal voor hem een raadsel wezen
 Die op eigen' krachten steunt.
 Vreezen? Neen! want in den hoogen
 Woont een' Moeder vol mêedogen,
 Die zich om mijn lot bekreunt.

3.

Vol mêedogen voor de braven,
 Die hun dorstend harte laven
 Aan de liefde van haar' Zoon,
 Stort Zij al de zegeningen
 Die aan Jesus' Hart ontspringen,
 Op ons van haar' glorie-troon.

4.

Zelfs van hem die in 't verleden
 Godes wet heeft overtreden,
 En zijn' ziel aan satan gaf,
 Weert Zij, kwistig in 't verhooren,
 Al wat zijn geluk kan storen,
 Op zijn' bede, goedig af.

5.

Moeder van mijn' Zaligmaker!
 'k Was weleer een God-verzaker! ...

'k Heb, gezondigd ... Moeder! ... Gij!
Om het bloed aan 't Kruis vergoten
Wil mij zondaar niet verstooten!
Ach Maria! bid voor mij!

6.

Zondaars, ach, dat zijn wij allen,
Telkens in het kwaad hervallen;
Maar wij hopen in den strijd!
't Staat op ieder blad te lezen
Waar Gij Moeder! wordt geprezen
Dat Ge een' goede Moeder zijt.

7.

Esther, 't beeld der Koninginnen,
Bleef, ten troon, het volk beminnen
Waar z' als kind, mée had gewoond;
't Was ten heil dier droeve natie,
Dat ze, in 's Konings oog vol gratie,
Koninginne werd gekroond.

8.

En zoudt Gij ons niet beminnen,
Koningin der Koninginnen! ...
Waarom heeft de Heer uw God
Kroon en Scepter U gegeven,
Tot bescherming van ons leven,
Tot verzachting van ons lot?

9.

Lieve Moeder! duizend plagen
Komen uit de hel ons vragen
Om een deeltje van ons hart:
Maar wij zullen moedig strijden,
Hart en ziel den Heere wijden,
Hoe de duivel ons ook tart'.

10.

Bid, o Moeder van erbarmen!
Voor ons, zondaars; voor ons armen,

Voor ons, zondaars; Moeder! bid!
Bid! En U zal God verhooren:
Nooit gaat eene ziel verloren
Die de hoop op U bezit.

'k Roem uw grootheid niet, Maria! (MC 165)*Maria onze Moeder*

1.

'k Roem uw grootheid niet, Maria!
 Hoe, o telg uit David's stam,
 Vóór de tijden uitverkoren,
 't Woord des Heeren tot U kwam!

2.

Niet uw deugden, hoe gij needrig
 Aan des Heeren wil voldeedt;
 Hoe de lelie uwer kuischheid,
 Bij dat heil geen krenking leed.

3.

Niet, hoe 't zwaard van scherpen weedom
 U door 't moederharte ging,
 Toen uw Zoon in 't kribje schreide,
 Toen uw Zoon aan 't kruishout hing.

4.

Niet den koninginnenluister,
 Die U bij Gods troon omringt,
 Waar een koor steeds jeugdige Englen
 U een nieuwen lofzang zingt.

5.

Neen, geen harp, zelfs niet van Mozes,
 Noch een David's zware luit,
 (En hoe ik dan?) stort de tonen
 Voor zoo groot een lofzang uit.

6.

Maar uw liefde wil ik loven,
 Niet voor Jezus, 't godlijk Kind:
 Ach! mijn harte weet zoo weinig,
 Hoe men in den Hemel mint.

7.

Golgotha zag, hoe Ge ons mindet,
Waar Gij onder 't kruishout kwaamt,
En ons allen, in Johannes,
Daar tot uwe kindren naamt!

8.

Dat, dat loof ik; o! wat liefde
Voor het lijdend Adamskroost!
Waar de felste smarten knagen,
Zendt Gij 't eerst, o Moeder! troost.

9.

O, Hoe zalig, als ik biddend
Voor uw beeltenis nederlag!
't Was alsof ik uit den Hemel,
Vriendlijk tot mij lachen zag.

10.

Ach, hoe zalig was het lijden,
Zoo ik slechts uw bijstand zocht!
o, Hoe zalig, hier te treuren,
Als ik U beminnen mocht!

11.

Dan vergat ik alle zorgen;
In de wereld vaak alleen,
Voelde ik biddend voor uw beeltnis,
Liefde's koestring om mij heen.

12.

Ja, dan zag 'k U in den Hemel
Biddend stijgen van uw troon,
En dan vielt Ge smeekend neder,
Voor den zetel van uw Zoon!

13.

En dan badt Gij voor uw kindren,
Ja – ik voelde het – voor mij:
Op mijn wangen bleef de traan nog,
En reeds was mijn harte blij.

14.

Glorie, liefde zij Maria,
Die ons als haar kindren mint!
Zij, Zij toont zich onze Moeder,
Toonen wij ons dan haar kind!

Laat ik rustig van U zingen (W 76 en MC 177)*De Onbevleete Ontvangenis van Maria, 8 december*

1.

Laat ik rustig van U zingen,
 Schoonste, die de hemel mint;
 Waardig spreken van de dingen,
 Die m'in U besloten vindt.
 Schoon 't verstand niet kan bevatten,
 Wat ge een waardigheid bekleedt,
 Haalt men uit verborgen schatten
 Lof, die lastering vertreedt. *(bis)*

2.

Nooit heeft U de vloek getroffen,
 Die den boozen Adam sloeg,
 Nimmer kondt gij nederploffen
 In den afgrond. Neen: reeds vroeg
 Was de vloekwet opgeheven
 Voor U, onbevleete Maagd!
 Die de bron droeg van het leven,
 Door de Godheid onderschraagd. *(bis)*

3.

Ja, een Engel kwam 't U zeggen,
 Dat gij, met Gods geest vervuld,
 (Een geheim niet uit te leggen),
 Ons een Jezus baren zult;
 God zal in U komen wonen,
 Voorts als kind aan uwe borst
 Opgevoed, zijn liefde toonen,
 Lessende aller zielen dorst. *(bis)*

4.

Wie dan zoude U schuldig achten
 Aan der eerste zonde smet?
 Wat verwarring van gedachten,
 Die van voorrecht U ontzet.

Als waart gij niet uitverkoren,
Van der eeuwen eeuwigheid,
Rein ontvangen, rein geboren,
En tot Moeder Gods bereid! *(bis)*

5.

Onbevleete, die wij groeten,
Leer ons, van den vloek bevrijd,
Door berouw de zonden boeten,
Help ons in beproevingstijd.
Onder die God welgevallen,
Laat ons eeuwig zijn geteld,
Door Hem, die U boven allen,
Als een Moeder heeft gesteld. *(bis)*

Laat pelgrimsschaar, uw blijdsten feesttoon hooren (T 202)

1.

Laat pelgrimsschaar, uw blijdsten feesttoon hooren,
 Uw vreugdezang weerklinke juublend thans,
 Verheft uw stem in volle en breede koren
 En, vlecht om strijd een zilvren lauwerkrans *(bis)*
 Want ziet: een glans van *vijfentwintig jaren*
 Straalt op het hoofd van uit uw midden één;
 Hij trok vol moed met Tilburgs vrome scharen
 Reeds vijfentwintig maal ter beevaart heen. *(bis)*

2.

't Was naar uw heiligdom, verheven Moeder,
 Dat hij met ons geloovig henentoog,
 Steeds bleek hij ons een onverdroten broeder,
 Daar niets op aard zijn liefde ooit tegenwoog. *(bis)*
 Terecht dus mag het zilver hem versieren,
 Verhoogd in gloed door Gods genadestraal,
 Terecht dus mogen wij thans jubel vieren,
 En hechten op zijn borst het eermetaal. *(bis)*

3.

Onnoodig is 't, dat wij zijn deugden prijzen,
 Wijl Gij, o Moedermaagd, zijn harte kent;
 Gij kent zijn liefde en heilige beevaartreizen,
 Zijn ziel en zin, U, Moeder, toegewend. *(bis)*
 Hoe graag bezocht hij Scherpenheuvels stede
 En knielde daar voor uw genadetroon,
 En stortte in blijden zang en vuurge bede
 Zijn hart U uit, gelijk een echte zoon. *(bis)*

4.

Hoor thans, Maria, hoor ons allen bidden,
 Spaar onzen vriend en medgezel nog lang,
 Laat hem het goud nog sieren in ons midden,
 Behoud' hij in ons rij zijn eererang. *(bis)*
 Blijf, Moeder, hem in uwe gunst gedenken,

Ontvang hem vaak nog in uw heiligdom,
En wil hem eens met moederliefde wenken,
Dat hij tot U op 's hemels beevaart kom. (*bis*)

Lieve Moeder onzes Heeren (MC 160)*Aan de H. Moeder Gods*

1.

Lieve Moeder onzes Heeren,
 Die ook onze Moeder zijt,
 Door gezang met U verkeeren
 Boeit het hart, U toegewijd,

2.

o Gij, Moeder vol genade!
 Moeder van het godlijk Kind,
 Ons bijzonder slaat Gij gade,
 Daar Gij 't jeugdig hart bemint.

3.

Ja, Maria lacht ons tegen,
 o! Maria is zoo goed;
 Ach! Maria geeft ons zegen,
 Vlietend mild uit Jezus' Bloed.

4.

Want zij is voor heel het leven
 Ons ter hulpe in allen nood,
 En als Moeder ons gegeven,
 In het uur van onzen dood.

5.

Goede Moeder, nooit volprezen,
 Bid bij uwen lieven Zoon,
 Dat de dienst, aan Hem bewezen,
 Eens ons schenke de eeuwge kroon.

Lieve Moeder van den Heer (A 182, W 75 en HF2 145)

Lieve Moeder van den Heer,
 Laat ons om uw zetel dringen,
 Laat uw kind'ren U ter eer
 't Zielsverrukkend feestlied zingen.
 Moeder, onbevlekt zijt Gij!
 't Moet weerklinken luid en blij: *(bis)*

't Heeft reeds 't wijde wereldrond
 En herscheppend overklonken,
 't Woord, door Pius mond verkond.
 En uw kind'ren vreugdedronken,
 Moeder, onbevlekt zijt Gij!
 Jub'len op uw feestgetij: *(bis)*

Neen, dat loflied zwijgt niet meer,
 Tot aan 's werelds verste palen
 Zullen met het hemelsch heer,
 Al uw kind'ren 't luid herhalen,
 't Woord van 't Zalig jubeltij,
 Moeder onbevlekt zijt Gij! *(bis)*

En wij voegen dank en bête
 Aan de blijde feestgezangen.
 Wie, wie dankt niet met ons meê
 Voor al 't heil door U ontvangen
 In het zalig jubeltij?
 Moeder, onbevlekt zijt Gij *(bis)*

Zonnezuiv're Moedermaagd!
 Om de glorie U gegeven,
 Hoor ook, wat ons hart U vraagt:
 Dat wij na een schuld'loos leven,
 Eeuwig jub'len aan uw zij
 Moeder, onbevlekt zijt Gij! *(bis)*

Lieve Moeder van den Heer (HF₃ 120)

1.

*Eenigen:*Lieve Moeder van den Heer,*Allen:* Zie van uit de hemelkringen*Eenigen:*Op uw kind goedgunstig neêr,*Allen:* Dat zijn loflied U komt zingen:*Eenigen:*U, U is mijn hart gewijd,*Allen:* Goede Moeder, voor altijd

2.

O, wat blijdschap, wat genot

Komt mijn minnend hart ontvonken,

Peinzend op het zalig lot,

U voor de eeuwigheid geschonken,

Moeder met uw God en Zoon,

Juublend op een glorietroon.

3.

In des hemels zaalge vreugd,

Boven 't Englenkoor verheven,

Smaakt uw ziel het zoetst geneugt,

Dat ooit schepsel werd gegeven.

Dank zij de eeuw'ge Majesteit,

Moeder, voor uw heerlijkheid.

4.

Toch, wat heil uw hart doervliet,

In des hemels vreugdegaarde,

Gij vergeet uw kindren niet

In de woestenij der aarde.

Moeder, leid mij aan uw hand

Naar het eeuwig Vaderland.

Lieve Vrouwe, hoor gunstig (DB 333)*Zoete lieve Vrouw van den Bosch*

1.

Lieve Vrouwe, hoor gunstig
 Onze smeekingen aan;
 O, Gij kunt op dit feesttij,
 Toch de beê niet versmaân,
 Van de honderden kind'ren
 Uit de stad U zoo waard,
 Die Gij, Moeder, vol eerbied
 Om uw troon ziet geschaard.

2.

Sla Uw oogen, o liefste
 Goedertierenste Vrouw,
 Op uw kind'ren; – zij bleven
 U, o Moeder, getrouw;
 Het geloof hunner vaad'ren
 Hielden ze altoos in eer,
 Voor uw wonderbeeld knielden
 Zij vertrouwwol ter neer.

3.

O Maria, o zoetste
 O beminlijkste Maagd,
 O Gij, Moeder, wie nimmer
 Tevergeefs wordt gevraagd,
 Wees een schutsvrouw den Bisschop,
 Die uw kind'ren geleidt,
 Die talenten en krachten
 Aan uw eer heeft gewijd.

4.

O Maria, o Zoete
 Lieve Vrouw dezer stad,
 Gij waart altoos haar glorie
 En haar dierbaarste schat.

Geef, dat ze immer beware
Het aloude geloof;
Ach, gedoog niet, o Moeder,
Dat men 't ooit haar ontroov'.

Maria, hemelvreugd (HF3 114)

1.

Maria, hemelvreugd,
Het is mijn zoetst geneugt
Voor U te leven,
Uw naam is mij, o Maagd,
Die 't hemelsch hof behaagt,
In 't hart gedreven.

2.

Geen schepsel evenaart
In hemel of op aard
Uw heerlijkheden,
Wijl Gij, heel zonder smet,
Het leven onverlet
Zijt ingetreden.

3.

Gij blikst steeds van omhoog
Met liefdrijk Moederoog
Op 't menschdom neder.
Tot U stier ik mijn blik
Tot aan mijn laatsten snik,
Vol liefde teeder.

4.

O Moeder, lief en zoet,
Ontvang mijn laatsten groet,
Als ik ga sterven.
Wil in dien laatsten strijd
Voor mij barmhartigheid
Bij God verwerven!

Maria, Jonkvrouw reine (P 30)

1.

Maria, Jonkvrouw reine,
En bovenmate goed.
Uw Kindeken, dat kleine,
Dat trooste mijn gemoed,
Uw Kindeken, dat kleine,
Dat trooste mijn gemoed.

2.

Uw Kindeken, dat zoete,
Daar ik voor neder kniel,
Dat ik zoo hart'lijk groete,
Dat trooste mijne ziel,
Dat ik zoo hart'lijk groete,
Dat trooste mijne ziel.

3.

In alle aardsche smarten,
Troost mij zijn zoete min,
Die sluit ik in mijn harte,
Die sluit ik diep daarin,
Die sluit ik in mijn harte,
Die sluit ik diep daarin.

Maria, Koningin (HF₃ 113)

1.

Maria, Koningin,
 Moeder en Troosterin,
 Maria, Salve!
 Zoo vol van liefdrijkeid,
 Gunst en barmhartigheid!
 Maria, Salve!

2.

Luid klinkt ons feestgeschal
 In 't aardsche tranendal:
 Maria, Salve!
 Wij roepen te allen stond,
 Juichend met hart en mond:
 Maria, Salve!

3.

Bescherm uw kinderschaar
 In lijfs- en zielsgevaar,
 Maria, Salve!
 Hoor hem, die U iets vraagt!
 Troost hem, die zucht en klaagt!
 Maria, Salve!

4.

Maria, zoet en mild,
 Wees Gij ons helm en schild
 In 't uur van sterven!
 Help ons na ramp en nood,
 Na lijden en na dood
 Den Hemel erven!

5.

Zingt nu, o Serafijn!
 Zingt mede, o Cherubijn!

Maria, Salve!
En klink' de jubelschal
Steeds door het gansch heelal:
Maria, Salve!

Maria leev'! Wat pracht van zegeningen (T 161 en HF1 29)

1.

Maria leev'! (*bis*) wat pracht van zegeningen
 Omringt de ziel dier onbevleete Maagd!
 Maria leev'! (*bis*) de roem der hemelingen,
 De Moeder Gods die 't Kindje Jesus draagt. (*bis*)

Koor. Maria leve
 Met God haar Kind! (*Solo*)
 Leve Maria!
 Die ons als Moeder mint.

2.

Maria leev'! In Haar gaf God de Heere
 Aan 't Christendom een beeld van heiligheid;
 Maria leev'! dat ieder Haar vereere,
 Haar roeping heeft Gods weldaën ons bereid.
 Maria leve, enz.

3.

Maria leev'! zie Christnen al de ellende
 Van Bethlehem, waar Jesus Kindje wordt;
 Geen wanhoop, neen, wat wee God ons ook zende,
 Wat droefheid in ons hart de Heer ook stort'.
 Maria leve, enz.

4.

Maria leev'! ziet hoe Herodes' woede
 Haar door de kou des guren winters jaagt;
 Ziet hoe haar hart van Moeder-smarte bloedde,
 Als Jesus aan het kruis van weedom klaagt.
 Maria leve, enz.

5.

Maria leev'! het toonbeeld aller deugden,
 De spiegel van des Christens heiligheid;
 Maria leev'! in smarten en in vreugden

Hebt Gij, o Maagd, mijn kalmte voorbereid.
Maria leve, enz.

6.

Maria leev'! zou ik Haar ooit verlaten?
Neen, nooit, wat schatten men ook daarvoor gaf;
Wat zou mij, zonder Haar, het leven baten?
Eer breke God den draad mijns levens af.
Maria leve, enz.

7.

Maria leev'! 'k zal in haar liefde leven,
Met haar vereend vrees ik noch dood noch pijn;
De laatste zucht, die op mijn lip zal zweven,
Zal liefdezucht voor U, Maria zijn.
Maria leve, enz.

Maria, nooit volprezen (MC 122)*Belofte van getrouwheid aan Maria*

Maria, nooit volprezen,
 Onz' hulp en troost in allen nood,
 Wij zweren U te wezen
 Getrouw tot in den dood.

I.

Gedoog, dat wij, ellendig stof,
 Vereenigd met het hemelsch hof,
 Uitgalmen uwen zoeten lof;
 Van in onz' kinderjaren
 Gevoelden wij uw zorg en vlijt;
 Uit duizenden gevaren
 Heeft ons uw hand bevrijd.

2.

o Groot verwantschap, dat U bindt!
 De *Vader* kent in U zijn kind,
 Wilt U de *Zoon* als Moeder mint;
 En, rijk in deugdenschatten
 Zijt gij de Bruid des *Heiligen Geest*;
 Wie kan uw grootheid vatten,
 Tenzij in 't eeuwig feest?

3.

Gij zegepraalt en heerscht bij God:
 Uw wensch is Hem een zoet gebod:
 En in uw handen rust ons lot.
 Ver boven de Englenkoren,
 Verheerlijkt door uw Zoon, vindt Gij
 Uw lust in ons te aanhooren,
 Te zien van rampen vrij.

4.

Nooit heeft een mensch, hoe fel gekweld,
 Door aardsche ellende of helsch geweld,

Vergeefs op U zijn hoop gesteld;
En vroeg men naar bewijzen,
Er zou een algemeen geschreeuw
Door heel de wereld rijzen,
Vernieuwd van eeuw tot eeuw!

Maria, Reine Maagd (P 84)

1.

Maria, reine Maagd,
Gij hebt aan God behaagd,
Geheel uw leven,
Wijl Gij ontvangen zijt
In glans van zuiverheid
En Maagd gebleven,
En Maagd gebleven.

2.

Geen liefde buiten God,
Nog ijdel zingenot
Mocht U bekoren,
Want gij zoudt Moeder zijn
En blijven even rein
Maagd als tevoren,
Als Maagd tevoren.

3.

U trok de hemellucht,
U droeg een zachte vlucht
Van eng'len handen,
U viert en dient aldoor
Het witte Maagdenkoor
Langs gouden wanden,
Langs gouden wanden.

4.

O Maagden-Koningin,
Gezeten middenin
Een kring van kind'ren,
Leer ons uw schoone deugd
En laat onreine vreugd
Noch lust ons hind'ren,
Noch lust ons hind'ren.

Maria's beeld, te midden (HF3 84 en A 181)

1. (HF3 84)

Maria's beeld, te midden
 Van vroolijk schitt'rend licht
 Noodt ons te komen bidden
 Bij 't altaar, haar gesticht.
 Komt laat ons tot haar ijlen.
 Een kleine poos daar wijlen.
 Moeder teer, zegen ons,
 Moeder, Moeder zegen ons!

2

Wij wijden U onz'harten,
 Voor 't goede, dat Ge ons doet,
 In blijdschap en in smarte
 In voor- en tegenspoed.
 Steeds willen we U vereeren
 En uwen roem vermeeren. e
 Moeder teer, zegen ons,
 Moeder, Moeder zegen ons!

3.

O stort met Moederhanden
 Uw zegen op ons neer;
 Verbreek des zondaars banden
 En breng tot God hem weer;
 Dat ziet Ge ons weldra weder,
 O Moeder goed en teeder!
 Moeder teer, zegen ons,
 Moeder, Moeder zegen ons!

1. (A 181)

Idem

2.

Wij vallen aan uw voeten
 Neem ons genadig aan,
 Ontvang onz' laatste groeten
 Voor dat wij huiswaarts gaan.
 Dan gaan wij blij te moede
 Vertrouwend op uw hoed
 Maria, Maria,
 Moeder zegen ons!

3.

zie couplet 2 (HF3 84)

Maria's Hart mijn groet (B 96)

1.

Maria's Hart mijn groet,
Genadebron! Verwarm mijn koud gemoed
Door uwe liefdegloed,
Gelijk een zon!

2.

Uw ootmoed maakt' U groot, o heilig Hart!
Maak ook mijn hart bereid
Tot waar' ootmoedigheid
In vreugd en smart.

3.

O Hart, des zondaars troost, zijn toevluchtsoord,
Laat die in zonde zucht
En 's Heren oordeel ducht,
Niet onverhoord.

Maria te minnen (F 208 en L 51)

1. (F 208)

Maria te minnen,
 Wat zalig genot!
 Zij is onze Moeder,
 De Moeder van God!
 Maria, mijn Moeder,
 U schenk ik mijn hart,
 Aan u mijne liefde,
 In vreugde en in smart.

1 (L 51)

Idem

2.

Zijn menschlijke krachten
 Te zwak in den strijd,
 Dan sterkt ons uw liefde,
 O Moeder, altijd,
 Maria, enz.

2.

Gij helpt uwe kin'ren
 In droefheid en strijd,
 Met machtige bede,
 Idem
 Maria, enz.

3.

Als 't schijnschoon der wereld
 Verblindt ons gezicht,
 Dan wijst ons uw liefde
 Op 't hemelsche licht.
 Maria, enz.

3.

Idem

Doch steeds wijst uw liefde

4.

Het zoete der aarde
 Verstrikt vaak den geest,
 Gij leert ons de zoetheid
 Van 't hemelsche feest.
 Maria, enz.

4.

Idem

Verlokt onzen geest,
 Gij geeft ons de zoetheid

Maria, wees gegroet (HF2 127)*Koor*

Maria, wees gegroet.

Maria, wees gegroet.

Eene stem

Kom nog een tweede maal,

Kom nog een honderdmaal:

Koor.

Maria wees gegroet!

Maria wees gegroet!

Eene stem

Welaan nog duizendmaal,

Neen, zonder eind of paal,

Koor

Maria, wees gegroet!

Maria, wees gegroet!

Eene stem

Van elken Serafijn,

Van elken Cherubijn

Koor.

Maria, wees gegroet.

Maria, wees gegroet.

Eene stem

't Klinkt gansch den Hemel door,

Van Heel het Englen-koor:

Koor

Maria, wees gegroet.

Maria, wees gegroet.

Van iedren steen, hoe klein,

Van ieder korengrein:
Maria, wees gegroet.

Van 't bloempje langs den stroom,
Van 't blaadjen op den boom:
Maria, wees gegroet.

Van 't spiertje gras,
Van 't diertje uit 't kleinste ras:
Maria, wees gegroet.

Van gansch het vooglenheer,
Van 't kleinste vischje in 't meer:
Maria, wees gegroet.
Van ieder aardsche vrucht,
Van water, vuur en lucht:
Maria, wees gegroet.

Kortom, van al wat leeft,
Van alles wat er zweeft:
Maria, wees gegroet.

Geheel mijn leven lang
Blijve u gewijd mijn zang:
Maria, wees gegroet.

Dan hoop ik na mijn dood,
Te zingen in uw schoot:
Maria, wees gegroet.

Maria! Wil gedooogen (HF 124 en W 86)

I.

Maria! Wil gedooogen
Dat ik U zing een lied,
Terwijl gij uit den hoogen
Mij voor U knielen ziet.
'k Wil eeuwig U beminnen,
'k Beloof U dit vandaag;
Ontvang mijn hart en zinnen,
Die 'k U ten offer draag. (*bis*)

2.

O, had ik zooveel monden,
Als sterren 't firmament;
Ik zou uw lof verkonden
Tot 's werelds uiterst end.
O, had ik zooveel zielen
Als korrels zijn op 't strand,
Als immer druppels vielen;
'k Schonk ze U met milde hand. (*bis*)

3.

Hoe moet ik mij beklagen
Daar ik, armzalig mensch,
U zoo niet kan behagen,
Gelijk ik 't vurig wensch.
Ik zal mij alle dagen
Tot uwe vreugd en eer,
Godvruchtiger gedragen
En dienen mijnen Heer. (*bis*)

Maria, zie de schare (E 61)*Smeeklied tot O.L.Vr van Werbeeck*

1.

Maria, zie de schare
 Die op uw gunst gesteld,
 Uit Eersel telken jare
 Trouw naar uw Warbeeck snelt

Refrein

Moeder smeeken wij:
 Sta uw kind'ren bij!
 Bij leven en bij dood
 Red ons uit allen nood!

2.

Wij knielen hoopvol heden
 Weer voor uw liefdetroon,
 En stieren vuur'ge bedden
 Tot U om gunstbetoon

Refrein

3.

Wij hebben op uw liefde
 Altoos onz'hoop gebouwd,
 Bij 't hartzeer, dat ons griede,
 Op uwen steun vertrouwd.

Refrein

4.

Zend op onz'levenswegen,
 Tot aan het somber graf,
 Uw mildsten hemelzegen,
 Steeds vrede en voorspoed af.

Refrein

5.

Geef, dat we in vreugd of rouwe

Tot onzen laasten aâm,

In dank, en liefde en trouwe,

Steeds loven uwen naam.

Refrein

Maria, zie uw kindren (T 193)

1.

Maria, zie uw kindren
 Voor uwen troon geschaard;
 Ons hart gaan wij U schenken,
 Geen offer U zoo waard.
 O dat het in de toekomst
 Geen ander rustplaats vond!
 Wij zingen 't lied des harten,
 Het lied van ons verbond. (*bis*)

2.

Aan U, o Koninginne,
 Die onze Moeder zijt,
 Aan U ons hart, ons leven
 Voor altijd toegewijd.
 Wij schenken U ons zelven
 Op dezen blijde stond,
 Zoo klinkt in alle oprechtheid
 Het lied van ons verbond. (*bis*)

3.

Geen vijand zal ons scheiden
 Van U, o Moedermaagd;
 Wij vluchten in uw armen,
 Wanneer zijn aanval daagt.
 Uw naam alleen is 't wapen,
 Dat elken vijand wondt;
 Zoo klinkt thans, o Maria!
 Het lied van ons verbond. (*bis*)

4.

De schoonste krans van rozen
 Geurt daaglijks voor uw troon;
 Uw kleed versiere ons lichaam
 In reinheid vlekloos schoon.
 Wij willen U dan eeren

Met hart en ziel en mond,
Zoo klinkt hier vóór uw beeltnis
Het lied van ons verbond. (*bis*)

5.

Zoolang ons hart zal kloppen,
Zijn wij uw eigendom;
En voor geen goud der aarde
Vraagt iemand 't zijn weerom.
U dienen, U beminnen
Tot aan ons stervensspond,
Zoo klinkt thans, o Maria,
Het lied van ons verbond. (*bis*)

6.

O Moeder der volharding,
O zegen dit besluit!
En stort uw macht en liefde
Als 't zegel daarop uit.
Is eens ons pelgrimsreize
Voleind op 't wereldrond,
Dan zal het eeuwig schittren
Maria, dit verbond. (*bis*)

Maria, zoo aanminnig en schoone van gezicht (P 106)*Keervers*

Maria, zoo aanminnig en schoone van gezicht,
 Uw oogen staan zoo innig en vroom op mij gericht.

1.

Die oogen, zoet en zalig mij wenkend laat en noen,
 Die moge en moete en zal ik nooit uit mijn denken doen.

Keervers

2.

Die oogen, zoo genadig in 't zoet en zacht gelaat,
 Zij vragen maar gestadig of mij geen bede ontgaat.

Keervers

3.

Die oogen, wonder machtig, doen héél uw ziele uit;
 Zij trekken mij alkrachtig tot menig goed besluit.

Keervers

4.

Die oogen zoo liefallig, ydone en diepe blauw
 Zij 'k zie in die mijn Alles, Gij schoone, lieve Vrouw!

Keervers

Met het droevig zwaard in 't harte (HF 3 78)

I.

Met het droevig zwaard in 't harte
 Onder duizendvoudge smarte,
 Treurt gij daar naast Jezus'kruis.
 Ach, ik hoor U zuchtend klagen:
 "Hoe verschillen deze dagen
 Van den tijd in Josefs huis!"

2.

Wie, die al uw leed ooit meldde,
 Wie, die al uw tranen telde
 Bij het lot om Jezus' kleed?
 Uwe hand had het geweven
 Hem eens ten geschenk gegeven
 Ach, wat zijn die beulen wreed!

3.

Nu geen blijde teederheden,
 Die uw oog weer schittren deden,
 Als gij leedt met droef gelaat;
 'k Zie Zijn bloed nu nedervloeien;
 Ach, de druppelen besproeien
 Arme moeder! Uw gewaad.

4.

Zelfs in bittre stervenssmarte,
 Draagt Hij U nog in het harte
 Schoon zoo droef, zoo droef te moe.
 "O verzorg mijn moeders dagen"
 Wordt Joannes opgedragen,
 Nu eerst sluit Hij de oogen toe.

5.

'k Zie zijn lichaam, door uw magen
 Van het kruishout afgedragen,
 Neergelegd in uwen schoot,

O Gij wilt nog met uw kussen
't Lijden van Zijn wonden sussen:
Moeder! Ach! Uw Kind is dood.

6.

Droeve moeder! Ik deed zooveel U lijden,
Ik hief Jezus daar omhoog.
Telkens als ik aan zou vangen
U te troosten in mijn zangen,
Kwamen tranen in mijn oog.

Mijn Moeder, die ik minnen moet (P 100)

1.

Mijn Moeder, die ik minnen moet
En volgen t'allen tijde,
Gij moet mij, lieve Moederzoet,
Mij aan uw handen leiden,
Mij aan uw handen leiden.

2.

Mijn Moeder, die ik minnen moet
En volgen alle dagen,
Gij moet mij, lieve Moederzoet,
Mij in uw armen dragen,
Mij in uw armen dragen.

3.

Mijn Moeder, die ik minnen moet
En volgen al mijn leven,
Ik zal U, lieve Moederzoet
Mijn hart en handen geven,
Mijn hart en handen geven.

Moeder des Heeren (MC 174)*Aan Maria*

1.

Moeder des Heeren,
Moeder en Maagd!
Nooit heeft U iemand
Vruchtloos gevraagd.
Ik kom, o Maria,
Tot U, als een kind,
Dat U, als zijn Moeder
Recht hartlijk bemint.

2.

Moeder des Heeren,
Moeder van God!
Ook mijne Moeder,
Zie op mijn lot.
Gij zijt mijn vertrouwen
In voorspoed en nood;
Gij zijt mijn vertrouwen
In leven en dood.

3.

Moeder des Heeren,
Moeder van mij!
Sta mij als Moeder,
Moederlijk bij.
o Moeder van Jezus!
Ik schenk U mijn liefde,
In blijdschap en smart.

4.

Moeder des Heeren,
Zegegodin!
Machtige Moeder,
Hemelvorstin!
Wij smeeken U needrig,

Van alles ontbloot,
Verstoot onze beden
Niet in onzen nood.

Moeder teeder, Zie nu neder (P 99)

1.

Moeder teeder,
Zie nu neder
Op uw vragend,
Klagend kroost.
Och wij vragen
Voor ons klagen
Voor uw liefde,
Hoop en troost.

2.

Aan uw voeten
Kom ik boeten
Tot ik weer
genade vind
Strek dan d'armen
In erbarmen
Lieve Moeder,
Naar uw kind.

3.

Wil nu droogen
In onze oogen
Al de tranen
Van berouw
O, bevrijd ons
En geleid ons
Naar den hemel,
Lieve Vrouw.

Moeder, vol van tederheid (B 99)

Moeder, vol van tederheid,
Vol van milde majesteit,
Wij vallen U te voet,
Maria, wees gegroet!

Zie ons, ver van 't Vaderland,
Fel belaagd van alle kant,
In smart en zielsverdriet ...
Verlaat uw kind'ren niet.

Sta ons bij in elke nood,
Tot de stonde van de dood,
En leid ons aan uw hand
Naar 't hemels Vaderland.

Moeder vol van teederheid (MC 115)*Toewijding aan Maria*

1.

Moeder vol van teederheid,
Vol van zoete majesteit,
Ons leven, hoop en vreugd,
U wijden we onze jeugd.

2.

Ja, onz' gansche levenstijd,
Moeder, zij U toegewijd;
Dan wachten wij voor loon
Een onverwelkbare kroon.

3.

Die zijn leven U maar schenkt,
Door den ouderdom gekrenkt,
Schenkt een verwelkte roos,
Beroofd van geur en bloos.

4.

Ook van uwe teedre jeugd
Bloeidet gij in reine deugd;
Dit noemt men niet in schijn,
Maar echte kindren zijn.

5.

Geef, o lieve Moeder, geef,
Dat in ons uw liefde leef,
Getrouw, in vreugd en nood,
Getrouw, ja, tot den dood.

Naadren wij nu Jesus' Moeder (W 122 en MC 232)

Opdracht van het hart aan Maria

1.

Naadren wij nu Jesus' Moeder,
Zingen wij thans haar ter eer,
Leggen wij te zaam onz' harten
Hier blijmoedig voor haar neer.

2.

o Maria, zie, wij naadren
Vol betrouwen tot uw troon:
Smeek voor ons bij d'eeuwgen Vader
En bij Jesus uwen Zoon.

3.

Maria zij door ons
In eeuwigheid geprezen;
Want zij, die reine Maagd,
Die satans macht verwon,
Is schooner dan de maan,
Meer flikkrend dan de sterren;
Ja, door haar schittrend licht
Verduistert zelfs de zon.

4.

Lieve Moeder, wees geprezen
Voor uw goedheid, voor uw macht.
Blijf ons allen steeds beschermen,
Help ons elken dag en nacht,

5.

Laat ons steeds uw goedheid roemen,
Geef ons ijver voor uwe eer;
Maak dat wij ook hier vervullen
't Heilig inzicht van den Heer.

6.

O Laat ons hier toch ook
Haar heilig Hart vereeren;
Dat Hart, waar iedereen
En hulp en bijstand vindt.
Vereenen wij ons dan
Door werken en gebeden,
Opdat haar heilig Hart
Door ieder wordt bemind.

7.

Wij bevelen vol betrouwen
Ons in uw beminlijk Hart;
Laat ons daar een schuilplaats vinden
In gevaar, in vreugd en smart.

8.

Ruk ons hart geheel van de aarde,
Maak het gansch aan U gelijk,
En voer ons met de Englenkoren
Na den dood in 't hemelrijk.

Naast het kruis met schreiende oogen (HF₂ 136)

Naast het kruis met schreiende oogen,
Stond de Moeder, diep bewogen
Daar de Zoon te sterven hing,

En haar door het zuchtend harte,
Overstelt van wee en smarte,
't Zevenvoudig slagzwaard ging.

O hoe droef, hoe vol van rouwe
Was die zegenrijkste vrouwe
Om Gods ééngelboren Zoon!

Ach, hoe streed zij! Ach, hoe kreet zij,
En wat folteringen leed zij
Bij 't aanschouwen van dien hoon!

Wie, die hier niet schreien zoude,
Die het grievend leed aanschouwde
Dat Maria's ziel verscheurt?

Wie kan, zonder meê te weenen,
Christus' Moeder hooren stenen,
Daar zij met haar Zoon hier treurt?

Voor de zonden van de zijnen
Zag zij Jezus zoo in pijnen
En in wreede geeselstraf;

Zag haar lieven Zoon zoo lijden,
Heel alleen den doodkamp strijden,
Tot Hij zijnen geest hergaf.

Geef, o Moeder! bron van liefde,
Dat ik voele wat u griede,
Dat ik met u mede klaag.

Dat mij 't hart ontgloi' van binnen
In mijn God en Heer te minnen,
Dat ik Hem alleen behaag.

Heilge Moeder! wil mij hooren,
Met de wonden mij doorboren,
Die Hij aan het kruishout leed;

Ach, dat ik de pijn gevoelde,
Die uw lieven Zoon doorwoelde,
Toen Hij stervend voor mij streed.

Mocht ik klagen al mijn dagen
En zijn plagen waarlijk dragen,
Tot mijn jongste stervenssmart.

Met u onder 't kruis te weenen,
Met uw rouwe mij vereenen,
Dat verlangt mijn weenend hart.

Maagd der maagden! Nooit volprezen,
Wil u niet mij tegen wezen,
Laat mij treuren aan uw zij;

Laat mij al de wreede plagen
En den dood van Christus dragen,
Laat mij sterven zooals Hij.

Laat mij, in zijn kruis verslonden,
Laat zijn wonden mij doorwonden,
Om de liefde van uw Zoon.

Dan, in wederliefde ontstoken,
Worde ik door u voorgesproken,
Moeder! voor zijn rechtertroon.

Maak, dat mij het kruis beware
Dat dan Christus' dood mij spare,
Dat Hij mij gena bewijs;

En als 't lichaam eens zal sterven,
Doe mij dan de glorie erven
Van het hemelsch Paradijs. Amen.

Nimmer nog, o Moedermaagd! (HF2 154)

1.

Nimmer nog, o Moedermaagd!
 Is vergeefs uw hulp gevraagd:
 Hoe dan zouden wij nu vreezen,
 Dat de bee werde afgewezen,
 Die voor zondaars op zal gaan?
 Hoor dan, hoor uw kindren aan.
Refugium peccatorum! Ora pro nobis.

2.

Ach! 't Rampzalig zondekwaad
 Rukt alom uit elken staat
 Ziel bij ziel naar d'afgrond henen,
 Om eens eeuwig daar te weenen ...
 Moeder, Moeder! smeeuw, uw bee
 Met ons voor de zondaars mee.
Refugium peccatorum! Ora pro nobis.

3.

Had niet voor hun eeuwig heil
 Eens uw Zoon zijn leven veil?
 't Kostbaar bloed, voor hen vergoten
 Was 't niet aan uw Hart ontsproten?
 Heb dan, Moeder! medelij:
 Ach! Voor zondaars bidden wij.
Refugium peccatorum! Ora pro nobis.

Nog een groet en laatste bede (HF₃ 86)

1.

Nog een groet en laatste bede,
 Lieve Moeder, vol genâ!
 Nog een lied van ganscher harte,
 Vóór de Meimaand van ons ga.
 Zie ons dankend nederknielen,
 O Maria, aan uw voet!
 Hoor, hoe 't galmt uit onze zielen:
 "O Maria, wees gegroet! (*bis*)

2.

Konden we in elk bloempje schrijven,
 Teekenen op ieder blad,
 Stempelen op ieder steentje,
 Wat ons hart voor U bevat!
 Konden ze allen mede zingen,
 Juublen met uw kindren nu,
 Daar ze nog uw beeld omringen:
 "Moeder wij beminnen U!" (*bis*)

3.

Zouden wij U niet beminnen,
 Smeekende almacht, zoete Maagd,
 Die geen gunst ooit hebt geweigerd,
 Als ze U smeevend werd gevraagd? ...
 Wij, wij vroegen, en verkregen:
 Dank, o Moeder, duizend maall!
 Dat uw rijke hemelzegen
 Blijvend op ons nederdaal! (*bis*)

4.

Nimmer zullen we U verlaten!
 Immer blijven we U getrouw,
 Hoe de booze geest der zonde
 Ook ons hart bestormen zou!
 In dat hart, door U beveiligd,

Stichten we U een Mei-altaar;
Zoo behoore 't U geheiligd
Immer hier en eeuwig dáár! (*bis*)

Nu schallen zij weder, o Machtige Vrouw! (HF 3 130)

1.

Nu schallen wij weder, o Machtige Vrouw!
 De beden der kinderen, zoo dringend en trouw.
 O Maagd goedertieren, o Moeder zoo goed,
 Wees duizendmaal van uwe kindren gegroet.

2.

De zon is uw mantel met schittrenden gloed,
 De maan in haar schemel, een bank voor uw voet,
 En om uwe slapen is sterrengeglans
 Een rozenkrans-vormige, lichtende krans.

3.

Alleen zijt Ge een leger, den vijand te sterk;
 Waar dwalingen weken, daar was het uw werk;
 O Machtige, Sterke! hef op nu uw schild,
 Verneder den vijand, Gij kunt als Gij wilt.

4.

Uw kindren, – o hoor hen – zij laten niet na;
 Zij blijven U smeeken, o Moeder: genâ!
 O stel aan de boosheid haar paal dan en perk!
 Den Paus zijne vrijheid, en vrijheid der Kerk.

5.

Zoo galmen de beden uit kindergemoed
 Met blijvenden aandrang: Maria, gegroet!
 Wij strijden en lijden, Maria, zoo 't moet,
 Geef ons slechts uwe hulpe, Maria, gegroet!

O Aanminnige, O diepzinnige (P 88)

1.

O Aanminnige, o diepzinnige,
 Wond're naam van Maria:
 Gods gesloten Hof,
 Aller lust en lof.
 O aanminnige, o diepzinnige,
 Wond're naam van Maria

2.

Lieflijk vergezicht
 In het hemellicht,
 Waarin engelen wand'len;
 Klare spiegelbron,
 In Gods gloriezon
 O aanminnige, o diepzinnige,
 Wond're naam van Maria

3.

Wondervolle Roos,
 Die de Heer verkoos
 Om Zijn gratie te ontvouwen;
 't Hart van zuiver goud,
 Zonder smet of fout
 O aanminnige, o diepzinnige,
 Wond're naam van Maria

4.

Beeld der reine min:
 Lelie, hoog van zin,
 Tusschen doornen ontloken,
 In de frisse vreugd
 Uwer ranke jeugd
 O aanminnige, o diepzinnige,
 Wond're naam van Maria

5.

Allerschoonste Maagd
Of het U behaagt
Ons uw hoven te ontsluiten,
Dat we uw geurig spoor
Volgen, immerdoor.
O aanminnige, o diepzinnige,
Wond're naam van Maria

O beeld der schoone liefde (T 166)

1.

Eene stem. O beeld der schoone liefde,
 Maria, Jozefs Bruid!
 Gij vraagt mij wederliefde
 En stort uw gunsten uit.

2.

Allen. Ik zal U steeds beminnen
 O Hemelkoningin,
 Gegrift in mijne zinnen!
 Wees altijd mijn vorstin. (*bis*)

3.

O Jozefs Bruid, mijn Moeder!
 Mijn troost, mijn toevluchtsoord,
 Uw Zoon is mijn Behoeder,
 Die U voor mij verhoort.
 Ik zal U steeds, enz.

4.

O had ik zooveel monden
 Als sterren in de lucht,
 Ik zou uw lof verkonden,
 Voor geen gevaar beducht.
 Ik zal U steeds, enz.

5.

O had ik zooveel zielen
 Als korrels op het strand,
 Als er ooit druppels vielen,
 'k Schonk ze U met milde hand.
 Ik zal U steeds, enz.

6.

Hoe moet ik mij beklagen,
 Dat ik, ellendig mensch,

U zoo niet kan behagen
Gelijk ik dit wel wensch.
Ik zal U steeds, enz.

7.

Ik zal mij alle dagen,
Tot uwe vreugd en eer,
Godvruchtiger gedragen
En dienen mijnen Heer.
Ik zal U steeds, enz.

O Gij, die boven de Englenkoren (MC 217)*Aan Maria in de maand Mei*

1.

O Gij, die boven de Englenkoren,
 Verheven zit naast Jezus' troon,
 In eeuwgen luister Hem ziet gloren,
 Dien Gij aanbidt, uw eigen Zoon;
 O Koningin der Hemelingen!
 Die 't eindloos heilig loflied hoort,
 Waar Serafs uwen Naam bezingen,
 Wees om ons zangen niet gestoord.

2.

Helaas! Van uit het dal der aarde
 Zien wij naar Sion's burcht omhoog;
 Hoe nietig is daar al de waarde,
 Wat ook onz'zwakke menschheid poog!
 Wij staamlen, uwen Naam ter eere,
 Met kinderstem een sterflijk lied;
 O Mocht onz' zang den lof vermeeren
 Van U en Hem, die 't hart doorziet!

3.

Hij, die voor ons al zijnen luister
 Verliet en daalde in uwen schoot;
 Hij, die op 's werelds aaklig duister
 Zijn redding aan ons menschen bood;
 Hij stierf voor ons, die Albehoeder;
 Zijn kruis werd ons een zoenaltaar;
 Toen gaf zijn mond ons U tot Moeder,
 Sinds zijn we uw kindren altegaâr.

4.

Dit doet ons op uw liefde hopen,
 O Teedre Moeder van ons al!
 Gij stelt voor ons uw hart steeds open,
 Wat leed of ramp ons overval.

Uw hulp wordt nimmer afgebeden,
Of Gij toont, dat Ge uw kindren mint;
Gij smeekt voor hen in tegenheden;
Uw bede is machtig bij uw Kind.

5.

Aan U is in den loop der dagen
De schoonste maand des jaars gewijd,
Die de aarde bloem en krans doet dragen,
En 's menschen oog en hart verblijdt;
Uw schoonheid in der zaalgen dreven
Verrukt het hart der maagdenrei,
Die uwe deugden volgde in 't leven,
U eerde in ieder jaargetij.

6.

Gij spreidt den zachten geur der rozen
In 's Heeren lusthof om U heen,
Daar, waar geen onschuld heeft te blozen,
En 't deugdzaam hart heeft uitgestreên;
Gij doet den gloed der lelie pralen,
Wier maagdlijk wit verheft uw glans,
Verschietend uwe zilvren stralen:
Tot aan des Hemels hoogsten trans.

7.

Betrouwend bieden we U onz' beden,
O Lelieblanke Moedermaagd!
Als kindren tot hun Moeder treden,
Vreest nimmer 't hart voor 't geen het vraagt.
Waak over onze lentedagen,
Bewaar in ons die schoone deugd,
Die we in zoo broze vaten dragen;
Zij blijve ons sieraad, onze vreugd!

8.

Wil ons voor elken strik bewaren,
Dien helsche list onze onschuld spreidt;
Behoed ons voor de zielsgevaren,
Waartoe des werelds geest verleidt;

Laat ons ons eigen hart mistrouwen,
Wiens neiging tot de zonde helt,
Maar op die heilge harten bouwen,
Die Kind en Moeder openstelt.

O Gij, die (die) onze Toevlucht zijt (E 54)

Maria onze Toevlucht

O Gij, die (die) onze Toevlucht zijt,
 Maria, bid voor ons!
 In droeve smart en fellen strijd,
 Maria, bid voor ons!
 O Heilige Maria,
 O Moeder Gods, wil ons bijstaan,
 In den nood, Maria. (*bis*)

Als ziekte en armoe dreigt of drukt,
 Maria, bid voor ons!
 Als trots al 't zwoegen niets gelukt,
 Maria, bid voor ons!
 O Heilige Maria, enz.

Als hel en wereld lagen legt,
 Maria, bid voor ons!
 En 't vleesch gestaag den geest bevecht,
 Maria, bid voor ons!
 O Heilige Maria, enz.

Dan werpen we ons voor U ter neer,
 Maria, bid voor ons!
 O maagd, zoo machtig en zoo teer!
 Maria, bid voor ons!
 O Heilige Maria, enz.

Als een bevel klinkt uwe beê,
 Maria, bid voor ons!
 God deelt ons alles door U mee!
 Maria, bid voor ons!
 O Heilige Maria, enz.

Waar is het kind, dat Gij verstiet?
 Maria, bid voor ons!
 Schoon 't zelfs uw Godlijk Wicht verliet?

Maria, bid voor ons!
O Heilige Maria, enz.

Hoezeer met zonden ook belâan,
Maria, bid voor ons!
Nooit liet Ge ons zonder zegen gaan;
Maria, bid voor ons!
O Heilige Maria, enz.

Ach, blijf onz' Toevlucht in den nood,
Maria, bid voor ons!
Nu en in 't uur van onzen dood,
Maria, bid voor ons!
O Heilige Maria, enz.

O Gij, die troont (W 99)

Lied van den H.Casimirus, ter eere van Maria

1.

O Gij, die troont,
 Waar Jesus woont,
 Zie gunstig op ons neder:
 Ons zondig hart
 Verkwijnt van smart,
 Toon U als Moeder teeder. *(bis)*

2.

Verhoor onz' beên,
 Stil het geweên
 Van die uw zegen vragen,
 Ten allen tijd
 Zal 't hart verblijd
 U dankend hulde dragen. *(bis)*

3.

Weer van ons af
 Der zonden straf,
 Van 't onboetvaardig sterven.
 Neen, neen, het kind
 Door u bemind,
 Zal nooit genade derven. *(bis)*

4.

Klim kindertoon,
 Tot voor den troon,
 Waarop gij zijt verheven;
 Dan volgen wij,
 Uw kind'renrei,
 In Sions zaal'ge dreven. *(bis)*

5.

Schenk ons nu deugd,
 Hierna de vreugd,

Van met de Hemelingen,
Vereend van geest,
Op 't eeuwig feest,
Maria's naam te zingen. (*bis*)

O Hart, ontvangen vlekloos schoon (HF3 95)*Onbevlekt Hart van Maria*

1.

H Hart, ontvangen vlekloos schoon,
 O Maria!
 Gods glorie- en genadetroon,
 O Maria!
 Neem onze arme harten aan,
 Uwe liefde zij voortaan
 Onze troost op 's levens baan!
 Machtig Hart, minnend Hart,
 Deel met ons in vreugde en smart.

2.

O Licht, dat voor verdwaalden gloort,
 O Maria!
 Des zondaars veilig toevluchtsoord,
 O Maria!
 Neem, enz.

3.

O aller harten vreugde en vreê,
 O Maria!
 En zoete troost in boezemwee,
 O Maria!
 Neem, enz.

4.

O Hart, gekroond met hemelglans,
 O Maria!
 Schenk eenmaal ons den gloriekrans,
 O Maria!
 Neem, enz.

O Hart van Maria (P 98)

1.

O Hart van Maria,
 O moederlijk hart
 Zoo barend van liefde,
 Zoo vlammend van smart
 Uw jubel van vreugde
 Uw reinheid van zin,
 O Hart, 't Is één sprank slechts
 Van Godd'lijke min.

2.

Wat moederlijk harte
 Heeft teerder bemind,
 Dan Gij, o Maria,
 Uw eenigste Kind?
 Wat moederlijk harte
 Werd wreeder beproefd,
 Door lijden zóó grievend
 Als U heeft bedroefd?

3.

Maar wie kende vreugde
 Zóó innig, zóó groot,
 Als Gij met uw Jesus
 Uw kindeke op schoot?
 Zijn minnelijk lachje
 Verrukte uw ziel,
 Schonk kracht om te dragen,
 Wat bitter U viel.

4.

O Moederlijk harte
 Van Onz' Lieve Vrouw,
 Gij biedt ons vertroosting
 In droefheid en rouw.
 Blijf Gij onze voorspraak

Bij Jesus uw Zoon,
Dat 't dagelijksch kruis ons
Eens worde ten kroon!

O Hemelkoningin (HF2 147)

1.

Eene stem.

O Hemelkoningin: Ik zing uit kindermin:

Koor

Gegroet zijt gij, Maria. Gegroet zijt gij, Maria.

2.

Wat heil niet voor de aard
Dat hemelsch woord gebaard:
Gegroet zij gij, Maria.

3.

De hemelmacht stond ontsteld,
Toen u Gods Engel meldt:
Gegroet zij gij, Maria.

4.

Die groet had het begin
Van 's wereldds redding in:
Gegroet zij gij, Maria.

5.

Daarom zong wijd en zijd
De Kerk ten allen tijd:
Gegroet zij gij, Maria.

6.

Nóg zingt in vreugd en smart
Elk dankbaar kinderhart:
Gegroet zij gij, Maria.

7.

Ja, Moeder van Gods Zoon!
Wie juicht niet op dien toon:
Gegroet zij gij, Maria.

8.

De Hemel gaat ons voor;
Daar zingt heel 't Englenkoor:
Gegroet zij gij, Maria.

9.

En wij in 't aardsche stof,
Wij zingen tot uw lof:
Gegroet zij gij, Maria.

10.

Als satan ons bekoort,
Wij spreken 't machtig woord:
Gegroet zij gij, Maria.

11.

Wij roepen in den nood,
En nu en in den dood:
Gegroet zij gij, Maria.

12.

En eens in 's Hemels stee,
Dan juichen we eeuwig mee:
Gegroet zij gij, Maria.

O Hooge, lieve Vrouw (P 91)

1.

O hooge, lieve Vrouw,
Om wie ik geven zou
Mijn jeugd en leven,
Uw zachte moedermacht,
Uw stille liefde kracht
Kan geen weerstreven
Kan geen weerstreven

2.

O zie ik volg bereid,
Waar gij mij henen leidt
Met blijde zinnen;
Al ben ik klein en arm,
Mijn harte zal U warm
En trouw beminnen,
En trouw beminnen.

3.

En overvalt de nacht,
Daarop zijt gij bedacht
Met wakend' oogen,
Tot dat ik ademhaal
Bij den genadestraal
Van 's Hemels bogen,
Van 's Hemelsbogen.

4.

Totdat het eeuwig licht,
Voor mijn verbaasd gezicht
Alom zal rijzen,
En wij de sterrenbaan
Des hemels overgaan
In paradijzen,
In paradijzen.

O Koningin, kom blijde in de Meimaand (P 105)

I

O Koningin,

Kom blijde in de Meimaand bloeit weer aan;
Zie overvloed van bloemen zoet om uwen zetel staan!

Keervers

Strooit nu roos- en lelieblâan!
Draagt nu bonte bloemen aan!
Heil Maria, God's vriendin,
Heil Maria, Koningin!

2.

O Koningin,

Kom blijde in met Jesus uwen Zoon,
Het bloemtapijt ligt breed gespreid om uwen troon!

Keervers

3.

O Koningin,

Kom blijde in met Jesus uw lief Kind,
O laat het zien wat wij U biên hoe trouw we U zijn gezind!

Keervers

4.

O Koningin,

Als gij ons in den hemel binnenleidt,
Omringen we U, bezingen we U in alle eeuwigheid!

Keervers

O Koninginne, hoort Gij 't lied (T 169)

1.

O Koninginne, hoort Gij 't lied,
 O Maria,
 Dat gansch de Kerk U blijde biedt,
 O Maria?
 Het stijg' voor uwen troon
 In 't hoogst der hemelwoon;
 Wees gegroet, o Koningin!
 Salve, Salve, Salve Regina!

2.

Het nimmer zwijgend Englenkoor,
 O Maria,
 Herhaalt uw naam al de eeuwen door,
 O Maria.
 Wij prijzen met hen saam
 De glorie van dien naam.
 Wees gegroet, o Koningin!
 Salve, Salve, Salve Regina!

3.

Een maagdenrij van 't edelst bloed
 O Maria,
 Vormt eeuwig uwen jonkvrouwstoet,
 O Maria,
 Ter hooge hemelzaal
 Van 't eeuwig bruiloftsmaal.
 Wees gegroet, o Koningin!
 Salve, Salve, Salve Regina!

4.

Al de Englen zijn uw ridderwacht,
 O Maria,
 U blijde dienend dag en nacht,
 O Maria.
 Heel Sion is verblijd,

Daar Gij vorstinne zijt.
Wees gegroet, o Koningin!
Salve, Salve, Salve Regina!

5.

Gij Moeder van Barmhartigheid,
O Maria,
Hebt ons bij U een plaats bereid,
O Maria.

Geleid ons tot dien troon
In 't rijk van uwen Zoon.
Wees gegroet, o Koningin!
Salve, Salve, Salve Regina!

O Koningin van 't Hemelhof! (HF2 151)

1.

O Koningin van 't Hemelhof!
 O Koningin, o Koningin!
 Wij buigen voor uw troon in 't stof
 O Koningin Maria!

2.

Tot hulp der uwen steeds bereid,
 O Koningin, o Koningin!
 Bescherm de gansche Christenheid,
 O Koningin Maria!

3.

Bid, dat ons God genadig zij,
 O Koningin, o Koningin!
 Dat Hij ons maak van zonden vrij,
 O Koningin Maria!

4.

Bid God voor ons om hoop en kracht,
 O Koningin, o Koningin!
 Dat ons gelei zijn Engelenwacht,
 O Koningin Maria!

5.

Bid voor de Oppervorst der Kerk!
 O Koningin, o Koningin!
 Dat God hem steeds verlichte en sterk,
 O Koningin Maria!

6.

Bestuur ook onzes konings hand,
 O Koningin, o Koningin!
 En weer den vijand van ons land,
 O koningin Maria!

7.

Keer noodweer, hagel, duurten af,

O Koningin, o Koningin!

Keer ziekten, pest en andre straf,

O koningin Maria!

8.

Sta ons dan bij in allen nood,

O Koningin, o Koningin!

En bid voor ons tot in den dood,

O koningin Maria!

III

O, Koningin vol majesteit, o Maria! (HF₃ 107)

I.

O, Koningin vol majesteit, o Maria!
Gij, trouwe hulp des christenheid, o Maria!
 Volgend Uwe legervaan,
Voer ons in het strijdperk aan
 Na den harden levensstrijd;
 Geef tot loon
 Ons uw Zoon
 In der heemlen zaligheid.

2.

O Goed, o heilig Moederhart, o Maria!
Gij lijdt voor ons zoo bitter smart, o Maria!
 Laat uw smarte, laat uw pijn
 Uwer kindren redding zijn.
 Na den harden, enz.

3.

O Ster der zee in d'onweersnacht, o Maria!
Verblijd ons door uw stralenpracht, o Maria!
 Schenk ons hart steeds nieuwen moed,
 Als de storm ons beven doet.
 Na den harden, enz.

4.

Uw voet heeft Satan's kop verplet, o Maria!
Uw kindren uit zijn klauw gered, o Maria!
 Zie, de vijand valt ons aan,
 Help, o Moeder, hem verslaan.
 Na den harden, enz.

5.

O Maagd, ontvangen zonder smet, o Maria!
Verhoor ons vurig smeekgebed, o Maria!
 Maak ons in den strijd getrouw,
 Schenk de zege, sterke Vrouw
 Na den harden, enz.

O Lelie, schoon en uitgelezen (MC 149)

Aan Maria mijne onbevleete Moeder

I.

o Lelie, schoon en uitgelezen,
 Alleen van Adam's vlek bevrijd!
 U, reine Maagd, nog nooit volprezen,
 U zij mijn jubeltoon gewijd.
 Ik voeg mij bij de hemelingen,
 Schoon nog bekleed met 't nietig stof;
 Ja 't lust me uw reinheid te bezingen,
 Tot eer van God, tot uwen lof.

2.

Uit U, op wie alle eeuwen staren,
 Ontlook een roos, en 't zachte rood
 Kaatste op het wit der lelieblâren,
 Wier kelk zich geurig, rein ontsloot.
 Wie is zoo groot en zoo verheven,
 Zoo needrig en zoo vlekkeloos,
 Aan wie werd groter gunst gegeven,
 Dan U, die God tot Moeder koos?

o Duif, o lelie tusschen doren!
 Besloten hof, zoo wonderschoon!
 Gij kunt alleen mijn hart bekoren,
 Ontvang mijn zwakken jubeltoon,
 Getuige mijner zwakke krachten.
 't Beminne U steeds uit gulle borst;
 Hoe meer 'k uw zoetheid mag betrachten,
 Hoe meer 'k naar aardsche onthechting dorst.

4.

o, Schoone zonder wedergade,
 Die zelfs de Godheid tot U trok,
 U smee ik slechts om een genade,
 Ontroef mijn ziel aan helschen wrok:
 Ach, zoo gij ziet dat satans strikken,

Dat de afgrond voor mij open staat,
Snijd af, het zijn mijn laatste snikken,
Snijd heden af mijn levensdraad.

O lieve Moeder van den Heer (HF₃ 130)

1.

O lieve Moeder van den Heer,
 O Moeder vol ontferming,
 Wij knielen aan uw voeten neêr
 En smeeken om bescherming.
 Wij kennen 't lot der toekomst niet,
 Wij weten niet wat rampen
 De Kerk nog dreigen in 't verschiet,
 Wat leed ons zal bekampen.

2.

Maar boven 's werelds wel en wee
 Straalt ons uw beeltnis tegen,
 Gij toont ons 't pand, waarin de vrêe
 Der toekomst is gelegen.
 Uw Rozenkrans is ons dat pand
 Van vrede en heilgenade,
 Waarmede uw milde moederhand
 Ons allen overlade!

O lieve Moeder van den Heer! (L 56)

I.

Eenigen

O lieve Moeder van den Heer!

Allen

Ave, Maria!

Eenigen

Zie gunstig op ons smeeken neêr;

Allen

Ave, Maria!

Eenigen

Maria! smaad onz' hulde niet
Aanhoor ons jub'lend kinderlied

Allen

Ave, ave, ave, Maria!

2.

Juicht, juicht met ons, wat leeft op aard'

Ave, Maria!

Zij aller stem met de onz' gepaard!

Ave, Maria!

Een Eng'lenkoor daalt jub'lend neêr,
Hun lied klinkt door heel 't aardrijk weêr.

Ave, ave, ave, Maria!

3.

En waarom daalt dat Eng'lenheer,

Ave, Maria!

Daar bij een stille grafsteê neêr?

Ave, Maria!

Wat schat toch ligt voor 't Hemelsch Hof
Begraven in dit aardsche stof?

Ave, ave, ave, Maria!

4.

O ziet, daar stijgt een Maagd omhoog!

Ave, Maria!

Haar glorieglans verblindt ons oog;

Ave, Maria!

De Maagd, voor wie de helmacht beeft,

Die Satans kop verpletterd heeft

Ave, ave, ave, Maria!

5.

Zie, hoe haar aanschijn schitt'rend praalt!

Ave, Maria!

Wat hemelluister haar omstraalt!

Ave, Maria!

Hoe 't minlijk hoofd, verblindend schoon,

Omsierd is met een sterrenkroon!

Ave, ave, ave, Maria!

6.

In glorievolle majesteit,

Ave, Maria!

Stijgt ze op naar 't Rijk, haar toebereid,

Ave, Maria!

En 't Eng'lenkoor, vol hemelvreugd,

Zingt 't loflied van haar heldendeugd.

Ave, ave, ave, Maria!

7.

Een ander geestenkoor daalt neêr

Ave, Maria!

En jubelt door de hemelsfeer,

Ave, Maria!

Hun Koninginne te gemoet,

Zij brengen haar den welkomsgroet.

Ave, ave, ave, Maria!

8.

Wees welkom! Welkom! Moeder-Maagd!

Ave, Maria!
Gij, die uw Schepper hebt behaagd,
Ave, Maria!
Gij, Onbevlekt, rein en schoon,
Wees welkom in des vredes woon!
Ave, ave, ave, Maria!

9.
Ontsluit, ontsluit u, eeuw'ge poort!
Ave, Maria!
Ontvangt de Moeder van Gods Woord!
Ave, Maria!
Zij komt, zij treedt in zegepraal
In de eeuw'ge vreugd der Hemelzaal.

10.
En door al de Eng'lenkoren heen,
Ave, Maria!
Stijgt zij al hooger, zij alléén,
Ave, Maria!
Verheven op een glorietroon,
Ter rechterhand van haren Zoon.
Ave, ave, ave, Maria!

11.
Daar kroont Hij haar als Koningin,
Ave, Maria!
Van gansch het hemelsch Godsgezin,
Ave, Maria!
En de Eng'lenkoren juichen blij:
"U, Koningin, u loven wij!"
Ave, ave, ave, Maria!

12.
En wij, vereend met 's Hemels Hof,
Ave, Maria!
Wij staam'len ook Maria's lof
Ave, Maria!
En zingen blijde: "o Moeder zoet,
O Koninginne, wees gegroet!"
Ave, ave, ave, Maria!

O Lieve Moeder van den Heer (MC 113)

Aanroeping van Maria

1.

o Lieve Moeder van den Heer,
Ontvlam in liefdegloed
Ons gemoed, ons gemoed, meer en meer.

2.

Die niet door dezen gloed wil blaken,
Erkent gij zulk een voor uw kind?
En die voor ijdele schijnvermaken,
Dit waar geluk geheel verzaken,
Zijn zij niet ziende blind?
o Lieve Moeder, enz.

3.

Het helsch gebroed en wereld saâmgezworen,
Betrachten niets dan onzen ondergang;
Maar nimmer gaf uw kind den moed verloren:
Uw voet verplet den kop der helsche slang.
o Lieve Moeder, enz.

4.

Gelukkig zij, die al hun levensdagen
U wijden met een vroolijk maatgezing;
Die uwen naam in 't gloeiend harte dragen,
En U alleen behagen!
o Lieve Moeder, enz.

O, lofwaardige (HF₃ III)

I.

O, lofwaardige,
O, Eerwaardige
Heil'ge Moeder Maria,
Zalig geprezen
En uitgelezen
Zijt gij nu, o Maria!

2.

U gezegende,
Slecht bejegende,
Prijzen Englen en herders,
Ons zij gegeven
U na dit leven
Te bezingen Maria!

3.

O, ootmoedige,
Toch kloekmoedige,
Diep bedroefde Maria!
Hoor hoe de Wijzen
Zalig u prijzen,
Heil u, heil u Maria!

4.

O, onschuldige,
O, geduldige
Trouwe Moeder Maria,
Uw moederharte
Foltert de smarte,
Diepbedroefde Maria!

5.

Trouw geblevene,
Nu verhevene,
Heilige Moeder Maria!

Nu bij uw Zone
Siert u de krone;
Lof en eer u, Maria!

O, Luistervolle, kuische Maagd (MC 228)

Lofzang: o Gloriosa Virginum

I.

o Luistervolle, kuische Maagd,
Wier hoofd een kroon van starren draagt,
Die Sion's burcht verlichten:
Hij is 't, die U geschapen heeft,
Dien Ge aan uw borst het leven geeft,
Voor Wien 't heelal moet zwichten.

2.

Wat Eva's schuld haar kroost ontnam,
Herstelt Gij ons door 't vlekloos Lam,
Door Jezus, dien Gij baarde,
Die ons den toegang tot het maal
Ontslot van 's Hemels bruiloftsmaal,
En ons van druk bewaarde.

3.

O Gulden poort, verheven troon,
O Hemelhof, waarin de Zoon
Des grooten Konings woonde!
De wereld werd, o Maagd! verheugd,
Als 't leven zich, tot heil en vreugd,
Door U aan ons vertoonde.

4.

Gezegend zijt Gij, godlijk kroost,
Die U een Maagd tot Moeder koost,
Die ons gebed wil hooren;
Van eeuwen is U lof geweest,
Met Vader en den heiligen Geest
In 't rijk der uitverkoren. Amen.

O Maagd! o schoonheid nooit volprezen (W 106 en MC 201)*Lofzang en opdracht van het hart aan Maria*

1. (W 1061)

O Maagd! o schoonheid nooit volprezen,
 O Moeder van 't oneindig Wezen,
 Wat luister schittert van uw troon!
 De Seraf, aan zich zelf onttogen,
 Juicht, voor uw grootheid neergebogen:
 O Koningin, wat zijt Gij schoon! *(bis)*

1. (MC 201)

Idem
 Als Moeder Gods zoo hoog gerezen,

2.

Al mist, Maria, 't aardsche duister,
 Het schouwspel van uw grootschen luister,
 Ons koestert toch uw liefdegloed.
 Ja de Engel roeme uw heerlijkheden,
 Wij juichen juublend hier beneden:
 Maria! O wat zijt Ge goed! *(bis)*

2.

Idem

3.

Dank, dank voor zoo veel liefdedaden,
 Voor zoo veel duizenden genaden,
 Gevloeid door uwe milde hand!
 Ontvang voor al die zegeningen,
 Maria, van uw lievelingen
 Hun hart tot eeuwig onderpand. *(bis)*

3.

Idem

4.

O Moeder, altoos even teeder,
 O Schouw met welgevallen neder
 Op 't offer van uw dierbaar kroost!
 Schrijf in uw hand ons aller namen,
 Neem in uw hart onz' harten samen!
 Dan, moederlief, zijn wij getroost. *(bis)*

4.

Idem

5.

Dan mogen vrij de winden tieren,
 De bliksems door het luchtruim zwieren,

5.

Idem

En monsters hollen door de zee;
Vergeefs hun razen, hunne woede:
Wij zeilen onder uwe hoede,
Beveiligd naar de hemelreê. (*bis*)

6. (MC 201)

Daar zal geen vrees ons hart meer klemmen,
Geschaard om uwen zegetroon,
Uw naam tot lof en God ter eere:
Maria, Moeder van den Heere,
Wat zijt Gij goed! wat zijt Gij schoon!

O, Maria, die de beden (N 83 en T 190)

Maria, Toevlucht der zondaren

1.

O, Maria, die de beden
 Hoort van allen hier beneden
 Altijd liefdevol en blij,
 Moeder sta ons immer bij.
 Zoetste Moeder, Moeder, sta ons bij.
 O Maria, sta ons altijd bij.
 Zoetste Moeder, Moeder, sta ons bij.
 O Maria, sta ons bij.

2.

Sta ons bij, als ooit de keten
 Van de zonde boeit 't geweten;
 Slaak met spoed dien boei die knelt,
 Breek dien band die 't hart zoo kwelt.
 Zoetste Moeder.

3.

Sta ons bij, als 's werelds lagen
 Nieuw gevaar voor ons doen dagen,
 Houd ons dan aan uwe hand,
 Op den weg naar 't vaderland.
 Zoetste Moeder.

4. (T 190)

Sta ons bij, als 't lichaam lijden,
 Pijnen, smarten moet bestrijden;
 Dat ons leven rustig zij,
 Onze ziel van zonde vrij.
 Zoetste Moeder.

4. (N 83)

Tot ons de eeuwigheid verschijn'.

5.

Sta ons eindelijk bij, uw kindren,
 Als ons laatste krachten mindren
 Laat ons dan, door U bereid,

Winnen 't loon der eeuwigheid.
Zoetste Moeder.

6.

U zij aller lof beschoren
Jesus, uit de Maagd geboren,
Met den Geest en Vader één,
Nu en door alle eeuwen heen.
Zoetste Moeder.

O Maria, goede Moeder (T 160)

1.

O Maria, goede Moeder,
 Pronkjuweel der hemelwoon,
 Zie welwillend op ons neder
 Van uw hoogen hemeltroon.
 Maak dat steeds uw kindrenrij
 Aan uw harte dierbaar zij. *(bis)*

2.

U te dienen, U te loven,
 U te volgen in uw deugd,
 Is in onze pelgrimsscharen
 Onze zoetste levensvreugd.
 O dat steeds uw Moederoog
 Hart en ziel verlichten moog. *(bis)*

3.

U, U wijden wij ons harte
 Eeuwig, zonder voorbehoud.
 Aan uw hoede, lieve Moeder,
 Hebben wij ons toevertrouwd.
 Ach onthecht ons aan deez' aard
 Die ons zooveel smarten baart. *(bis)*

4.

Blijf dan altijd heel ons leven
 Onze zoete Koningin;
 Sterk ons nu en bij ons sterven
 Voer ons dan den hemel in.
 Dan, dan zingen we eeuwig blij:
 Moeder, o hoe goed zijt Gij. *(bis)*

O Maria, Gij vorstinne (F96)

1.

O, Maria, Gij Vorstinne!
 Die de Heer van den beginne
 Uitkoos voor zijn heilbesluit,
 Die Emmanuël tot Moeder,
 En de Geest, onze Albehoeder,
 Zich verkoos tot lieve Bruid!

2.

Gij zijt de ark, waarin wij schuilen,
 Als de stormen ons omhuilen!
 Gij zijt ons de vredeboog,
 Die zijn zeven schoone kleuren
 Uit den zondenvloed komt beuren,
 Om te flonkren in ons oog!

3.

Gij zijt 't braambosch aller landen,
 Dat eens schitterend stond te branden
 In de lichtelaaie vlam,
 Toen zijn kruis den gloed trotseerde
 En het vuur zijn loof niet deerde,
 Noch zijn levenskiem ontnam!

4.

Gij zijt de beloofde Vrouwe
 Die 't serpent, zoo vol van rouwe
 En vergif voor onze ziel,
 In dit ondermaansch beneden
 D'ijdlén schedel mocht vertreden
 Met uw zegenrijken hiel!

5.

Gij zijt de ark der nieuwe leere
 Gij, de tempel, God ter eere,
 Staande op Salomons bevel,

Waar de mokerslag der zonden
Nimmer heeft het oor geschonden
Van den vorst van Israël!

6.

Gij zijt d eenige Onbevleete,
Die, toen God uw wording wekte,
Zonder smet ontvangen zijt;
Die Hij 't heilwoord toegezeid heeft,
Die Hij tot Zijn woon bereid heeft
En tot Zijnen troon gewijd!

O Maria, Koningin (E 35)*Maria, ons toonbeeld*

I.

O Maria, Koningin,
 Voer ons blij den Hemel in;
 Onder 't Kruis werdt ge onze Moeder,
 Door het woord van d'Albehoeder.

Moeder, nu
 Smeeken we U:
 Toon dat Gij een Moeder zijt
 Voor uw kind'ren in den tijd,
 Voor uw kind'ren in het stof,
 Koningin van 't hemelhof.

2.

Gij, die in de hemelwoon
 Aan de zijde van uw Zoon
 Boven de Eng'lenschaar verheven,
 Steeds onz'Moeder zijt gebleven.

Moeder, nu
 Smeeken we U:
 Moeder, uit dit tranendal
 Smeeken wij nu bovenal,
 Ach, verkrijg voor ons, dat wij
 Leven mogen zooals Gij.

3.

Ootmoed was de schoone deugd,
 Grondslag in uw prille jeugd
 Van dat deugdenrijke leven,
 Ons ten voorbeeld hier gegeven.

Leefden wij
 Zooals Gij!
 Kuischheid, steeds zoo hoog geacht,
 't Sieraad van uw vroom geslacht.
 Bracht U, dienstmaagd van den Heer,
 Boven 't scheps'lental in eer.

4.

Moest, o Moedermaagd, Uw Hart
Hier beneden zijn in smart,
En U zwaard bij zwaard doorboren,
Nummer liet Gij klachten hooren.
Leefden wij
Zooals Gij!
Onderworpen steeds op aard',
Hebt ge een rijkdom hier vergaard,
Grooter ja, dan allen schat
Dezer wereld saamgevat.

5.

Leer ons, Moeder, in dit dal,
U steeds volgen overal:
Needrig, kuisch en steeds tevreden
Leven wij dan hier beneden.
Leefden wij,
Zooals Gij!
Volgen wij U, Moeder zoet,
Dan is zeker 't hoogste Goed,
God, voor eeuwig ons ten loon
In de schoone Hemelwoon.

O Maria! Schoone Maagd (HF₃ 126)

1.

o Maria! Schoone Maagd,
 In geene eeuwen ooit volprezen!
 Wie U hulp en bijstand vraagt,
 Werd en wordt nooit afgewezen;
 Wijl Gij nu en te allen tijd
 Onze steun en moeder zijt. (*bis*)

2.

Neem, o neem den jubelklank,
 Die ons opwelt uit het harte!
 Neem hem als een lied van dank,
 Dat èn eeuw èn tijdgeest tarte!
 U, o Macht'ge, danken wij
 't Feest van 's Pausen jubeltij. (*bis*)

3.

Hij toch leerde ons tot U gaan,
 Onophoudelijk U te bidden;
 't Was als ging hij ons vooraan,
 En als bad hij in ons midden.
 't Rozenkransgebed vol glans
 Vlecht hem nu den jubelkrans. (*bis*)

4.

Waar Gij, sterke, helpen wilt,
 Is des vijands val besloten,
 Uw bescherming is een schild,
 Waar zijn pijlen stomp op stooten.
 Houd uw schild dan uitgestrekt,
 Dat èn Paus èn Kerk bedekt! (*bis*)

5.

Als de Satan 's menschen ziel
 Tot zijn diensten had verketterd,
 Hebt Gij, Vrouwe, met uw hiel

Elke ketterij verpletterd.
Toon nu ook aan onzen tijd,
Dat Gij onverwinlijk zijt (*bis*)

6.

Neem, o neem den Rozenkrans,
Door miljoenen U gevlochten;
Vlecht Gij hem ten zegekrans
Voor wie met uw bijstand vochten!
Dat hij Leo's kruin omstraal!
Leid den Paus ter zegepraal! (*bis*)

O Maria, vol genaden (HF3 177)

1.

O Maria, vol genaden,
 Hoor ons smeeken in dit uur
 Voor uw kindren, die zoo lijden
 In het vreeslijk vagevuur;
 Geef hun door uw Moederbeê
 De eeuwge rust en zaalgen vreê.

2.

O wat troost geeft reeds uw name
 Hem, wien felle smarte deert,
 Als hij in zijn bitter lijden
 Zich vertrouwend tot u keert;
 Breng dan Moeder troost ook aan
 Hen, die zóó in smart vergaan.

3.

Ja, voor hen hebt Ge ook geleden,
 Toen Gij onder 't kruishout stondt,
 Daar met felle smart gestreden
 In uw hart, zoo diep gewond;
 Deel hun die verdiensten meê,
 Geef hun rust en zaalgen vreê.

4.

Moeder, Troosteres der droeven,
 Spreek voor hen een enkel woord,
 Help die zoo uw hulp behoeven
 In dat smartvol tranenoord;
 Uw verlangen is gebod
 Bij uw Zoon, uw Heer en God.

5.

Moeder, nimmer is 't vernomen,
 Dat uw hulp niet ijlings kwam,
 Als in ziels- of lichaamslijden

Men zijn toevlucht tot u nam.
Ach, verlos dan van hun pijn,
Moeder, die uw kindren zijn.

o Maria, wees geprezen! (MC 234)*Maria is onze hoop*

1.

o Maria, wees geprezen!
 Hoor mij, die uw kind wil wezen,
 Wees geëerd in eeuwigheid!
 Ja, hoor naar mijn kinderzangen,
 En wil 't lied in gunst ontvangen,
 Dat aan U is toegewijd.

2.

Maak, dat ik in deugden winne
 En U altijd meer beminne,
 Die zoo liefdrijk mij behoedt;
 Geef mij lust en vlijt bij 't werken,
 Wil in 't goede mij versterken,
 Geef mij in het strijden moed.

3.

Laat mij steeds uw goedheid prijzen,
 U mijn liefde en dank bewijzen,
 Voor het goede, aan mij gedaan.
 Eeuwig wil ik U behooren,
 Want een kind gaat nooit verloren,
 Dat door U wordt bijgestaan!

O Maria, wees indachtig (HF3 116)

1.

O Maria, wees indachtig,
 Dat het nimmer werd gehoord,
 Dat Gij, Moeder teer en machtig,
 Uw kinderen niet verhoort.
 Lieve Moeder, wijd en zijd,
 Zullen duizend, duizend monden
 Overal en steeds verkonden:
 Ons gebed werd steeds verhoord,
 Werd steeds verhoord,
 Ja, verhoord ten allen tijd.

2.

Heilige Moeder, hebt Ge uw kindren
 Ooit geweigerd uwen troost?
 Wist Gij niet altijd te mindren
 't Smartvol lijden van uw kroost?
 Lieve Moeder, enz.

3.

O, gezegendste der vrouwen,
 Ik ellend'ge, snel tot U;
 Zie mij naadren vol vertrouwen;
 Moeder, Moeder, help mij nu.
 Lieve Moeder, enz.

4.

Zie mij hier, met schuld beladen
 Weenend knielen U te voet;
 Neen, Gij kunt mij niet versmaden,
 Gij, zoo machtig, Gij zoo goed.
 Lieve Moeder, enz.

5.

Wees Maria mij genadig,
 Moeder van het eeuwig Woord,

Dat mijn smeecken ook gestadig
Minzaam door U word'gehoord!
Lieve Moeder, enz.

6.

Ach, verhoor mij beneden
En geleid mij tot uw Zoon;
Open mij het zalig Eden,
Dat ik eeuwig bij U woon.
Lieve Moeder, enz.

O Maria, wondervolle (HF₃ 119)

1.

O Maria, wondervolle
 Lelie van den hemelgaard!
 Zie genadig op ons neder,
 Uwe kinderen op aard!
 Hebben wij ons U gewijd,
 Toon dat Ge onze Moeder zijt! (*bis*)

2.

U te dienen, U te prijzen,
 Na te volgen op deze aard,
 Is het doel, dat al de leden
 Der Vereeniging vergaârt;
 Lof en liefde uit hart en mond
 Zingt U, Moeder, onze bond. (*bis*)

3.

Zie, wij leggen onze harten,
 Hoe gehecht, helaas! Aan 't aardsch,
 Vol vertrouwen aan uw voeten;
 O! voer Gij ze hemelwaarts!
 En ontvlam ze, Moeder zoet,
 Met uw heilgen liefdegloed! (*bis*)

4.

Wees in ziels- en lichaamsnooden
 Met uw kindren, Lieve Vrouw,
 Die op uwen bijstand reeknen
 In onwankelbare trouw,
 Zoo in vreugde als smart, altijd
 Blijven wij U toegewijd! (*bis*)

O Maria, zie mij heden (A 178)

O Maria, zie mij heden
 Voor uw beelt'nis neergeknield,
 'k Kom U thans de liefde wijden,
 Die mijn kinderhart bezielt.

Refrein

Met den eenvoud mijner jaren
 Roep ik blij: ik ben aan U,
 'k Wil wel duizendmaal herhalen:
 Ja, Maria 'k ben aan U!

'k Ben aan U in onschulds jaren,
 Nu nog van geen kwaad bewust,
 Als mijn blik zoo zacht en teeder
 Moeder op uw beelt'nis rust.

Refrein

O! bewaar mijn onschuld immer,
 Moeder van den Opperheer,
 Laat mij steeds voor Jesus leven,
 Tot zijn glorie, tot zijn eer!

Refrein

Leid mij dan, Vorstin der Eng'len,
 Aan uw Moederlijke hand,
 Langs de wegen, die het veiligst
 Brengen naar het Vaderland.

Refrein

O, milddadige (HF₃ 117)

1.

O, milddadige,
Rijk begenadigde,
Zoete hope der armen,
O Moeder van den Heer,
Zie nogmaals op ons neêr
En bid voor ons om erbarmen.

2.

O, zachtmoedige,
Steeds lankmoedige
Moeder in alle lijden,
Geef ons, o Moeder zoet,
Iets van uw zielemoed,
Als komt het uur van scheiden.

3.

Trouw geblevene,
Hoog verhevene
Reine, hemelsche Vrouwe,
U ben ik eeuwiglijk,
U min ik inniglijk,
U zweer ik eeuwige trouwe.

O Moeder Gods, wat feestfestoenen strenglen

(W 71 en MC 173)

Geboorte van de H. Maagd, 8 september

1. (W 71)

O Moeder Gods, wat feestfestoenen strenglen
 Zich om uw wieg, op dezen dag van vreugd!
 Uw prille jeugd bewaakt een drom van Englen;
 Wat schouwspel, dat den hemel zoo verheugt!

KOOR: Gij zijt mijn zegen:

Mijn hart, o Maagd!

Klopt u slechts tegen,

Wijl gij mij steeds behaagt.

1. (MC 173)

Idem

Klopt U steeds tegen,

2.

Wat ik beloof, getuigt gij hemellingen,
 En gij aanhoort, o heemlen, wat ik zweer;
 Gewis, ik zweer, in ramp en zegeningen,
 Der heilige Maagd voor eeuwig liefde en eer.

KOOR: Gij zijt mijn zegen, enz.

2.

Idem

3.

Ik bid en smEEK, beroof mij van het leven,
 Ruk mij in 't graf, nog eer ik 't leven ken,
 Zoo ooit mijn hart iets anders aan zou kleven,
 Of zoo ik u, Maria! Trouwloos ben.

KOOR: Gij zijt mijn zegen, enz.

3.

Idem

o Moederlief, wees ons indachtig (MC 125)*De Congreganisten tot Maria*

1.

o Moederlief, wees ons indachtig,
 Stel onze smeeking voor aan God;
 Al uw gebeden zijn almachtig,
 Al uwe wenschen zijn gebod.

o Moederlief, spreek toch voor ons ten beste,
 Dat Jezus ons van alle zonde ontsla,
 In zijne liefde ons meer en meer beveste,
 En eenmaal sterven doe in zijn genâ.
 Verkrijg dit, goede Moeder,
 En onze wenschen zullen zijn voldaan.

Maria, beste Moeder,
 Ach, moge toch ons hart, van alle vrees ontslaân,
 U vuriglijk beminnen nu voortaan!

2.

o Moederlief, wij zijn uw kindren
 En onz' behoeften zijn zoo groot!
 Spreek maar één woord, niets zal ons hindren,
 Ja, met één woord zijn we uit den nood.
 o Moederlief, spreek, enz.

3.

o Moederlief, in vreugdepsalmen
 o Mochten wij uw zoeten naam,
 Van nu af aan doen wedergalmen,
 Met heel het Hemelhof te zaâm.
 o Moederlief, spreek, enz.

O Moedermaagd, wil ons gedenken (E 29)*Bede tot Maria*

I.

O Moedermaagd, wil ons gedenken,
 Die blijde weer naar *Werbeeck* gaan;
 En ons aldaar uw gunsten schenken,
 Die biddend voor uw altaar staan.
 Verhoordet Gij de stem der Vad'ren,
 Toen ziekte en smart hen wreed bezocht;
 Ons alles stroomt hun bloed door de ad'ren,
 Voor wie Gij wond'ren hebt gewrocht.

2.

Te *Rethy* zal men het getuigen,
 Hoe reeds in *Werbeeck* eeuwen lang
 Het *Eerselsch* Volk zijn knie kwam buigen,
 U loven door gebed en zang,
 Maar zijn er eeuwen reeds vervlogen,
 Sinds 't voorgeslacht ter beêvaart kwam;
 Nog mogen op uw voorspraak bogen
 Wij, kind'ren van dien rechten stam.

3.

Stroomt ons nog 't heilig bloed door de ad'ren
 Van hen, die stonden voor uw troon;
 Geloof en hoop, de roem der Vad'ren,
 Bezielt ook nog hun waren zoon.
 Weer nad'ren wij met groot betrouwen,
 En smeeken uwe gunsten af;
 Wil met genadig oog aanschouwen
 Die dragen thans den pelgrimsstaf.

O Moeder, vol genade (P 96)

1.

O Moeder, vol genade,
Zie ons met schuld beladen,
Alleen en onbeschermd;
Waar vinden wij erbarmen
En liefde en open armen,
Zoo gij U niet ontfermt,
Zoo gij U niet ontfermt.

2.

Zie hoe vermoeiden dwalend,
De storm ons achterhalend,
Wij ver van 't Vaderland,
Verzeild in vreemde luchten
Naar uwe hulp verzuchten,
O, reik uw moederhand,
O, reik uw moederhand.

3.

Bescherm uw bange kind'ren,
Dat hen geen baren hind'ren,
Al voert de tocht zoo ver.
Toon ons de groene kusten
Het land der hooge lusten.
En leid ons met uw ster,
En, leid ons met uw ster.

O Naam! Zoo zoet in de ooren (HF3 94)*H. Naam van Maria*

1.

O Naam! Zoo zoet in de ooren,
 Voor wie Maria mint;
 O Naam! Zoo innig dierbaar
 Aan 't harte van haar Kind.

Heilige Maria, Heilige Maria! Geef dat uw naam, zoolang ik leef,
 Immer op mijn lippen zweef'.

2.

O Naam! Die de Onbevleete
 In al haar grootheid prijst;
 O Naam, die op de Moeder
 Der zeven smarten wijst.
 Heilige Maria, enz.

3.

O Naam! Die ons de liefde
 Der Lieve Vrouwe noemt;
 O Naam, die 't alvermogen
 Der Koninginne roemt.
 Heilige Maria, enz.

4.

O Naam, een milde balsem
 Voor iedre zielskwetsuur,
 En telkens nieuwe voeding
 Voor 't blakend liefdevuur.
 Heilige Maria, enz.

5.

O krijgsleus in het strijden,
 O hulpkreet in den nood,
 O onderpand der zege
 In leven en in dood.
 Heilige Maria, enz.

Ootmoedig vallen we u te voeten (W 89 en L 36)*Smeeklied tot Maria*

1. (W 89I)

Ootmoedig vallen we u te voeten, Idem

O Maria, Maged rein!

Gedoog, dat we U eerbiedig groeten,

Laat ons steeds uw kind'ren zijn!

1. (L 36)

Idem

Keervers

Wat wij van u vragen met dit lied:

Maria, Moeder Jesu, ach, verlaat ons niet. (*bis*)

2.

Wij bidden met bewogen harten: 2.

O Maria, Maged rein! Idem

Gedenk ons om de zeven smarten,

Laat ons steeds uw kind'ren zijn!

2.

Idem

Keervers

3.

Wil ons uw trouwen bijstand geven, Idem

O Maria, Maged rein!

Zoolang we in ballingschap hier leven,

Laat ons steeds uw kind'ren zijn!

3.

Idem

Keervers

4.

Wij bidden U, wil U ontfermen, Idem

O Maria, Maged rein!

Wil ons, 't zij rijk of arm, beschermen,

Laat ons steeds uw kind'ren zijn!

4.

Idem

Keervers

5.

Ach, bid, dat Jesus onze zonden,
O Maria, Maged rein!
Ons kwijtschelde om zijn dierb're wonden,
Laat ons steeds uw kind'ren zijn!

Keervers

5.

Idem

Vergeven om zijn dierb're wonden,

6.

Dat we altoos om vergeving zuchten,
O Maria, Maged rein!
En zorgzaam alle zonden vluchten;
Laat ons steeds uw kind'ren zijn!

Keervers

6.

Idem

7.

En zijn we in droefheid of in lijden,
O Maria, Maged rein!
Wil gij ons met uw troost verblijden;
Laat ons steeds uw kind'ren zijn!

Keervers

7.

Idem

8.

Komt eens voor ons het uur van scheiden,
O Maria, Maged rein!
Ach, help ons tot den dood bereiden;
Laat ons steeds uw kind'ren zijn!

Keervers

8.

Idem

9.

Dekt reeds de doodskleur onze wangen,
O Maria, Maged rein!
Laat ons uw moederhulp erlangen;
Laat ons steeds uw kind'ren zijn!

Keervers

9.

Idem

10.

Als satans listen ons bekoren,
O Maria, Maged rein!
Laat ons uw zoete stemme hooren,
Laat ons steeds uw kind'ren zijn!

Keervers

11.

Kom dan, kom ons de hope geven,
O Maria, Maged rein! Idem
Van 't eeuwig, zalig glorieleven;
Laat ons steeds uw kind'ren zijn!

Keervers

12.

En in het uur van ons verscheiden,
O Maria, Maged rein!
Ach wil ons dan tot Jezus leiden;
Laat ons steeds uw kind'ren zijn!

Keervers

13.

Dan zal Hij rekenschap ons vragen,
O Maria, Maged rein!
Als Heer en Rechter onzer dagen;
Laat ons steeds uw kind'ren zijn!

Keervers

14.

Spreek dan voor ons, o lieve Moeder,
O Maria, Maged rein! Idem
Bij uwen Zoon en onzen Broeder;
Laat ons steeds uw kind'ren zijn!

Keervers

10.

Idem

11.

Kom dan, kom ons hope geven,
Idem

12.

Idem

Wil ons dan tot uw Jezus leiden,

13.

Idem

14.

Spreek dán, spreek dán, voor ons, o Moeder!
Idem

15.

Verwerf, dat wij in 's hemels hoven,

O Maria, Maged rein!

Met alle heiligen u loven;

Laat ons steeds uw kind'ren zijn!

Keervers

15.

Idem

Met al de Heiligen u loven,

Opperkoningin (T 165)

1.

Opperkoningin,
Hemelsche Vorstin,
Luidt uw naam, o Maria.
Heersch nu in dit leven
En in 's hemels dreven,
O verhoor ons, Maria.

2.

Aan den hemeltrans
Schittert gij vol glans,
Ster der zee, o Maria.
Op der wereldbaren
Bij de zielsgevaren
Voer ons veilig, Maria.

3.

Zee vol bitterheid,
Hoe hebt Gij geschreid
Onder 't kruis, o Maria.
Moeder vol van smarten,
O met dankbre harten
Minnen wij U, Maria

O roem en kracht der maagden (HF₃ 69)

1.

O roem en kracht der maagden,
 Des Heeren reine Bruid!
 Die 's Hemels zoete vreugd zijt,
 En 's Hemels poort ontsluit!
 Gij lelie zonder doornen, (*bis*)
 Gij duive, hagelwit,
 Gij bloem, die in haar blaad'ren
 Des levens vrucht bezit. (*bis*)

2.

O Flonkerster van Jacob,
 O heldre dageraad,
 Voor wien de glans der sterren
 Verbleekt en ondergaat
 In blanke blui-loftkleedren (*bis*)
 Prijst U het Hemelhof,
 En 't lied der Maagdenreien
 Zingt eeuwig, Maagd, uw lof (*bis*)

3.

Zij strooien witte rozen
 En leliën aan uw voet,
 Maar, leliewit moet tanen
 Voor uwer reinheid gloed.
 Het zwakke lied der aarde (*bis*)
 Klink' met het eng'lenkoor,
 En dringe U Maagd ter eere,
 De hemelsferen door. (*bis*)

4.

O Ster, ons op de baren
 Der wereldzee zoo blij,
 Verspreid uw heldre stralen
 En licht ons scheepje bij.
 Verdrijf de donkre wolken, (*bis*)

Stuur door de wilde zee,
Door klippen en door stormen
Ons schip ter hemelreê. (*bis*)

O Vlekkelooze Maagd (HF₃ 70)

1.

O Vlekkelooze Maagd,
 Hoor, wat mijn beê U vraagt.
 Mijn Moeder toch zijt Gij,
 Gij waakt steeds aan mijn zij;
 'k Heb al mijn hoop gesteld
 Op U, als de angst mij kwelt
 Maria, Maria, bid voor ons. (*bis*)

2.

De zoetste liefdesband
 Hecht me aan uw moederhand,
 Die mij vol teederheid
 Door 's levens stormen leidt.
 Wen alles mij ontvlíedt,
 Verlaat Gij mij toch niet.
 Maria, enz.

3.

Gij zijt de ware troost
 Van heel uw lijdend kroost;
 Geen helsche macht genaakt,
 Waar Gij, Maria, waakt;
 Uw zoete Naam alleen
 Jaagt elken vijand heen.
 Maria, enz.

4.

In vreugd en zielesmart
 Leef Gij steeds in mijn hart!
 Dat daar ten allen tijd,
 Uw naam zijn licht verspreid!
 En eens bij U te zijn
 Verzoet mij alle pijn.
 Maria, enz.

5.

Wanneer mijn doodsuur slaat,
Mijn ziel deze aard verlaat,
Bid dan uw Godlijk Kind,
Dat ik genade vind'.
Dan zing ik de eeuwen door
Uw lof, met 't Englenkoor.
Maria, enz.

o Wat geluk, een kind te zijn (MC 104)

Lof van Maria en geluk in haren dienst

1.

o Wat geluk, een kind te zijn
 Van Jezus' minnelijke Moeder!
 Zij is zijn hulp in nood en pijn,
 Zij geeft hem Jezus zelf tot broeder.
 Het kan zijn vijand stout versmaân,
 Zijn voorhoofd prijkt met 't woord: *Verkoren!*
 Maria's kind verloren gaan?
 Neen, neen, haar kind ging nooit verloren.
 Zoolang haar onze mond kan roemen,
 Zoo lang ook zullen wij te zaâm,
 Vereenigd in haar heilgen naam
 Maria onze Moeder noemen.

2.

Maria's alvermogendheid
 Bij haren Jezus kent geen palen:
 En wie kon ooit haar teederheid
 Met aardsche woorden achterhalen?
 Een enkle blik van deze Maagd
 Doet gansch het heir der helle beven;
 Nauw heeft zij Jezus hulp gevraagd,
 Of 's vijands benden zijn verdreven.
 Zoolang, enz.

3.

o Eeuwge vreugd van 't Hemelrijk,
 Vorstin der negen Engelkoren,
 o Wonder van het aardsche rijk,
 Wat heil, door U te zijn verkoren,
 Om, in een broederlijken band,
 Uw schoone deugden na te streven,
 En in uw dienst een onderpand
 Te vinden van het eeuwig leven!
 Zoolang, enz.

4.

Mochte ik, ten koste van mijn bloed,

De harten aller stervelingen

U bieden, vol van, liefdegloed,

Als offers van beschermelingen!

Ten minste 't onze, U toegewijd,

Zal altijd uwe goedheid roemen,

U, duizendmaal gebenedijd,

U eeuwig onze Moeder noemen.

Zoolang, enz.

O Wat witte zon van vreugde (P 90)

1.

O Wat witte zon van vreugde,
 Die den Englendag verheugde,
 Wat verrukkelijk festijn
 Toen in 't eeuwig zalig leven,
 Werd tot koningin verheven,
 Die een Dienstmaagd wilde zijn.

2.

Ziet de Reine, vol genade,
 Troont in blinkend witte wade,
 Naast haar lieven God en Heer,
 En ontvangt zoo diepbewogen,
 Of haar kind zich had bedrogen,
 Aller zaal'gen hoogste eer.

3.

Gouden krone loont haar deemoed,
 Roode rozen haren weemoed,
 Blanke Leliën hare deugd,
 Krone, bij wier sterke stralen
 Nimmer zonneglans kon halen,
 Kroon, die d'Englen Gods verheugt.

4.

Moeder, door uw Zoon verheven,
 Om uw need'rig, smartvol leven,
 Geef dat we onzen aardschen strijd,
 Moedig strijden en voltrekken,
 En eens, vrij van zondevlekken,
 Jesus zien in eeuwigheid.

O Werbeecks Lieve Vrouw, die wij (E 63)*Hulde en dank aan O.L.Vr. van Werbeeck*

1.

O Werbeecks Lieve Vrouw, die wij
 Als hulp der Christ'nen groeten,
 Aanvaard den cijns van hulde en dank
 Gestort aan uwe voeten. *(bis)*

2.

Gij waart onz'vad'ren "helpsaem" steeds,
 O Hoop der hopeloozen;
 Wij hebben als Beschermster U,
 O Moeder, uitgekozen. *(bis)*

3.

Wat lijdensdruk ons hart bezwaart,
 Wat droeve ramp wij duchten,
 Tot U, o Moeder, zullen wij
 Neen, te vergeefs niet vluchten. *(bis)*

4.

Gij schenkt ons troost en leniging
 In onze aardsche smarte,
 Gij zegent al de kind'ren steeds,
 Die minnen U van harte. *(bis)*

5.

Als listig alles samenspannt,
 Om ons van God te scheiden,
 Zal uwe teed're moederhand
 Tot Jesus'Hart ons leiden. *(bis)*

6.

Daar zijn wij veilig voor gevaar
 In Jesus'Hartewonde;
 Daar leeren wij het groote kwaad,
 Zelfs van de minste zonde. *(bis)*

7.

En zoo de duivel ons in 't uur
Van sterven wil doen vreezen,
Zult Gij, o Maagd, bij uwen Zoon
Ons wis tot voorspraak wezen. (*bis*)

O, zoete Maagd Maria! (E 30 en L 20)

1. (E 30)

O, zoete Maagd Maria! Idem
 Wij komen weer te zaâm,
 O, met een hart vol liefde,
 Te loven uwen naam.
 Naar *Werbeek*, lieve moeder,
 Trekt onz' Processie voort:
 Daar hebt gij, Troost der Droeven, (*bis*)
 Zoo menig beê verhoord. (*bis*)

2.

Wij, pelgrims al te gader,
 Op reis ter uwer eer,
 Wij bidden: zie op allen
 Met welgevallen neer!"
 Wil ons gebed verhooren,
 Gestort uit vol gemoed,
 Met 't harte vol vertrouwen (*bis*)
 Zoo vallen we u te voet. (*bis*)

3.

Gij zijt de Koninginne Idem
 Van heel het Hemelsch hof,
 En al de zaal'ge koren
 Bezingen uwen lof;
 Bezingen, hoe uw bede
 Aan uwen Zoon behaagt,
 En hoe gij voor uw kinderen (*bis*)
 Zijn schoonen Hemel vraagt. (*bis*)

4.

Gij toevlucht onzer zielen. Idem
 Gij staat den zondaar bij;
 Gij troost in het aardsche lijden,
 Gij maakt de droeven blij;
 De dooven, blinden, kreuplen,

1. (L 20)

Idem

Naar Handel, lieve Moeder,

2.

Wij, pelgrims, alegader
 Van Lieshout opgegaan,
 Wij bidden: zie uw kind'ren,
 Zie ons goedgunstig aan;
 Wil ons gebed verhooren,
 Gestort uit vol gemoed,
 Met tranen in onz' oogen
 Zoo vallen we u te voet.

3.

Idem

4.

Idem

Zij hooren, zien en gaan.
Neen, nooit nog, goede Moeder, (*bis*)
Riep men vergeefs u aan. (*bis*)

5.
Gij, reiner dan de zonne,
Gij, blanker dan de maan.
Zie ons, zoo vol van zonden,
Zie ons ontfermend aan.
Wij gaan elk jaar ter beêvaart
Naar *Werbeeck*, al te gaâr;
O, dat uw moederbede (*bis*)
Voor onheil ons bewaar'! (*bis*)

6.
Aan u dan, heil'ge Moeder,
Zij onze tocht gewijd;
Wil onze voorspraak wezen
Tot in den jongsten strijd;
Wil ons schreden leiden
Op's levens pelgrimsbaan,
En bied uw lieve Jezus: (*bis*)
Ons met onz'beden aan (*bis*)

7.
En zijn wij weergekomen
Van 't oord – waar wij te zaam
O, allerliefste Moeder,
Gaan loven uwen naam –
Wil dan steeds ons behoeden,
Ons leiden aan uw hand,
Opdat wij eenmaal landen (*bis*)
In 't Hemelsch vaderland (*bis*)

5.
Want u heeft God verkoren,
Voor alle smet bewaard;
Gij hebt, o Maagd en Moeder,
Des Vaders Zoon gebaard;
Gij Hem, door veertig eeuwen
Met zooveel smart gewacht,
Als Redder ons geschonken
Van Adams nageslacht.

6.
Gij reiner dan de zonne,
En blanker dan de maan,
Zie ons, zoo vol van zonde,
Zie ons ontfermend aan.
Wij gaan elk jaar te beêvaart
Naar Handel altegaâr;
O, dat uw moederbede
Voor onheil ons bwaar'!

7.
Aan
Zij
Wil
Tot
Wil onze schreden leiden
Op
Bied ons met onze beden
Uw lieven Jesus aan.

8.

En als wij wederkomen

Van

O,

Gaan

Wil dan ook ons behoeden,

Ons

Opdat we in vrede keeren

Naar 't dierbaar vaderland.

o Zoet genot van 't heilig huis des Heeren (MC 106)

Geluk der Congreganisten

1.

o Zoet genot van 't heilig huis des Heeren
 Waar, rond 't altaar, de reine Moeder-Maagd
 Haar mantel spreidt om die haar komen eeren,
 En Jezus toont, dien ze op haar armen draagt!
 Wat zoeten zegen,
 Stort ze op ons uit,
 Als zomerregen
 Op het versmachtend kruid!

2.

'k Wil hier 't gewoel der wereld gansch vergeten,
 Die voor de jeugd verleidingsrozen strooit,
 In stilte rust voor uw altaar gezeten;
 Maar, Moeder, U, neen, U vergeet ik nooit.
 Wat zoeten zegen, enz.

3.

Hij, die alreeds de wakende Englen schaarde
 Rond onze wieg, eer zich ons oog ontsloot,
 o Koningin van Hemel en van aarde,
 Wij blijven U getrouw tot aan den dood.
 Wat zoeten zegen, enz.

Rozenkranskoningin, rijk aan genaden (HF₃ 122)

1.

Rozenkranskoningin, rijk aan genaden,
Breng en bewaar ons op veilige paden;
Wil dan, o moederlief, ach zie wij smeeken U,
Ons beden niet versmaden.

2.

Koningin zie, wij vereeren uw lijden,
Zie hoe uw glorie en vreugde ons verblijden;
Mocht ons de hoop op de hemelsche gloriekroon
Met Christenmoed doen strijden.

3.

Moeder tot U komen wij vol vertrouwen,
Tot de gezegendste van alle vrouwen;
Laat ons, o Koningin, na deze ballingschap
Uw lieven Zoon aanschouwen.

Snelt pelgrims, met een blij gemoed (T 156)

1.

Snel, pelgrims, met een blij gemoed
 Naar Scherpenheuvels stee,
 Om aan Maria, teer en zoet,
 Te bieden uwe bee.

Zij wacht ons reeds en roept ons toe:

“Komt, pelgrims, komt tot Mij,
 Komt, spoedt u, spoedt u blij te moe
 En nadert Moeder vrij.”

2.

“Ik hoor uw bee, waar gij ook gaat,
 Waar gij ter wereld zijt;
 Ook in de kerk, die gij verlaat,
 Die Mij is toegewijd.
 Maar 't heeft mijn Zoon toch meer behaagd,
 Te luistren naar uw bee,
 Te schenken, wat gij door Mij vraagt,
 In Scherpenheuvels stee.”

3.

“Gedenkt, hoe uit dat Heiligdom
 Door duizenden vereerd,
 Zoo velen kreupel, blind of stom
 Gezond zijn weergekeerd.
 Maar wie, wie telt het zielental,
 Dat door mijn moederbee
 Weer opstond na den zondenval,
 In Scherpenheuvels stee.”

4.

“Komt, pelgrims, dan, verlaat uw woon,
 Verlaat uw huisgezin,
 Knielt neer voor mijn genadetroon
 Met teedre kindermijn.
 Een Moeder wacht U, teer en zoet,

Zij deelt u alles mee,
Gespoed dus, pelgrims, blij te moe
Naar Scherpenheuvels stee.”

5.

Zoo klinkt Maria's zoete stem
Den pelgrim in het oor,
In Scherpenheuvel wacht Zij hem,
Daar geeft Zij hem gehoor;
Daar lacht haar moeder oog hem toe,
Haar oor aanhoort zijn bee.
Gespoed dan, pelgrims blij te moe
Naar Scherpenheuvels stee.

Staak, o wereld! 't Angstig zuchten (MC 175)*De Boodschap van de H. Maagd*

1.

Staak, o wereld! 't Angstig zuchten,
 Uw gelukstaat wordt hersteld;
 Uw belager moet nu vluchten:
 De geboorte van een Held,
 Die zijn macht hem zal ontwringen,
 Wordt geboodschapt; eene Maagd,
 (Gij moogt Gode een danklied zingen),
 Heeft daartoe zijn oog behaagd.

2.

Aan Maria, de uitverkoren,
 Brengt een Engel Gods de maar,
 Dat uit Haar zou zijn geboren
 's Werelds Heer en Zegenaar:
 Zij, de pronk van deugd en zeden,
 Zal, – dit spelt hij haar, – Gods Zoon
 In haren kuischen schoot nog heden
 Dragen, dalend van zijn troon.

3.

Gij, van de eerstling aller zonden,
 Door zijn schikking vrijbewaard,
 Hebt bij Hem gena gevonden,
 Uit uw schoot wordt Hij gebaard;
 Gij, o zuivre, – wil niet vreezen –
 Zult, zegt de Engel, door de kracht
 Van zijn Geest, een Moeder wezen,
 Vol van troost voor 't aardsch geslacht.

4.

'k Heb zijn wil, – dat Hij gebiede, –
 Nu uit uwen mond gehoord,
 Zegt Maria; het geschiede
 Aan zijn dienstmaagd, naar uw woord!

Zoo neemt de Eenge van den Vader,
Uit deez' Maagd de menschheid aan:
Om ons van den vloek te ontslaan.

5.

Toren van ivoor, met glanzen
Van de Godheid zelf vervuld!
Gouden huis, vol eerekransen,
Die Gij eeuwig dragen zult;
Ark van 't heilverbond des Heeren,
Troost en heul in ramp en druk!
Leer ons steeds ons heil begeeren,
Help ons tot het grootst geluk.

Ster op de baren, 'k groet U (N 43)*Ave Maris Stella*

1.

Ster op de baren, 'k groet U,
 U, Moeder van Gods Woord,
 U, Maagd en Moeder tevens
 Gewenschte hemelpoort.
 Leg onz' beden neêr
 Voor den Opperheer
 En, wat Hij goedvond, toon
 U moeder van Gods Zoon.

2.

Bevestig ons in vrede,
 In plaats van *Eva* stel
 De groetenis des engels,
 't *Ave* van Gabriël.
 Leg onz' , enz.

3.

Bevrij wie zucht in boeien,
 Geef blinden het gezicht,
 Weer af, wat ons kan hind'ren,
 Bevorder al wat sticht.
 Leg onz' , enz.

4.

O Pronkjuweel der maagden,
 Alleen niet onbevrucht,
 Geef ons van schuld gezuiverd
 Uw vruchtbaarheid en tucht.
 Leg onz' , enz.

5.

Geef, dat wij zuiver leven,
 Wijs ons de vaste baan.
 Om tot het zien van Jesus,

Ter eeuw'ge vreugd te gaan.
Waar den Vader eer
Christus, onzen Heer
En God den heil'gen Geest
Gegeven wordt om 't meest.

't Doek des schilders geeft ons sprekend (HF_I 17)*De Heer is met u!*

1.

't Doek des schilders geeft ons sprekend
 't Beeld des Lieven Heeren wêêr;
 Treffend staat er op geteekend
 Al de goedheid van den Heer.
 Alles spreekt in 't beeld des Heeren:
 Tint en plooijen, goed verdeeld;
 Wie zou Jezus niet vereeren
 Bij den aanblik van dat beeld?

2.

Maar hoe schoon ook wêergegeven,
 Op het doek, in steen of hout,
 Levenloos toch is het leven
 Dat 't vereerend oog aanschouwt.
 't Ware beeld des Lieven Heeren
 Straalt in 's menschen deugden door
 In de Maagd die wij vereeren
 Komt vooral God's beelt'nis voor.

3.

Schitt'rend moge 't zon-licht schijnen
 In de frissche morgendauw,
 Straks zal al die gloed verdwijnen
 Pas geschonken en reeds flauw.
 Schooner straalt de glans des Heeren
 In het wezen door der Maagd,
 En dien glans blijft God vermeêren,
 Om den Zoone dien Zij draagt.

4.

In Maria's tint en deugden
 Kaatst het eeuwig zon-licht wêêr;
 Hare ziel is vol van vreugden
 Want met Haar is God de Heer!

Ook is God met al de Zijnen,
Alle heil'gen zijn met God,
Maar in Haar deed God wêerschijnen
't Eeuwig ongestoord genot.

5.

Ziet gij, Christ'nen! al die bloemen,
Rond Maria's altaar niet?
Hoe ze U al de deugden noemen
Die ge in 't God'lijk aanschijn ziet!
Ziet dien rozen-gloed verkonden
't Liefde-vuur dier reine Maagd,
Dien den naam van Ongeschonden'
En den naam van Moeder draagt.

6.

Ziet die blanke lelie-blâren,
Leest er 't woord van onschuld op!
En 't geheim zal zich verklaren
Vastgehecht aan bloem en knop.
Ieder bloempje laat iets denken
Uit Maria's heerlijkheid,
Die de Heer Haar wilde schenken
Uit Zijn eigen majesteit.

7.

Ja Maria! wees geprezen,
Want met U is God de Heer
'k Kan Zijn' grootheid in U lezen
In U kaatst Zijn' liefde wêer.
Maagd, eenvoudig en ootmoedig,
Weerschijn van God's majesteit!
Moeder! altijd zacht en goedig,
Leer mij mijne heiligheid!

8.

Talloos zijn God's wonderheden
Ondanks mijne hoovaardij;
'k Voel mij God ter zijde treden,
Ja de Heer is ook met mij.

Ach Maria laat mij blozen,
'k Ben die goedheid God's niet waard;
Aan U Maagd! omkransd met rozen,
Zij mijn lot vertrouwd op aard'!

Ten hemel heen, ten hemel heen (HF₃ 90)*Maria ten Hemelopneming*

1.

Ten hemel heen, ten hemel heen,
 Maria, gaan uw wegen!
 Des levens strijd is door gestreên,
 De zegekroon verkregen;
 Zinge aarde en zee
 Uw loflied meê,
 Nu in de hemelkringen
 U de Englen 't welkom zingen.

2.

Ten hemel heen, ten hemel heen,
 Was heel uw zielsverlangen!
 Geen grafkuil mocht uw kuische leên
 In de enge kluis ontvangen;
 Den reinen schoot,
 Die 't leven bood
 Aan aller heemlen Koning,
 Past hier op aard geen woning.

3.

Ten hemel heen, ten hemel heen,
 Kan slechts de deugd ons voeren;
 Uw moederhulp, en zij alleen,
 Kan ons aan 't stof ontvoeren.
 O leid ons hart,
 Door vreugde of smart,
 Op uw triomftocht mede
 Naar 't rijk van eeuwgen vrede.

4.

Ten hemel heen, ten hemel heen,
 Waar de Engelen U ontvangen,
 Weerklinken onze smeekegebeên,
 En onze lofgezangen:

O geef, dat wij
Met de Englenrei
Daar eens uw troon omringen
En 't juublend feestlied zingen.

't Gedenken aan Maria's naam (MC 168)*Op den H. Naam van Maria*

1.

't Gedenken aan Maria's naam,
 Is steeds zoo zacht voor 't harte,
 Maar eindloos meer dan balsemvocht
 Bij bittere boezemsmarte;
 Geen taal, waardoor 't is uitgedrukt,
 Hoe deze naam de ziel verrukt.

2.

Maria's naam, Maria's naam
 Verdrijft de sombre dampen,
 Biedt licht aan 't allerdroefst gemoed,
 Dat tegen smart moet kampen.
 Dat steeds die naam geheiligd zij,
 Dat bidden en dat smeeken wij.

3.

't Eerbiedig noemen van dien naam
 Kan 't koudste hart ontgloeien,
 Verbreken als door hooger kracht
 Des zondaars slavenboeier.
 Dat men alzoo, den Zoon ten prijs,
 Den naam der Moeder eer bewijz'!

4.

Geen tong, die ooit in woorden bracht,
 Wat onuitspreekbren vrede
 Maria reeds haar dienaars biedt
 Bij 't zwoegen hier beneden.
 Nooit, nooit staat hij haar eerdienst af,
 Wien God een hart naar 't zijne gaf.

5.

Hen, die in reinheid van gemoed,
 Naar Christus' geest haar eeren,

Hen staat ze altoos door voorspraak bij,
Zelfs voordat zij 't begeeren;
Zij is hun steun in ramp en nood,
Zij is hun toevlucht in den dood.

6.

o Moeder Gods, wees steeds gegroet,
Gegroet met 'Engels woorden;
Gegroet door al wie Christus dient,
In alle werelddoorden!
Ach, dat onze Ave's ook hierna
Afwisslen door 't Alleluja!

't Is de blijde Meimaand (W 78)

I.

't Is de blijde Meimaand,
't Is de Mei zoo schoon,
Lieflijk roept ze ons allen,
naar Maria's troon.

Refrein

Kindren van Maria,
jubelt haar ter eer,
In de meimaand stroomen,
mild haar gaven neêr

2.

Kent haar macht en liefde
wien ze op de armen draagt,
Is de God Verlosser,
zij de Moeder-maagd.

Refrein

3.

Hem om onze stonden
ging de speer door 't hart,
Haar ter onzer liefde
't zwaard der Moedersmart.

Refrein

4.

Knielt dan vol betrouwen,
bij haar bloementroon;
Zij, zij vindt verhooring,
bij haar God en Zoon.

Refrein

5.

't Is de blijde Meimaand,
't is de Mei zoo schoon,
Daaglijks roept ze ons allen,
naar Maria's troon.

Refrein

't Is droevig aan 't hart van het feest-zieke kind (HF_I 46)

Maand van Maria

1. Te Deum laudamus.
2. Afscheids-groet aan de maand Mei.)

Koor

Heb dank o God van zegen!
 Heb dank voor al het goed
 Dat Gij door Jesus' Moeder
 Aan ons, haar' kind'ren, doet!

I.

't Is droevig aan 't hart van het feest-zieke kind
 Als 't jaar- of patroon-feest van moeder
 Ten einde gespoed is. Het vierde dat feest
 Zoo stemming met zuster en broeder.
 Het feest is vervlogen – maar niet uit het hart,
 Want 't kind kreeg zoovele geschenken
 Dat 't morgen nog voortjuicht en altijd in 't jaar
 Aan feest en aan moeder blijft denken.

Heb dank o God van zegen! Enz.

2.

Zoo juichen ook wij in den avond van 't feest
 Dat wij, o zoo zaliglijk! vierden,
 Het groot-feest der Moeder van 't Eeuwige Rijk
 Wier beeld wij met bloemen versierden.
 Dat feest duurde dagen, en iedere dag
 Schonk nieuwen en hemelschen zegen;
 Ja morgen nog juichen wij om al het goed
 Dat wij door Maria verkregen.

Heb dank o God van zegen! Enz.

3.

Het eerste geschenk was de stemming der ziel

Die weder begon te vertrouwen,
Als wij in den geest, bij het altaar der Maagd,
Haar' heerlijkheid mogten aanschouwen.
We dachten: ja waarlijk Maria is groot!
Gegroet door een' Engel van boven!
Wij zullen voortaan en nog meer dan voorheen
De moeder van Jesus gaan loven.
Heb dank o God van zegen! Enz.

Tot u, o Moeder, richt ons harte (N 53)

1.

Tot u, Moeder, richt ons harte
 Een u zoo dierbre kinderbeê;
 Hier toch dwingt alles ons tot bidden
 En alles bidt hier met ons mee.

2.

Geheiligd reeds door eeuwen henen
 Is deze plaats, door ons betreên,
 Waar duizenden verlichting vonden
 Millioenen troost in kruis en weên (*bis*)

3.

Vertrouwend staarden hier hun oogen,
 Maria, op uw wonderbeeld,
 Wat droefheid hebt gij hun gelenigd
 Wat zielewonden hun geheeld! –

4.

En ons dan, kindren, die u minnen,
 Ons, u gewijd, o Moedermaagd,
 Zult gij ons hier iets weig'ren kunnen,
 Wat u ons hart vertrouwend vraagt? (*bis*)

5.

Vol hoop dan stijgen onze beden
 Tot u, o Moeder, hemelwaart:
 En de eerste bede zij voor Leo, –
 Gods plaatsbekleeder hier op aard.

6.

Red, Moeder, red den Heiligen Vader,
 Hij heeft op u zijn hoop gevest;
 Op u, die steeds de kerk verdedigt,
 Als aardsche steun haar niet meer rest. (*bis*)

7.

Gij, die wij, christnen, gaarne noemen
De Judith van het Nieuw Verbond,
Mocht zij door God eens Isrel redden,
Red gij de Kerk, zoo zwaar gewond.

8.

Versterk, verlicht, geef moed den priesters,
Een voorwerp thans van 's werlds hoon;
Opdat zij steeds met vuur en ijver
Tot glorie strijden van uw Zoon. (*bis*)

9.

Onz' ouders, Moeder, wil hen zeggen
Wij smeeken 't u uit gansch ons hart;
Vergeld hun 't goed, aan ons bewezen
En al hun kommer, zorg en smart.

10.

Blik tevens ook goedgunstig neder
Op de arme ziel in 't vagevuur,
Opdat weldra voor haar verschijne
Het lang gewenscht verlossingsuur. (*bis*)

11.

Wij bidden ook, wij, Nederlanders,
Voor Koning en voor Vaderland;
Verlicht ons afgedwaalde broeders,
Weer af Gods teisterende hand.

12.

Ons dorp vooral wil het beschermen,
In oorlog, ziekte en hongersnood.
De deugd, zij bloei steeds in ons midden
Het blijve u trouw tot in den dood. (*bis*)

13.

Wij smeeken u, bewaar onz' zielen,
O Moedermaagd, bescherm onz' deugd,
Daar wereld, vleesch en duivel samen

Belagen ouderdom en jeugd.

14.

Blijf over ons als Moeder waken,
Wees ons een hulp in allen nood.
Bid Moeder, voor ons allen, zondaars
Nu en in 't uur van onzen dood. (*bis*)

Treedt levend van geloof in gindsche woning! (MC 159)*Op de Geboorte van de H. Maagd*

I.

Treedt levend van geloof in gindsche woning!
 Het Kind, dat daar in 't schomlend wiegje rust,
 Wordt eens de moeder van den Hemel-Koning,
 Der Englen vreugd en 's menschen hartenlust.
 o Teedre Moeder!
 Gij zijt, o Maagd,
 Na d'Albehoeder,
 Naar wie mij 't harte jaagt!

2.

Komt, scharen we ons om 't heil voorspellend wichtje,
 En lichten wij het wiegekleed omhoog:
 Verrukken we ons in 't minlijk aangezichtje,
 Dat eenmaal ons aanstaart met 't teederste oog.
 o Dierbre Moeder, enz.

3.

Zoo keert de dageraad zacht blozend weder,
 En lacht ons toe in purpren morgenglans;
 Komt, buigen wij te zaâm voor 't Kindje neder,
 En sieren wij het op met bloem en krans!
 o Lieve Moeder, enz.

4.

Brengt aan dan knop, en roos, en loof, en bloesem,
 En al het schoon, wat uit onz' aarde ontsproot;
 Want Jezus zien we al hangen aan haar boezem,
 En rusten acht op haren moederschoot.
 Onschatbre Moeder, enz.

Triomf! hare oogen zijn geloken (MC 100)*Hemelvaart van Maria*

I.

Triomf! hare oogen zijn geloken,
 Triomf, de goddelijke min
 Heeft hare kluisters losgebroken:
 Daalt, Englen! ziet, uw Koningin
 Rijst op door 't maatloos ruim der heemlen,
 In Sions eeuwig vreugdehof.
 o God, wat glans! mijn oogen scheemren!
 Hoort, hoe verrukkend galmt haar lof.

2.

Nu zwemt ze in wellust opgetogen,
 Verslonden in het grondloos licht,
 Zij staart met liefdetraan in de oogen
 En met een glinstrend aangezicht,
 Van bij de Godheid aan, verheven,
 Zoo hoog men ooit een schepsel zag.
 Maar 'k zwijg; het is mij niet gegeven
 Te zingen zulk een grooten dag.

Triomf! Maria's kindren (MC 121)*Betrouwen der Congreganisten op Maria*

1.

Triomf! Maria's kindren,
 Uw Moeder heeft gezegepraald!
 Wat vijand kan u hindren?
 Zijn woede is nu bepaald.
 De vrede en de gerechtigheid,
 Zijn de aardelingen toebereid:
 Triomf! Maria's kindren,
 Schept vreugde in veiligheid.

2.

Moet hij nog oorlog wagen
 Met werelds vleesch en helsch gebroed?
 Zij komt u onderschragen,
 Door kracht en heldenmoed.
 De vrede, enz.

3.

Vreest niet de woeste baren
 Op de ongestuime wereldzee;
 Zij zal uw kiel bewaren
 Voor schipbreuk, angst en wee.
 De vrede, enz.

4.

Na kort en weinig streven,
 Verwacht u 's Hemels lauwerkroon;
 Door haar, in 't ander leven,
 Erft gij een eeuwig loon.
 De vrede, enz.

Triumf! De donders slapen (W 72 en MC 83)*Onbevleete Ontvangenis van Maria, 8 december*

1. W 72I. MC 83

Triumf! De donders slapen, Overal waar Triumf staat,
 En 't onweer is voorbij; staat hier Triomf vermeld
 Heel de aarde juicht herschapen, Hele gezang Idem
 Zij ademt eindelijk vrij.
 Triumf en dankgezangen!
 De langverwachte Maagd
 Is onbevleet ontvangen!
 De gouden eeuw daagt. (ter.)

2.

Triumf! De nacht is over;
 De schoonste dageraad
 Rijst op en glimt door 't loover,
 In volle feestgewaad!
 Zoo rees en blonk voor dezen
 De vroegste regenboog;
 En 't menschedom, als verrezen.
 Zag dankend naar omhoog. (ter.)

3.

Zoo rijst in vollen luister,
 Een tempel uit het puin.
 Ziedaar, daar ligt de kluister!
 Hef, Libanon, uw kruin!
 Nu rollen van de wangen
 De blijde tranen af:
 Triumf- en dankgezangen!
 Wij rijzen ook uit 't graf. (ter.)

4.

O Lelie! die, beladen
 Met dauw, zoo lieflijk bloeit,
 Bij doornen, tusschen blaadren
 Door zonnegloed geschroeid;

Vergeet niet de woestijne,
Die door uw gunst herleeft;
Gedoog niet, dat zij kwijne
Die U gedragen heeft.(ter.)

U Minnen, Maria, in droefnis en vreugd (B 96)

1.

U minnen, Maria, in droefnis en vreugd,
Het is voor mijn ziele haar zoetste geneugt'.
Ik weet, dat Gij immer, o vlekloze Maagd,
Voor ons bij uw Jezus verkrijgt, wat Gij vraagt.

2.

Aanvaard dan mijn liefde, gezegende Vrouw,
Gij, veilige hoede, waarop ik vertrouw.
Uw kind wil ik wezen: mijn Moeder zijt Gij;
O blijf in dit leven, beschermend bij mij!

3.

Betoon U mijn Moeder in zorgen en nood,
In lijden en strijden, in 't uur van mijn dood;
En schenk na dit leven mij 't zalig genot,
Van Jezus t'aanschouwen, uw Zoon en mijn God!

Uwer waardig, Immer vaardig (HF2 149)

1.

Enkele stemmen

Uwer waardig,
Immer vaardig
Wandlen op het pad der deugd,

Koor

Zij ons streven,
Zij ons leven,
O Maria, bid voor ons!

2.

Alle dagen
Ons gedragen,
Zoo als 't ware Christnen past

Koor

3.

Vast gelooven,
Wat van boven
Eens uw Zoon ons heeft geleerd,

Koor

4.

Op Hem bouwen
En vertrouwen,
Die ons alles Vader is,

Koor

5.

Rein van zinnen
God beminnen,
Zoo in voorspoed als in nood,

Koor

6.

Zich erbarmen
Over de armen,
Hen vertroosten in hun lot,

Koor

7.

Moedig strijden
Bij al 't lijden,
Dat ons treft in 't tranendal,

Koor

8.

Ongeschonden,
Vrij van zonden,
Ons bewaren in 't gevaar,

Koor

9.

In 't verrichten
Onzer plichten
Blijven tot den dood getrouw,

Koor

10.

Eens daar boven
Met u loven
Onzen Heiland, uwen Zoon

Koor

Zij ons streven
In dit leven,
Door uw voorspraak ons ten loon

Uw zoeten naam (MC 91)*Naamfeest van Maria*

1.

Uw zoeten naam,
Maria, 'k heb dien 't eerst geweten,
Uw zoeten naam,
Aanriep ik al de handjes saâm,
Nog staamlend in de wieg gezeten,
En 'k zal in 't doodsuur niet vergeten
Uw zoeten naam,

2.

Uw zoeten naam,
Is 't allerliefst muziek in de ooren,
Uw zoeten naam,
Is meer dan honing aangenaam.
De duivlen kunnen hem niet hooren;
Hij is het merk der uitverkoornen,
Uw zoeten naam.

3.

Uw zoeten naam,
Staat eeuwig in mijn hart geschreven,
Uw zoeten naam,
Is zielespijs en drank te zaâm.
Hoe troostelijk verlaat ik 't leven!
Nog op mijn doode lip zal zweven
Uw zoeten naam.

Vaarwel! Vaarwel, wij scheiden (W 121)*Tot afscheid*

I.

Vaarwel! Vaarwel, wij scheiden,
 O Moeder, 't uur is daar;
 Wil gij ons zelf geleiden,
 Ons bijstaan in 't gevaar.
 Och, hoe zwaar valt de smart,
 Van U henen te gaan;
 Maar U bieden w'ons hart
 Ter gedachtenis aan.
 Vaarwel! vaarwel! wij scheiden,
 O Moeder, 't uur is daar!

2.

Wat ons deez'aard' moog schenken,
 Des levens vreugde of smart:
 U blijven wij gedenken,
 Uw beeld straalt in ons hart.
 O gij, maged zoo zoet,
 Hoor ons laatste gebed:
 Och, bewaar ons gemoed
 Steeds van zonden en smet.
 Vaarwel! vaarwel! wij scheiden,
 O Moeder, 't uur is daar!

3.

Vaarwel! vaarwel! wij wijden
 U 't droevig afscheidslied;
 Ons blijv' de hoop verblijden
 Van 't weerzien in 't verschiet!
 In de tranen der smart.
 Aan onz' oogen ontweld,
 Blinkt een straal, die ons hart
 't Blijde weêrzien voerspelt.
 Vaarwel! vaarwel! wij scheiden,
 O Moeder, 't uur is daar!

4.

Troost ons in al de ellenden
Der aardsche pelgrimsreis;
En als de tocht zal enden,
Voer ons naar 't Paradijs.
Daar ja zien wij U weer;
Neen daar ducht ons gemoed
Geene scheiding ooit meer.
Vaarwel! vaarwel! wij scheiden,
O Moeder, 't uur is daar!

Vaarwel, vaarwel, wij scheiden (N 57 en L 60)*Afscheidsgroet aan Kevelaar*

1. (N 571)

Vaarwel, vaarwel, wij scheiden,
 O, Kevelaar, dierbaar oord!
 Wat troost, wat zoet verblijden
 Werd ons hier, ongestoord!
 O Moeder Gods, blijf Gij,
 Blijf ons, uw kindren, bij!

2.

Schoon wij huiswaarts keeren,
 Wij laten 't harte dáár; Idem
 Zoo zoet is 't dáár te leven
 Voor onze pelgrimsschaar.
 O Moeder Gods, blijf Gij,
 Blijf ons, uw kindren, bij!

3.

O, mocht hij, wie vermeten
 Durft spotten met ons lied,
 O, mochte hij eens weten
 Wat dáár de ziel geniet.
 O Moeder Gods, blijf Gij,
 Blijf ons, uw kindren, bij!

4.

Dat teeder klagen, kermen, Idem
 Dat heilig smeekgeweld,
 Die kreten om ontfermen,
 Geen tong, die 't immer meldt.
 O Moeder Gods, blijf Gij,
 Blijf ons, uw kindren, bij!

5.

Nog ruischen ons die klanken,
 Van ons vereenigd koor,

1. (L 60)

Idem
 O Handel, dierbaar oord!

Blijf Lieshouts pelgrims bij.

2.

Ofschoon wij huiswaarts keeren,

Blijf Lieshouts pelgrims bij.

3.

Idem

Blijf Lieshouts pelgrims bij.

4.

Idem

Blijf Lieshouts pelgrims bij.

5.

Nog klinken ons de klanken
 Van 't machtig mannenkoor,

Dat loven, bidden, danken
De ontroerde zielen door.
O Moeder Gods, blijf Gij,
Blijf ons, uw kindren, bij!

6.

Wij zullen 't luid verkonden,
Te huis teruggekeerd,
Hoe daar uit duizend monden
Gods Moeder wordt vereerd.
O Moeder Gods, blijf Gij,
Blijf ons, uw kindren, bij!

7.

Moge aller hart steeds gloeien,
Van trouwe kinderman;
De godsvrucht immer bloeien
In aller huisgezin.
O Moeder Gods, blijf Gij,
Blijf ons, uw kindren, bij!

8.

Vaarwel, vaarwel, wij scheiden,
O, dierbaar Kevelaar,
Moog' God ons hier weer leiden,
Nog menig volgend jaar;
O Moeder Gods, blijf Gij,
Ons gansch ons leven bij!

Idem

Blijf Lieshouts pelgrims bij.

6.

Idem

In Lieshout weêrgekeerd,

Gods Moeder werd vereerd

Blijf Lieshouts pelgrims bij.

7.

Moog aller hart steeds gloeien

Idem

In 't Lieshoutsch huisgezin

En, Moeder Gods, blijf gij,

Blijf Lieshouts volk steeds bij.

8.

Idem

O Handels Heiligdom!

Als 't jaar op nieuw is om.

Vergun dat wij U groeten (MC 156)*Het wees gegroet*

1.

Vergun dat wij U groeten,
Maria, heilge Maagd;
Gods gunst kwam U ontmoeten,
Wijl Gij Hem hebt behaagd.

2.

Tot U, vol van genade,
Verheffen we onze stem:
Uw hulp kome ons te stade,
Door uw gebed bij Hem.

3.

Wil ons, o Maagd, verblijden,
Met U is God de Heer;
Uw bijstand helpe ons strijden
Op aard, te zijner eer.

4.

Gij, die van alle vrouwen
De zegenrijkste zijt,
Bid voor die U beschouwen
Als helpster te allen tijd.

5.

Gezegend moet Hij wezen,
Dien hij ter wereld bracht;
Die Jezus heeft genezen
Het menschelijk geslacht.

6.

Maria, Maagd, Gods Moeder!
Let steeds op onzen nood,
Bid voor ons onzen Hoeder,
Zoo nu, als in den dood.

Verheug u thans van harte zeer! Alleluja!

1.

Verheug u thans van harte zeer! alleluja!
 Maria zucht en weent niet meer, alleluja!
 Weg is de nevel, grijs en vaal, alleluja!
 Nu glanst der zonne gouden straal, alleluja,
 Alleluja! Alleluja! Alleluja!

2.

Waar is, o vreugdedronken hart, alleluja!
 Waar is uw leed, waar is uw smart? alleluja!
 Hoe klopt uw hart van zaligheid, alleluja!
 Bij 't wonder, voor U toebereid! alleluja! s
 Alleluja! Alleluja! Alleluja!

3.

Zeg ons Maria, Maged schoon, alleluja!
 Is dat het werk niet van Uw zoon? alleluja!
 Ja, ja, Uw Zoon ontsteeg het graf, alleluja!
 Dat is 't wat U de blijdschap gaf, alleluja!
 Alleluja! Alleluja! Alleluja!

4./

Verheug U met ons, Moedermaagd! alleluja!
 maar hoor ook wat ons hart U vraagt, alleluja!
 Bewaar ons steeds van zonden rein, alleluja!
 Dan zingen we eens o Maagdelijn, alleluja!
 Alleluja! Alleluja! Alleluja!

Verheven Moeder! (HF2 129)

Verheven Moeder! uit wier schoot
 Ons aller Zaligmaker sproot;
Gij, hemelpoort, die open staat:
Gij, zeester, die ons niet verlaat:
 Breng 't vallend volk,
 Dat op wil staan,
Breng gij het uwen bijstand aan;
Die, waar natuur verbaasd op staart,
Uw heilgen Schepper hebt gebaard;

Koor

Gij, Maagd zoo vóór als nadien stond,
 Neem 't Ave uit des Engels mond,
 En zie, o Moeder van den Heer,
Ontfermend op ons, zondaars neêr.

Vlekkelooze, hemelroze (HF₃ 88)

1.

Vlekkelooze, hemelroze,
 Prijkend in de witte blaân,
 Leer met vrijheid ons en blijheid,
 Zuiver U een loftoon slaan.
 Vrouwe van het Godlijk Hart!
 Koester ons in 't Licht dier zonne,
 Laaf ons uit de Liefdebronne
 Springend uit het Godlijk Hart
 Maria zoet! Maria zoet!
 Leer ons minnen 't Godlijk Hart! (*bis*)

2.

Nooit geschonden door de zonden,
 Moeder Gods en tevens Maagd,
 Als de schoone palmboomskrone
 Die èn bloeit èn vruchten draagt.
 Vrouwe van, enz.

3.

Maged waart Gij, Maged baart Gij
 Uwen Goddelijken Zoon,
 d' Albeheerder en Regeerder,
 Wien der Heemlen eerbetoon.
 Vrouwe van, enz.

4.

Liefdewingerd, roos, omslingerd
 Van der kuischheid lelieblad,
 Maak ons op het hemelpad.
 Vrouwe van, enz.

5.

Koninginne, wie slechts minne,
 Lofzang voegt en eertropeên,
 Die verloornen maakt verkoornen

Door hun vonnis te vertreên.
Vrouwe van, enz.

6.

Bange zwervling was de stervling
Door de vlek van Adams kwaad,
Maar de wegen lachen tegen,
Wien Gij vóór ten Hemel gaat
Vrouwe van, enz.

Volglanzige ster op de baren (MC 127)*Ave, maris stella*

I.

Volglanzige ster op de baren,
 Al davert de mast als een riet,
 o Toevlucht in alle gevaren,
 Wij vreezen de onstuimigheid niet.
 Waar 't ook dat de zeilen vlogen
 In stukken door de ruime lucht,
 Slaan wij maar op U onze oogen,
 Daar op uw wenk het onweer vlucht.

2.

Gij hebt 't Hemelrijk ontsloten,
 o Wondre Moeder! altijd Maagd,
 Ons met zegen overgoten,
 En 't doodlijk vonnis uitgevaagd.
 Volglanzige ster, enz.

3.

Eva schonk weleer ons 't leven,
 Maar ach! zij bracht ons ook den dood.
 Moeder! Gij kunt beter geven,
 Gij geeft de vrucht van uwen schoot.
 Volglanzige ster, enz.

4.

Moeder Gods, toon alle stonden,
 Dat gij ook onze Moeder zijt:
 Breek de banden onzer zonden
 En blijf onz'vesting in den strijd.
 Volglanzige ster, enz.

5.

Maak, dat ook uw kind zoetaardig
 En zuiver als uw harte zij:
 Zijn wij zulken naam niet waardig,
 Gij blijft toch Moeder, sta ons bij.
 Volglanzige ster, enz.

Voorbij is weer weez' schoone tijd (A 183)

Voorbij is weer weez' schoone tijd
 Met al zijn heil, met al zijn vreugd,
 Voorbij die tijd van zaligheid,
 Zoo rijk aan 't zoetst geneugt,
 U minnen, Moeder, is zoo zoet,
 Het is voor ons het hoogste goed,
 Dus elk van ons vol liefde herhaal':
 Gegroet, gegroet wel duizendmaal!

Hoe meen'ge gunst werd hier verleend.
 Hoeveel gebed werd hier verhoord!
 Ons danklied stijge dus vereend
 Tot U in 't Hemeloord.
 Heb dank, Maria, Moeder dank!
 Blijf onze toevlucht 't leven lank,
 Wij prijzen, loven U te zaam
 En zeeg'nen uwen naam.

Blijf immer onze troost in smart,
 Onz' steun bij ieder zielsgevaar.
 Schenk moed steeds het bedrukte hart,
 Dat vlucht tot uw altaar.
 O, dierbre Moeder, zegen 't kind,
 Dat U zoo hartelijk bemint.
 En dat die zegen ons uw kroost,
 Tot steun zij, hulp en troost!

Voor U, zoete Lieve Vrouw (HF₃ 72)*Ter ere van Onze Lieve Vrouw van Lourdes*

1.

Voor U, zoete Lieve Vrouw,
 In uw blanke kleeren,
 Met uw gordel hemelblauw,
 Komen we ons verneeren.
 U, met rozen op uw voeten,
 Komen wij eerbiedig groeten,
 Lieve Vrouw van Lourdes. (*bis.*)

2.

Zie, Gij draagt een rozenkrans,
 Lieve Vrouw van Lourdes;
 't Leert ons, wat uit 's hemels glans
 U naar 't aardrijk voerde;
 Ons, uw kindren, kwaamt Gij leeren,
 Dit gebed steeds hooger eeren,
 Lieve Vrouw van Lourdes. (*bis.*)

3.

De eng'len doen vol liefdegloed,
 Met hun hemelpsalmen,
 Ook het schoone "Wees gegroet"
 U ter eer weergalmen.
 Wij beloven U met de Eng'len,
 Trouw den rozenkrans te strenglen,
 Lieve Vrouw van Lourdes. (*bis.*)

4.

Dan voert ons de Rozenkrans
 Eens bij de Englenscharen,
 Om dan boven 's hemelstrans
 In Gods licht te staren.
 O, dan zullen wij daarboven,
 Nog door 't "Wees gegroet" U loven,
 Lieve Vrouw van Lourdes. (*bis.*)

Wat geluk, wat zoete troost (HF₃ 122)

1.

Wat geluk, wat zoete troost,
 Want Maria slaat haar oogen
 Vol van liefde op 't zuchtend kroost;
 Ze is met aller leed bewogen,
 't Klink' dan luid uit blij gemoed:
 Moeder Gods, wat zijt Gij goed.

2.

Even als uw lieve Zoon,
 Mogen wij uw kindren wezen,
 Daarvoor wordt op dankbren toon
 Jezus' broedermin geprezen,
 Want Joannes hoorde 't aan:
 "Zoon, ziedaar uw Moeder staan".

3.

Hulp der Christ'nen, sta ons bij,
 En vertroost ons, die bedrukt zijn;
 Voer hen in de hemelrij,
 Die dit tranendal ontruikt zijn
 En verkrijg bij uwen Zoon,
 Voor uw kroost de hemelkroon!

Wat spreiden die lichten een lieflijken glans (W 79)*Bij een versierd beeld der onbevlekt ontvangen Maagd*

1.

Wat spreiden die lichten een lieflijken glans,
 Wat vormen die bloemen een schitterenden krans;
 Wat wordt er een pracht en een luister ontplooit;
 Ter eere der Vrouwe met zonlicht getooid!

2.

Ter eere der Vrouwe, met starren gekroond,
 En onder wier voeten de maan zich vertoont;
 Wier hiel er den kop plet van 't helsche serpent,
 Dat machteloos kronkelend om d'aardbol zich wendt.

3.

Op God kaatst die luister, het glorielicht weêr,
 Dat schitterend fonkelt, Maria ter eer,
 Ter eere der reine, der vlek'looze Maagd,
 Die Jezus ze dankend, haar gloriekroon draagt.

4.

Er klinkt over de aarde een jubelend lied;
 Het stijgt door de wolken in 't starrengebied;
 Het dringt tot de koren der hemelen door,
 De zaligen zingen ons lied meê in koor.

5.

'Gegroet Gij, o vlek'loos ontvangene Maagd,
 Die eenig volkomen aan God hebt behaagd;
 Gegroet Gij, o Lelie van doornen omringd",
 Is 't lied waarmee de aarde uw grootheid bezingt.

6.

Tot God stijgt die juichtoon, van lof en van dank,
 Om Jezus, om Hem is die Lelie zoo blank;
 Ons lied moge klinken Maria ter eer,
 Ons loflied verheerlijkt haar Zoon, onzen Heer.

7.

Wat stijgen gebeden zoo innig van gloed,
Tot U onbevleete, uit dankbaar gemoed,
Tot dank voor den zegen, de gunsten zoo groot,
Het troosten in lijden, het redden uit nood.

8.

Ook klimt er een smeekend gebed onverpoosd,
Om gunsten en gaven, om redding of troost,
Om tranen van Boete, tot haar die alleen,
Als Lelie te midden van doornen verscheen.

9.

Die dank en dat smeeken dringt door tot Gods troon,
Maria dankt mede en smeekt tot haar Zoon;
En als dan de Godmensch de vlek'looze ziet,
Versmaadt hij ons dank- en ons smeekgebed niet.

Wat zijt Gij schoon o Moedermaagd (HF3 93)

1.

Wat zijt Gij schoon o Moedermaagd,
Wier hoofd de kroon der reinheid draagt!
Wees duizendmaal van ons gegroet, *(bis)*
Verheven Maged, wonderzoet *(bis)*

2.

Als maan en sterren zijt Gij schoon
En vol van gratie door uw Zoon,
Wees duizendmaal van ons gegroet, *(bis)*
Verheven Maged, wonderzoet *(bis)*

3.

Gij zijt de vreugd van 't hemelhof,
Het keurjuweel van 't aardsche stof;
U loven aarde en hemel saam *(bis)*
En alles zingt Uw heilgen naam. *(bis)*

4.

Verwerf ons na den harden strijd,
Dat we eens, van 't aardsche stof bevrijd,
U loven in Gods hemelwoon, *(bis)*
Geschaard om uw genadetroon. *(bis)*

Wees gegroet, o Koninginne (T 170)

1.

Wees gegroet, o Koninginne,
 Bronwel van de reinste minne;
 Laaf ons met uw overvloed;
 Zoete Moeder, wees gegroet!

2.

Wees gegroet, o gouden Woning
 Van ons aller God en Koning,
 Woontent van het hoogste Goed;
 Zoete Moeder, wees gegroet!

3.

Wees gegroet, o Roos der rozen,
 Boven duizenden verkozen,
 Purperrood door godlijk bloed;
 Zoete Moeder, wees gegroet!

4.

Gouden deur der hemelzalen,
 Waaruit 't blijde licht blijft stralen
 In des zondaars droef gemoed;
 Zoete Moeder, wees gegroet!

5.

Heilstar onzer eerste stonde,
 Straal op onzen stervenssponde,
 Als de dag ten einde spoedt;
 Zoete Moeder, wees gegroet!

6.

Gij zijt 's wereld Koninginne,
 Gij de zon aan 's hemels tinne,
 Die ons d'eeuwgen dag bereidt;
 Zoete Moeder, wees gegroet!

Wees gegroet, o Koninginne (HF2 143)

Wees gegroet, o Koninginne,
 Moeder van barmhartigheid!
 Wees gegroet, die hoop en leven,
 Hemelwellust ons bereidt.
 Wij, verbannen om de zonde,
 Voorgebracht uit Adams val,
 Roepen u, en smeeken schreiend,
 Droef vanuit dit tranendal.

Gij, de voorspraak van den zondaar,
 Zend uw blik meêdoogend neêr;
 Toon ons na dit ballingsleven,
 Moeder des gekruisten Heer,
 Toon ons Jezus na 't volstrijden,
 Als ons de eeuwge morgen daagt,
 Goedertieren Vrouw Maria,
 Onbevleete Moedermaagd!

Wees gegroet, o maand van bloemen (HF₃ 82)*Voor de Meimaand*

I.

Wees gegroet, o maand van bloemen,
 Welkom, welkom schoone Mei!
 Om uw aankomst te begroeten,
 Gaat het vooglenkoor ten rei,
 Laat uw schoonste bloemen bloeien!
 Spreidt haar rijkste pracht ten toon,
 Want wij moeten kransen strenglen,
 Kransen voor Maria's troon.

2.

Doch te midden van die bloemen,
 Door de lente pas geteeld,
 Prijkt het schoonste steeds van allen
 Haar aanminnig, teeder beeld.
 Ze is ja de mistieke Roze
 Met haar wondren geur en glans:
 Rozen spreidt uw fijnste geuren,
 Vlecht haar d'eersten rozenkrans.

3.

Als we voor uw beeltnis knielen,
 Als met bloemengeur belaân,
 De gebeden onzer zielen,
 Moeder, tot U opwaarts gaan,
 O, dan valt ook, als in rozen,
 Waar de dauwdrup nederviel,
 Om den dorstgen kelk te drenken,
 Hemeldauw in onze ziel.

4.

Uwe vingren, Maria,
 Sprenkelen dien dauw zoo zoet,
 't Zijn genaden, die gij uitdeelt,
 Uit den rijksten overvloed.

Laat 't in onze harten dauwen,
Waar ook nieuwe lente daagt,
Dan zal 't dankbaar hart U roemen,
Wees gegroet, o Moedermaagd !

Wees gegroet op kindertoon (W 84 en MC 150)

1.

Wees gegroet op kindertoon,
 Wees gegroet, Maria, Moeder
 Van Gods eengeboren Zoon,
 Onzen Heiland en Behoeder;
 U, die onze Moeder zijt,
 U zij ook mijn lied gewijd. (*bis*)

2.

Vol van gratie noemde U God,
 Vol van gunsten en genaden:
 O! waar dit ook hier mijn lot
 Op de smalle levenspaden!
 Moeder Gods, o bid voor mij,
 Dat ik die steeds waardig zij.

3.

God met U, o welk een eer!
 Wie zal U dan tegenstreven?
 O! mocht ik ook God den Heer,
 Als Gij, recht ter eere leven!
 Bid, Maria, bid voor mij,
 Dat Gods eer mijn streven zij. (*bis*)

4.

Heerlijk blonk reeds in uw jeugd
 Uw volstandig Gods vertrouwen;
 God beloonde uw stille deugd,
 Zeegnend boven alle vrouwen.
 Bid, Maria, bid voor mij,
 Dat ik ook gezegend zij.

5.

Ook uw goddelijke Zoon,
 Onze Heer, zij mij ten zegen;
 Stroom zijn liefde en gunstbetoon,

Op uw smeekgebed, mij tegen.
Moeder Gods, o bid voor mij,
Dat uw Zoon mijn Heiland zij. (*bis*)

6.

Lieve Moeder, o mijn vreugd,
Bid voor mij, o bid voor allen,
Die door godsdienst, reine deugd,
Streven naar uw welgevallen.
Bid voor ons in allen nood,
Tot in 't uur van onzen dood.

Wees gegroet, o reine Maagd (HF₃ 104)

1.

Wees gegroet, o reine Maagd,
Die den koningsschepter draagt!

Bid voor ons, Maria
Zonder smet zijt Gij gebleven,
Allerreinste, gansch uw leven;
Bid voor ons, Maria

2.

In uw prilsten levenstijd
Hadt Ge U reeds aan God gewijd;

Bid voor ons, Maria
Help ons, dat wij in Gods oogen
Ook een offer worden mogen!
Bid voor ons, Maria

3.

Op U, als Genade-troon,
Zetelde Gods een'ge Zoon;
Bid voor ons, Maria
Maak, dat wij in vreugde en smarte
Hem steeds dragen in het harte;
Bid voor ons, Maria

4.

Dien Gij baardet in een stal,
Was de Meester van 't heelal;
Bid voor ons, Maria
Help ons, hier in hoogere orden
Ware kind'ren Gods te worden.
Bid voor ons, Maria

5.

Gij, zoo rein en onbesmet,
Onderwierpt U aan de wet.
Bid voor ons, Maria

Laat ons ook, geheel ons leven,
God alleen de glorie geven!
Bid voor ons, Maria

Wees gegroet, o Sterre (B 94 en P 86)

I.

Wees gegroet, o Sterre,
Wees gegroet van verre,
Aan de hemel blinkt uw licht,
In het bange vergezicht.
Wees gegroet, Wees gegroet, Maria!

2.

Als de golven stijgen,
Hoger, hoger dreigen,
Schijn dan veilig voor ons uit,
Gun de zee geen droeve buit.

Keervers

3.

Als in donkre luchten,
Wij naar U verzuchten,
Laat de wolken heind' en ver
Voor U vluchten, Morgenster.

Keervers

4. (uitsluitend P 86)

Kom met held're stralen
Ons van God verhalen,
Van dien Liefde-Oceaan,
Waar geen stormen overgaan.

Keervers

4 (B 94) 5. (P 86)

Wees gegroet, o Sterre,
Wees gegroet van verre,
Op uw zacht en zalig licht
Houden wij het oog gericht.

Keervers

Wees gegroet, o zuivre Maagd (E 62)*Bede tot Maria, de zuivere Maagd*

1.

Wees gegroet, o zuivre Maagd,
 Die het godd'lijk Kindje draagt;
 Wees gegroet, Maria!
 De Engel noemde U vol genade
 Maak, dat ons geen vijand schade;
 Bid voor ons, Maria!

2.

U siert aller maagden kroon
 In het rijk van uwen Zoon;
 Wees gegroet, Maria!
 Maagd en Moeder zoo verheven,
 Doe op aarde ons vlek'loos leven;
 Bid voor ons, Maria!

3.

Gij, de spiegel aller jeugd,
 Biedt ons reine, zuivre vreugd:
 Wees gegroet, Maria!
 Moge in ons de deugd steeds bloeien,
 Doe ons 't kwaad steeds meer verfoeien;
 Bid voor ons, Maria!

4.

O Maria, zuiv're Maagd,
 Luister, wat ons hart U vraagt!
 Wees gegroet, Maria!
 Bid voor ons, dat na dit leven,
 God zijn hemel ons mag geven:
 Bid voor ons Maria!

Wees gegroet, uit volle borst (HF3 74)

1.

Wees gegroet, uit volle borst,
Moeder van den Hemelvorst,
U, die vol genaden zijt,
Heeft de Heer zijn Hart gewijd.
O Moeder teer,
Blik op ons neer,
Wees ons voorspraak bij den Heer.

2.

Duizendmaal gezegend Gij,
Onder Eva's dochtrenrij,
En gezegend eindeloos,
Die uw schoot tot woning koos.
O Moeder teer enz.

3.

Lieve Moeder van den Heer,
Blik op ons genadig neer,
Sta ons arme zondaars bij
In het laatste noodgetij!
O Moeder teer enz.

Wees gegroet, vol van genade (E 48 en N 48)

Hulde en bede aan Maria, onze Moeder

I.

Wees gegroet, vol van genade,
Moeder van het godlijk Kind,
En ook tevens ons een Moeder,
Die ons o zoo teer bemint,

Refrein

Glorie, liefde zij Maria,
Die ons als een Moeder mint.
Zij, zij toont zich onze moeder:
Toonen wij ons dan haar kind.

2.

Moeder werdt Gij ons gegeven
Onder 't kruis door uwen Zoon.
En sinds bleeft Gij voor ons zorgen,
Boven daar in 's Heeren woon.

Refrein

3.

Als een moeder lacht Ge ons tegen,
Als een moeder, o, zoo zoet
En zendt mildelijk ons zegen –
Vlietend uit uw Jezus, Bloed.

Refrein

4.

O, hoe brandt u 't hart van liefde
Voor het lijdend Adamskroost!
Niemand onzer ziet ge in droefheid,
Of Gij zendt uw kindren troost.

Refrein

5.

Ziet Gij hier ons in gevaren,
Biddend stijgt Gij van uw troon,
Om ons bijstand af te smeeken
Bij uw goddelijken Zoon.

Refrein

6.

Gij geleidt ons als uw kindren
Aan uw moederlijke hand,
Om ons veilig heen te voeren
Naar het Hemelsch vaderland.

Refrein

7.

Zoo zijt Gij ten allen tijde
Ons een hulp in allen nood,
En vooral in 't laatste strijden,
In het uur van onzen dood.

Refrein

8.

Moederlief, o, wees geprezen
Voor zoo groot een liefdegloed:
Immer zullen wij U loven
O, Wat zijt Ge een moeder goed!

Refrein

9.

Blijf o Moeder, steeds zoo zorgen
Voor ons in dit tranendal,
Bid voor ons maar in 't bijzonder,
Als de dood ons naken zal.

Refrein

IO.

In het doodsuur bied vooral dan
Goede Moeder, ons uw hand;
Veilig zullen wij dan trekken
Naar het Hemelsch vaderland.

Refrein

II.

Amen, amen, het geschiede
Wat ons kinderhart U vraagt,
O, dan juichen we eenmaal eeuwig
Met glorierijke Maagd

Refrein

Wees welkom, o Mei-Maand! in bloemen zoo rijk (HF_I 7)*Nieuwe hulde aan de Mei-Maand*

I.

Wees welkom, o Mei-Maand! in bloemen zoo rijk
 Die geuren als wierook verspreiden!
 O Mei-Maand! wees welkom! uw rijkdom laat ons
 Een' kroon voor Maria bereiden.
 Uw'bloemen, o Mei-Maand, zijn gaven van God,
 Geschilderd met duizende kleuren;
 Wij danken in U Godes kwistige hand,
 En loven Hem in uwe geuren.

Refrein

Gegroet zijt Gij, Maria,
 O Moeder van den Heer!
 Zie, Moeder, op uw' Kind'ren
 Met al uw' liefde neêr!

2.

Maar waarom die pracht in de maand die heet Mei?
 Voor wie zooveel luister van bloemen? ...
 't Is voor Jesus' Moeder die wij, o zoo zoet!
 Ook Moeder als kinderen noemen!
 Maria! voor U al die pracht der natuur,
 Voor U al die bloesems en planten,
 Voor U al die droppels der zilveren dauw,
 Die schitteren als diamanten!

Refrein

3.

Vertrek, zoo sprak God tot het barre seizoen,
 Vertrek met uw sneeuwjagt en vlagen!
 Natuur! geef de velden hun zomerkleed aan,
 Geef de aarde verfrisschende dagen!
 Laat rozen haar' knoppen en lélies haar kelk
 Met heilige fierheid ontplooijen,

Laat alles wat bloem heet, met bloesem en blad,
De maand mijner Moeder bestrooijen!"

Refrein

4.

Zoo sprak God ... Die winter, door God weggejaagd,
Begint al zijn' wraak op te ruijen,
En slingert voor 't afscheid, dolzinnig van spijt,
Op de aarde de rest van zijn buijen ...
De winter heeft uit ...en de koest'rende zon
Gebiedt ons de Maagd te vereeren:
't Gaat alles in bloei, want de Mei-maand is daar,
De maand van de Moeder des Heeren.

Refrein

5.

Wees welkom o Mei-Maand! Gezegende maand!
Gelijk boven alle de vrouwen,
Maria gezegend genoemd werd door God
Door Jesus aan Haar te vertrouwen.
O Mei-Maand! wees, maand van Maria, gegroet!
Het lust ons U blij toe te juichen,
Terwijl wij bij 't outaar der Maagd nêergeknield,
Voor Jesus het Kind nederbuigen.

Refrein

6.

De Godsdienst spreekt af met de pracht der natuur,
Om rijkdom aan alles te geven;
Maar rijker nog bloeit de genade van God
Die troost in ons hart doet herleven.
De bronnen der gratie gaan open voor ons
Die biddend Maria vereeren;
Dus moedig te zamen de Mei-Maand gevierd,
De maand van de Moeder des Heeren!

Refrein

Wees welkom, welkom duizend malen (W 81 en MC 161)*de maand van Maria*

1.

Wees welkom, welkom duizend malen,
 O Maand, Maria toegewijd;
 Hoe wordt door uwe morgenstralen
 Alreeds ons hart en ziel verblijd!
 Verlangend zien wij, alle jaren,
 Uw blijde naad'ring tegemoet,
 Om zielenbloempjes te vergaren;
 O Schoone Meimaand! Wees gegroet. (*bis*)

2.

Maria, spiegel aller deugden,
 O Moeder Gods, der maagden roem,
 Der wereld troost, der Englen vreugde,
 Aanvaard de frissche lentebloem,
 Het smeekgebed, U opgedragen,
 Het lofgezag, U toegewijd,
 Begunstig ons met uw behagen;
 Toon, dat Gij onze Moeder zijt. (*bis*)

3.

Welk offer zullen we U nog dragen,
 Met dezen schoonen lentetijd?
 Een gift, die 't meest U zal behagen:
 Ons hart en onze dankbaarheid;
 Opdat, nu alles gaat herleven,
 Wij mogen bloeien in de deugd,
 Om U steeds nieuwen lof te geven,
 En met U eeuwig zijn verheugd. (*bis*)

Welkom, welkom, schoone Meimaand (T 191)

1.

Welkom, welkom, schoone Meimaand,
 Aan Maria toegewijd.
 Pelgrims, komt u rond Haar scharen,
 Weest van hart en ziel verblijd.

Refrein

Lieve Moeder, onze beden
 Klimmen op ter uwer eer,
 Ter uwer eer.
 Lieve Moeder, onze beden
 Klimmen op ter uwer eer.
 Sla uw oogen naar beneden,
 Zie toch op uw kindren neer.

Refrein

2.

Zie uw beeld met bloemenkransen,
 Thans versierd uit zuivre min,
 't Zijn de tolken onzer liefde
 Voor U Hemelkoningin.

Refrein

3.

Laat ons U een hart opdragen,
 U, die ons zoo teeder mint,
 Dat Gij met veel welbehagen
 Vol van zuivre liefde vindt.

Refrein

4.

Wederliefde aan U geven,
 Moeder, dit is kinderplicht,

Al ons bidden, al ons streven
Is daarom tot U gericht.

Refrein

5.

Die van liefde niet zou blaken,
Moeder, is die wel uw kind?
Neen, die dezen plicht verzaken,
Zijn voor uwe liefde blind.

Refrein

6.

Ziet Gij satan ons bekoren,
Ziet Gij ons door hem gekweld,
Onze hoop gaat nooit verloren,
Zoo Gij ons ter hulpe snelt.

Refrein

7.

Gij vol liefde, vol vermogen,
Ziet ontfermend op ons neer,
En in 't hart, zoo fel bewogen,
Keeren rust en vrede weer.

Wie, wie zal de gunsten noemen (A 175)*Ter gelegenheid van het zilveren Jubelfeest der Kapel*

Wie, wie zal de gunsten noemen,
 Door Maria toebedeeld,
 Aan zoovelen, die hier knielden
 Voor haar dierbaar wonderbeeld?
 Was men ooit in druk of lijden,
 Hier, hier vond men steeds zijn troost,
 Want Maria is bewogen
 Met de tranen van haar kroost. *(bis)*

Als een teer bezorgde Moeder,
 Droogde zij ons tranen af
 En schonk blijdschap aan ons harte,
 Meer dan ooit de wereld gaf.
 Dooven, lammen, kreup'len, blinden,
 Knielden voor uw voeten neer.
 Voor uw beelt'nis, zoete Moeder,
 Vonden zij gezondheid weer. *(bis)*

En die zieken gingen henen
 En verkondden het alom:
 'k Ben genezen te Aarle-Rixtel,
 In Maria's heiligdom.
 Hartelijk dank, o lieve Moeder,
 Voor de gunsten zonder tal,
 Die Ge aan allen hebt bewezen,
 Hier aan ons en overal! *(bis)*

Wie zie 'k hier van de aard vertrekken (W 66 en MC 179)*Hemelvaart van Maria, 15 augustus*

1.

Wie zie 'k hier van de aard vertrekken,
 In de hoogte weggevoerd,
 Met juwelen zonder vlekken,
 En met paarden rijk besnoerd?
 Wie komt daar dus opgetreden,
 Door Gods krachten ondersteund,
 Glinstrend, vol bevalligheden,
 Daar ze op haar beminde leunt? (*bis*)

2.

Staak, mijn ziel, ja staak uw vragen;
 't Is die uitgelezen Maagd,
 Waardig 's hemels kroon te dragen,
 Want zij heeft Gods oog behaagd;
 Maagd, uit duizenden verkoren,
 Baarde zij den Heer van 't al;
 Uit haar werd Gods Zoon geboren
 In een armen beestenstal. (*bis*)

3.

Wie zal haren lof niet roemen,
 Die haar danklied heeft betracht,
 Dat men haar zou zalig noemen,
 Tot het laatste nageslacht?
 Wie wordt dan niet opgenomen,
 Wiens gemoed wordt niet verrukt?
 Wie wenscht niet bij haar te komen,
 Schoon het vleesch den geest nog drukt? (*bis*)

4.

Volg, mijn ziel, in al uw streven
 't Voorbeeld van deez' Moedermaagd,
 Die, ten hemel opgeheven,
 Daar thans kroon en scepter draagt.

Daar zult gij, bij 't puik der vrouwen,
's Heilands Moeder, die gij groet,
Eindloos 't aanschijn Gods beschouwen,
En genieten 't eeuwig goed. (*bis*)

Wij allen zijn Maria's kind'ren (E 45)*Maria's Kinderen*

Wij allen zijn Maria's kind'ren,
 Onder 't kruis nam Zij ons aan:
 Zijn wij bij Haar, niets zal ons hind'ren
 En wij zijn geheel voldaan.
 Maria ! altijd blijven wij uw kind'ren
 Maria ! trek ons als Moeder aan.

I.

Als Moeder hebben we U verkoren:
 Het was op onzen schoonsten levensdag.
 Als kind'ren blijven we U behooren;
 Niets is er, wat die keus verbreken mag.

2.

Uw moederhart is zoo vol liefde
 Voor elk, ook zelfs het meest ondankbaar kind,
 Dat, hoe 't uw Hart door zonde griefde,
 Nog steeds, zich tot u keerend, redding vindt.

3.

Wat goedheid moet uw Hart bezielen
 Voor 't kind, dat U getrouwe als moeder eert.
 Zijn vijand trapt Gij met den hiele,
 En geeft het al, wat 't redelijk begeert.

4.

Naast goedheid trekt uw macht onz' oogen.
 Uw macht door uwen Goddelijke Zoon;
 Door Hem zien wij met alvermogen
 U zet'len op uw koninginnetroon.

5.

Die macht met goedheid doet vertrouwen,
 Doet hopen naar hetgeen het hart verlangt,
 Die dringt ons, om de hand te vouwen,

Doet zoolang vragen, tot men het ontvangt.

6.

Wij willen U niet meer bedroeven,
Verbet'ren willen we elk gebrek en fout,
Ons plicht te doen, met kracht beproeven,
Een daaglijks dot U bidden, jong en oud.

7.

Wij blijven steeds op U vertrouwen
In vreugd en smart, in voor- en tegenspoed,
Totdat we U, Moeder, eens aanschouwen
Voor eeuwig, eeuwig bij het Opperst Goed.

Wij allen zijn Maria's kinderen (W 88 en MC 220)

De kinderen van Maria

Koor

Refrein

Wij allen zijn Maria's kindren,
Onder het kruis nam zij ons aan;
Zijn wij bij haar, niets kan ons hindren,
En onz' harten zijn voldaan!
Maria,
Allen zijn we uw kindren;
Maria
Lacht ons als moeder aan.

I.

Duo

We aanschouwen U, met de armen open,
De hand omstraald met 't noodig gratie-licht:
Wat mag uw kind van U niet hopen?
God heeft uw troon naast zijnen troon gesticht.

Keervers

2.

Een sterrenkrans blinkt om uw schedel,
Uw glans verdooft den felsten zonnegloed,
Gij trapt de maan, zoo lief, zoo edel:
De helsche draak ligt plassend in zijn bloed.

Keervers

3.

Komt schrik ons teeder hart bespringen,
Op 't zien van satans list en boos geweld ...
Wie kan ons uit uw armen wringen?
Uw liefde, uw macht is tusschen ons gesteld.

Keervers

4.

De wereld toont haar brooze goedren,
Roemt 't schijngeluk dat hare minnaars streelt,
Terwijl gij, Moeder aller moedren,
Het ware goed aan uwe kindren deelt.

Keervers

5.

Weg, ver van hier, gij schandvermaken,
Die lach en dans met zucht en tranen paart,
Men kan uw doodend gift niet naken,
Waar Jesus liefde ons ware vreugde gaart.

Keervers

6.

Trek steeds tot U ons hart en zinnen
o Koningin van 't zalig hemelhof,
Dat wij, naast Jesus, U beminnen,
En eeuwig meer verheffen uwen lof.

Keervers

Wij beschouwen, lieve Vrouwe (P 101)

1.

Wij beschouwen,
 lieve Vrouwe
 Uwe wondre heerlijkheid.
 Maged fijne,
 Moeder reine,
 Uwe wondre heerlijkheid

2.

Aan uw boezem
 Hing de bloezem
 Uwer wondre Maagdelijkheid.
 Maged fijne,
 Moeder reine,
 Uwer wondre Maagdelijkheid.

3.

Stil ontlook zij
 En verdook zij
 Uwer wondre needrigheid.
 Maged fijne,
 Moeder reine,
 In Uw wondre needrigheid.

4.

Zij volbloede
 En volgroeide
 In Uw wondre zuiverheid.
 Maged fijne,
 Moeder reine,
 In Uw wondre zuiverheid.

5.

Van uw boezem
 Was de bloesem
 Jesus eigen heerlijkheid.

Maged fijne,
Moeder reine,
Jesus eigen heerlijkheid.

Wij brengen, als de Engel (L 46)

1.

Wij brengen, als de Engel,
 U, Moeder zoo zoet,
 Met teedere liefde
 De dierbaren groet:
 Ave, ave, ave Maria. (*bis.*)

2.

Zoodra in het Oosten
 Het morgenlicht daagt.
 Looft 't klappen des Ang'lus
 U, moeder en Maagd: *Ave enz.*

3.

Weer klinkt op den middag
 Die bede zoo zoet,
 Zendt de aarde aan Maria
 Den minlijken groet: *Ave enz.*

4.

En daalt weer de scheem'ring
 Van 't avonduur neêr,
 Door 't duister nog ruischt het
 Gods Moeder ter eer: *Ave enz.*

5.

Door dalen en wouden,
 Langs bergen en vliet,
 Klinkt de eer van Maria
 In 't hemelsche lied: *Ave enz.*

6.

De talen der volken
 Verheffen haar naam,
 Zij smelten in 't *Ave*
Maria te zaam. *Ave enz.*

7.

Aanvaard dan de hulde,
O Moeder, zoo goed,
De hulde uwer kind'ren
Aanhoor onzen groet: *Ave enz.*

8.

Zoo blijft, o Maria,
In vreugde en in smart,
In leven en sterven,
De kreet van ons hart: *Ave enz.*

9.

Die groet zij de laatste
Door 't hart nog geuit,
Wanneer in het sterven
De mond zich reeds sluit. *Ave enz*

10.

Maar dan, door Maria,
Geleid tot haar Zoon,
Herhalen wij eeuwig,
Geschaard om haar troon: *Ave enz.*

Wij groeten U met alle hemelkoren (MC 103)*Engelsche Groetenis*

1.

Wij groeten U met alle hemelkoren,
 Wij loven U, Maria, duizendmaal.
 God heeft uw hart tot lustpriëel verkoren,
 En buiten God, zwicht alles voor uw praal.

2.

Wij groeten U, o luister aller vrouwen!
 En onder alle 't meest gebenedijd:
 We aanroepen U met kinderlijk betrouwen:
 Gij zijt onz' hoop, onz' Moeder voor altijd.

3.

Gij, overstroomd van goddelijken zegen.
 Gebenedijd door Jezus, uwe vrucht,
 't Geen overvloeit, maak dat het ons beregen,
 Woestijne, die naar levens water zucht.

4.

o Wondre Maagd, die uwen Schepper baarde,
 Kom ons ter hulpe, nu en in dien stond,
 Dien laatsten stond, als nog uw naam op aarde
 Vertrtoostend zweeft op onzen veegen mond.

Wij groeten U, O Koningin (L 49)

Wij groeten U, o Koningin,
 O Maria!
 U, Moeder, vol van teedre min,
 Alleluia!
 Groet haar, o Cherubijn!
 Prijs haar, o Seraphijn!
 Prijst met ons uw Koningin,
 Salve, salve, salve Regina.

2.
 U, Moeder vol van teederheid,
 O Maria!
 Die altoos voor den zondaar pleit,
 Alleluia. Groet haar enz.

3.
 Zie vol ontferming op ons neer.
 O Maria!
 En bid voor ons bij God den Heer,
 Alleluia. Groet haar enz.

4.
 Bezwijken wij soms in den strijd,
 O Maria!
 Ons hart blijft immer U gewijd.
 Alleluia. Groet haar enz.

5.
 Blijf onze voorspraak bij uw Zoon,
 O Maria!
 En voer ons naar Zijn glorie-troon.
 Alleluia. Groet haar enz.

6.
 Zoo bid ik immer, zoete Vrouw,
 O Maria!
 Tot dat ik eens uw Zoon aanschouw,
 Alleluia. Groet haar enz.

Wij groeten U, Vorstin van alle volken (MC 114)*Salve Regina*

1.

Wij groeten U, Vorstin van alle volken,
 Wier lof zoo hoog bij de Engelscharen klinkt,
 Die vóór U drijft op glanzig witte wolken,
 Daar vreugdetraan in de opziende oogen blinkt.

2.

Wij groeten U, onz' hope, lust en leven,
 U, dageraad in d'eeuwigdonkren nacht,
 U, lieve duif, die elk zoo blij zag zweven,
 Toen ge aan 't heelal den vrede-olijftak bracht.

3.

Het is tot U, dat wij ons zuchtend wenden,
 Wij, Eva's diepgewonde nageslacht,
 Wij, erfgenamen van zoo veel ellenden,
 Wij ballingen; verstoot niet onze klacht.

4.

Sla neer op ons die medelijdende oogen,
 Die U alleen, o Moeder, eigen zijn;
 En weiger niet ons Jezus zelf te toogen;
 Een enkle blik zal heelen onze pijn.

5.

Gij zijt zoo goed, o lieve, o beste Moeder,
 En gij verstaat onz' harte-zucht zoo wèl;
 Verhoor ons toch: is Jezus niet onz' Broeder,
 En wij uw schat, ontwoekerd aan de hel?

Wij laten 't smeeklied rijzen (N 45)

I.

Wij laten 't smeeklied rijzen
Tot voor Maria's troon,
Want alle gunstbewijzen
Verkrijgt zij van haar Zoon.

Refrein

O, zie met welbehagen
Gij, Moeder, op ons neer;
Verkrijg ons, wat wij vragen
Bij Christus, onzen Heer. (*bis*)

2.

Onz' eerste bede rijze
Tot u, Maagd, hemelwaart,
Opdat Gods Kerk verkrijge
De rust en vrede op aard.

Refrein

3.

Bid voor den heiligen Vader,
Ons dierbaar Opperhoofd,
Door list van den verrader
Van rijk en kroon beroofd.

Refrein

4.

Wij kinderen, wij vragen,
Uit 's harten liefdegloed,
God schenk in al hun dagen
Onz' ouders alle goed.

Refrein

5.

En vriend en vijand tevens,
En allen ons verwant,
Leide op den weg des Hemels,
Gods zegenende hand.

Refrein

6.

Kom, Moeder, hen die lijden
In 't smartvol vagevuur,
Vertroosten en verblijden,
Verhaast hun reddingsuur!

Refrein

7.

Aanschouw, wat eerbetooning
Ons vaderland U biedt;
Welaan, dan, in Gods woning,
Verlaat ons Neerland niet

Refrein

8.

Stijg, voor wie niet vermochten
Te doen deez' bedevaart,
En ons gebed verzochten,
Een bede ook hemelwaart.

Refrein

9.

Maar, Koningin der Heiligen,
O, zegen ook deez' schaar;
Wil immer ons beveiligen
In 't dreigend zielsgevaar.

Refrein

10.

Laat ons uw gunst verwerven,
In 's levens bangsten nood;
Opdat wij eenmaal sterven
Een goeden, zaalgen dood.

Refrein

Wij knielen biddend voor U neder (E 44)*Maria, onze Hulp*

Wij knielen biddend voor U neder,
 O Maria, Koningin!
 Toon uwe macht en liefde ons weder,
 Voer ons eens den hemel in.
 En al wat wij U vragen, ach verwerp dit niet.

Maria, Moeder Jezus, o verlaat ons niet.
 Neem uwe kind'ren in uw hoede,
 O Maria, Koningin!
 Wees onze schuts voor Satans woede,
 Voer ons eens den hemel in.
 En al wat wij, enz.

Wil ook de wereld ons verleiden,
 O Maria, Koningin!
 Laat nooit uw kind'ren van U scheiden,
 Voer ons eens den hemel in.
 En al wat wij, enz.

Stel onzen driften paal en perken,
 O Maria, Koningin!
 Moge uwe kracht onz' zwakheid sterken,
 Voer ons eens den hemel in.
 En al wat wij, enz.

Gedenk dat Ge in dit bange leven,
 O Maria, Koningin!
 Tot sterkte en steun ons zijt gegeven,
 Voer ons eens den hemel in.
 En al wat wij, enz.

Met U verwinnaars en elk strijden,
 O Maria, Koningin!
 Kom ons met de eeuw'ge rust verblijden,
 Voer ons eens den hemel in.
 En al wat wij, enz.

Wij prijzen vol vreugde de zuiverste Maagd (E 43; T 167; W 73 en MC 237)*Aan mijn onbevleete Moeder, 8 december*

1.

Wij prijzen vol vreugde de zuiverste Maagd,
 Wij prijzen Ze in vroolijke zangen:
 Haar schoonheid heeft eeuwig haar Schepper behaagd,
 Zij werd zonder zonde ontvangen.
 O reinste der maagden, U prijze mijn lied!
 Versmaad, ach, versmaad mijne zangen toch niet. *(bis)*

2.

Van 't hoogste des Hemels zag God op U neêr,
 Zijn oog sloeg U liefdelijk gade;
 Reeds vóór uw geboorte werdt Gij door den Heer
 Vervuld met de grootste genade;
 Gij bleeft steeds van iedere zonde bevrijd,
 Een eeuwig uw Heer en uw Schepper gewijd. *(bis)*

3.

Gelijk onder doornen de lelie bekoort,
 Zoo zijt Gij het sieraad der vrouwen;
 Ach, mocht ik, o Moeder van 't eeuwige Woord,
 Toch al uwe schoonheid aanschouwen!
 O vleklooze Moeder, wat zijt Gij toch schoon!
 Gij deelt in de schoonheid van Jezus, uw Zoon. *(bis)*

4.

Nu leeft Gij daarboven in eindlooze vreugd,
 Waar de Eng'len U juichend omringen;
 De Hemel wordt thans door uw schoonheid verheugd,
 Die Cherubs en Serafs bezingen.
 O luister des Hemels ! Gij glinstert van licht,
 God zelf heeft uw troon naast den zijnen gesticht. *(bis)*

5.

O maagdelijke Moeder, o vleklooze Maagd,
 Tot boven de sterren verheven,

Bekom ons die deugd, welke 't meest U behaagt,

En leid ons tot 't eeuwige leven.

Daar zingen wij eeuwig rondom uwen troon:

O reinste der maagden, wat zijt hij toch schoon! (*bis*)

Wij tijgen ter heilige stede (HF3 99)

1.

Wij tijgen ter heilige stede
Maria, ons Moeder ter eer,
O trek met uw kinderen mede
O Moeder, zoo machtig en teer.
Wij willen U hulpe gaan vragen,
Om Jezus en U te behagen.
Wij tijgen ter heilige stede,
Maria, ons Moeder ter eer.

2.

Wie of ook langs paden en wegen,
O Moeder uw pelgrims ontmoet,
Hem klinke het jubelend tegen:
Wees steeds, o Maria, gegroet!
Nooit worden de kinderen moede
Maria te prijzen, de goede,
Wie of ook langs paden en wegen,
O Moeder, uw pelgrims ontmoet.

Wij vluchten in uw armen, zoete Lieve Vrouw (B 62)

I.

Wij vluchten in uw armen, zoete Lieve Vrouw,
En smeken om erbarmen, Moeder goed en trouw.

Refrein

O Maria, sta ons bij,
Op uw hulp vertrouwen wij

2.

Op U rust ons vertrouwen
Op U, o kroon der vrouwen

Refrein

3.

Bij 't zwaard der zielesmarte
Ontsluit voor ons uw harte.

Refrein

4.

Bij Jezus' kruis en sterven,
Wil ons genâ verwerven.

Refrein

5.

Houd ver van ons Gods roede,
Verwerf ons al het goede.

Refrein

6.

Wil ons ten toevlucht strekken,
En moed in ons verwekken.

Refrein

7.

Moge ons uw hand bewaren,
Voor lijfs- en zielsgevaren.

Refrein

8.

Vraag hulp op onze beden,
In ziekte en tegenheden.

Refrein

9.

Vraag troost en zielsverblijden,
In bange en droeve tijden.

Refrein

10.

Bid God, dat Hij geleide,
De schapen op een weide.

Refrein

11.

Wil ons de gunst verwerven,
In Gods genâ te sterven.

Wisch, Moederlief, uw tranen af (HF₃ 81)*Voor den H. Paaschtijd*

1.

Wisch, Moederlief, uw tranen af,
 O Maria!
 Uw Zoon rees heerlijk uit het graf,
 Alleluja!
 Bid God voor ons, Maria!

2.

Zijn lijdend hoofd en aangezicht,
 O Maria!
 Straalt als de glans van 't zonnelicht.
 Alleluja!
 Bid voor ons, Maria!

3.

Wat luister spreiden doornenkroon,
 O Maria!
 En kruis en schepter nu ten toon!
 Alleluja!
 Bid God voor ons, Maria!

4.

Bid moeder, op dees gloriëdag,
 O Maria!
 Dat ik uw vreugde deelen mag;
 Alleluja!
 Bid God voor ons, Maria!

Altijd zachtmoedige
 Minlijke en goedige
 Moeder van God, van genaden vervuld:
 Ach, wil ons, zondigen
 Wil ons verkondigen,
 Namens uw Zoon, de vergeving der schuld;
 En bij 't verscheiden,

Wil ons geleiden:

Pleit bij des Rechters zoo vreeslijken troon.

Pleit voor ons, Moeder, bij Jezus uw Zoon.

Wonder van gloriepracht (T 163 en E 56)

1.

Wonder van gloriepracht,
 Wonder van Moedermacht,
 Liefderijke, aanminnige, hemelsche Vrouw,
 Wie ik ten allen tijd
 Uit heel mijn hart mij wijd;
 Wie ik en lichaam en ziel toevertrouw;
 Goed, bloed en leven
 Wil ik U geven;
 Al wat ik heb en ben, geef ik U nu,
 'k Geef het met vreugde, Maria, aan U.

2.

Schuldloos geborene,
 Eenigverkorene,
 Gij, tot Gods Dochter en Moeder en Bruid!
 In al de maagdenrij
 Blonk niet de reinste als Gij;
 Zelfs koos de Heer U ten tempel zich uit.
 Gij vlekkelooze,
 Lelie en roze,
 Pronk dezer aarde en der hemelen kroon!
 Hemel en aard prijzen U op uw troon.

3.

Gij, trouwgeblevene
 En hoogverhevene
 Gij, onze leid-ster, Gij licht op ons neêr;
 Glorie's omwemelen
 Hoog in de hemelen
 U als het naast bij den troon van uw Heer;
 Gij, door uw zoetheid,
 "Moeder der liefde en genade" is uw lof;
 Zóó groet U de aarde en het hemelsche hof.

4.

Gij, uw God barende,
Voedend, bewarende,
Moeder in vreugden en smarten zoo rijk,
Was er ooit schuldige
U, zoo geduldige,
Schuldlooze Moeder, in lijden gelijk?
Gij, uitgelezen,
Zalig geprezen
Moeder en Maagd, geheel zuiver van smet
Gij zijt de Moeder, die zondaren redt.

5.

Altijd zachtmoedige,
Minlijke en goedige
Moeder van God, van genaden vervuld,
Ach, wil ons, zondigen,
Wil ons verkondigen,
Namens uw Zoon, de vergeving der schuld;
Wil bij 't verscheiden,
Ons toch geleiden;
Pleit bij des Rechters zoo vreeslijken troon,
Pleit voor ons, Moeder, bij Jesus, uw Zoon.

Zacht wuiven zangen (P 89)

I.

Zacht wuiven zangen,
 Zoet van verlangen,
 In al de rangen
 Van 't Eng'lenkoor.
 Cymbelen klinken,
 Harpsnaren blinken,
 Straalbundels zinken,
 Flikk'rend aldoor.
 Hoort zij ruischen,
 Zwellende bruisen
 Machtige zangen van 't Engelenkoor

2.

Zindende wachten
 Serafs en Krachten,
 Cherubs en Machten,
 Boden van God,
 Ziet, zij komt dagen,
 Die God mocht dragen,
 't Rijkst aan behagen,
 Is nu haar lot.
 Schoonste der vrouwen,
 Vreugd der getrouwen,
 Hoogste in glorie en liefde bij God!

3.

Jubelende Eng'len,
 Bloemtakken strenglen.
 Lofzangen meng'len
 Zij haar ter eer!
 Blijde weergalmen
 Statige psalmen;
 Reukvaten walmen,
 Geurend steeds meer!
 Hooger geleien
 Haar alle reien
 Op naar den troon van haar Jesus en Heer.

Zaligst verkorene, heiligst geborene (HF₃ 87)*Ter eere van O. L. Vrouw van 't H. Hart*

I.

Zaligst verkorene, heiligst geborene,
 Vleklooze Moeder van 't Goddelijk Hart!
 Leidstar der zwervenden, hope der stervenden,
 Toevlucht en redster in allerlei smart!
 Hoor onze beden, ginds in Gods Eden,
 Hef er uw oogen voor ons naar Gods troon,
 Toon er uw hart aan het Hart van uw Zoon.

3.

Opperst weldadige, altoos genadige,
 Vleklooze Moeder van 't Goddelijk Hart!
 Wondervol krachtige, door den Almachtige,
 Die ons door U tot een Broeder eens werd!
 Hoor onze zangen, zie ons verlangen,
 't Harte Gods te erven tot eeuwig genot,
 't Harte te geven aan 't Harte van God.

3.

Liefdevol gloeiende, zegerijk bloeiende,
 Vleklooze Moeder van 't Goddelijk Hart!
 Hemelzoet minnende, alles verwinnende
 Wat ooit vijandig uw kinderen tart!
 Hoor, hoe wij geven, goed, bloed en leven
 Moedig en zalig met U in den strijd,
 't Harte van Jezus voor eeuwig gewijd.

4.

Hemelsch verhevene, vlekloos geblevene,
 Machtige Moeder van 't Goddelijk Hart!
 Toevlucht der lijdenden, sterkte der strijdenden,
 Troost der bedrukten, door satan gesard!
 Lenig de smarten, roof onze harten,
 Voer ze ten hemel in onschuld en deugd,
 U en uw Jezus tot eeuwige vreugd!

Zeester op de baren (HF₃ 101 en HF₃ 103)

1.

Zeester op de baren,
 Reine Moedermaged,
 Toevlucht in gevaren,
 Open poort des hemels.
 Blick uit den hoogen op ons neêr,
 Wees onze voorspraak bij den Heer,
 Lieve Moeder Maria

2.

Eva, naam van smarte,
 Werd nu 't hemelsch *Ave*,
 Groet, die aan ons harte
 Bracht den reinsten vrede.
 Blick uit enz.

3.

Wees het licht der blinden,
 Breek de zonden keten,
 Doe genade ons vinden,
 Weer van ons de zonden.
 Blick uit enz.

4.

Wil steeds moeder wezen,
 Jezus voor ons smeeken;
 Wie zal dan nog vreezen
 Onverhoord te blijven?
 Blick uit enz.

5.

Maged hoog verheven,
 Bovenal zachtmoedig,
 Laat ons schuldloos leven
 Kuisch zijn en zachtzinnig.
 Blick uit enz.

6.

Leer ons zuiver leven,
Toon ons veil'ge wegen,
't Worde ons dan gegeven
Jezus te aanschouwen.
Blik uit enz.

7.

't Ongeschapen Wezen,
Vader, Zoon en Trooster
Word'door ons geprezen
Door alle eeuwen henen
Blik uit enz.

Zie, Moedermaagd, ons hier met honderdtallen (N 63)

1.

Zie, Moedermaagd, ons hier met honderdtallen
 Van Nuland uit genaken tot uw troon,
 Ééne is onz' hoop en één de zin van allen:
 Door U te gaan tot Jesus, uwen Zoon.
 O Lieve Vrouwe
 Van Kevelaar,
 Beschaam niet het vertrouwen
 Van deze pelgrimsschaar.

2.

Ons is geleerd reeds op den schoot van moeder,
 Zij preekte 't ons uit ondervinding aan:
 Wat gij verlangt van 's werelds Albehoeder,
 Klopt daarom eerst bij zijne Moeder aan.
 O Lieve Vrouwe, enz.

3.

Ook hoort men nooit, dat wie tot U verzuchtte,
 Om uwe hulp en bijstand U verzocht,
 Niet werd bevrijd van alles, wat hij duchtte,
 Niet heeft verlangd al wat hij vragen mocht.
 O Lieve Vrouwe, enz.

4.

En wie vernoemt, maar niemand kan vernoemen
 Een plaats, nog meer uw plaats dan Kevelaar,
 Waar duizenden gedachtenissen roemen
 Uw macht, o Maagd, zoo groot, zoo wonderbaar?
 O Lieve Vrouwe, enz.

5.

Daarom nog eens: wij zijn met honderdtallen
 Terneergeknield voor uw genadetroon.
 Spreek, Moederlief, het is de hoop van allen,
 Spreek Gij voor ons ten beste bij uw Zoon.
 O Lieve Vrouwe, enz.

6.

Vraag voor den Paus, ons aller heilgen Vader,
Door God gesteld tot grondslag zijner Kerk,
Dat hij van ons en heel zijn Kerk te gader
Door woord en daad de zaligheid bewerk'.

O Lieve Vrouwe, enz.

7.

Borg ook die Kerk in onz' bewogen tijden
Haar ouden glans en oude weerbaarheid,
Geef haar nood verademing van lijden,
Verhaast den dag, die haar ter zege leidt.

O Lieve Vrouwe, enz.

8.

Spread over 't land, waar wij, uw kindren, wonen,
En zijn vorstin uw zegenende hand;
Het is het land, waar uw vervolgde zonen
Zijn opgevlucht, het gastvrij Nederland.

O Lieve Vrouwe, enz.

9.

Schrijf heel dat land en ieder in dien lande
Voor uwe gunst en teedre zorgen aan;
Maar, moederlief, bescherm met beide handen
Nuland, waar trouw de harten voor U slaan.

O Lieve Vrouwe, enz.

10.

Schenk heel dat dorp, wat het niet onberaden
Voor zich verlangt en voor zijn have en goed,
Weer er van af leed, dat het slechts kan schaden,
Dat hemelloon in 't einde niet verzoet.

O Lieve Vrouwe, enz.

11.

Laat het gestaag tot God van liefde vonken
En wees na God Gij meest aldaar bemind;
Zegen vooral, die ons het leven schonken,
Met alle goed, waarop hun harte zint.

O Lieve Vrouwe, enz.

12.

Geef naar uw naam, * hier eeuwen lang gedragen,

(*) *Troosteresse der bedrukten*

Bedrukten troost, geef armen hulp in nood,

Zieken herstel en ouderen van dagen

Jagende zorg voor eenen zaal'gen dood.

O Lieve Vrouwe, enz.

13.

Laat eindelijk, het is ons zielsverlangen,

Onz'hartebêe voor dit uw Wonderbeeld,

Ons eeuwig zien en eeren in gezangen

U en uw Kind, dat op uwe armen speelt.

O Lieve Vrouwe, enz.

Zie ons, Moeder! Opgetogen (HF2 162 en W 82)*Meimaand van Maria*

1.

Zie ons, Moeder! Opgetogen
 Heden voor uw troon geschaard;
 Sla op ons uw zaalgende oogen,
 Zijn wij ook die gunst niet waard.
 Hoor ons juichen, de Albehoeder
 Kwam ons nieuwe gunsten biên:
 't Is weer Mei! wat schoonheên, Moeder,
 Lusthof is 't al wat wij zien! (bis.)

2.

God riep weer uw beeld in 't leven;
 In dien overschoonen hof,
 Die in 't Hooglied staat beschreven,
 Lezen we uw verdienden lof.
 Nooit gaaft Ge onkruid uit te rukken,
 Immer boodt uw rijken grond
 Schooner bloem en vrucht te plukken,
 Dan God ooit op aarde vond. (bis.)

3.

Dan, natuur roept ons ook tégen:
 Moet ge zelf geen hofjen zijn?
 Schonk u God geen zaad en regen,
 Malschen dauw en zonneschijn?
 Bij wat vruchten, bij wat bloemen,
 Ziet hoe 't onkruid welig schiet!
 Kunt gij op uw hofje roemen?
 Neen, Maria volgt ge niet."

4.

Ja, 't is waarheid; – zie, we vallen,
 Moeder! Rouwig voor U neer;
 Bid voor ons en in ons allen
 Bloeie een eeuwge lente weer!

Laat uw geest ons hart doordringen;
t Worde zoo een schoone hof;
Bloemen, vruchten zullen zingen
Jezus en Maria's lof. (bis.)

Ziet, Broeder! dáár rijst Handel, dáár (L 23)

1.

Ziet, Broeder! dáár rijst Handel, dáár,
 Het oord van zooveel zielsverlangen,
 Uw liev'lingsteé, o pelgrimschaar!
 Waaraan uw oog verrukt bleef hangen.
 Dáár, dáár werd op Maria's beê
 Den smeekeling genâ geschonken;
 En Lieshouts kind'ren tuigen meê
 Van menig gunst, dáár uitgeblonken.

2.

Laat vrij een spotziek ongeloof
 Met onwil op ons nederschouwen;
 Wij blijven voor hun spotten doof,
 En des te meer op God betrouwen.
 Heeft God de beêvaart niet bemind,
 Ons niet die godsvrucht willen leeren,
 Toen de Ouders met hun god'lijk Kind
 Gods tempel jaarlijks gingen eeren?

3.

Zoo trekt ook Lieshouts broed'renstoet
 Elk jaar met zijne feestbanieren
 Naar 't heiligdom der Moeder zoet,
 Om haar in 't wonderbeeld te vieren:
 Welaan dan, Broeders! Oog en hart
 Dáár tot uw Moeder opgeheven,
 Haar naam is ov'ral troost in smart,
 Dáár zal zij dubb'len troost u geven.

4.

Dáár zal 't gebed naar 's Hemels woon,
 Als door de wolken henenbreken;
 En klimmen tot Maria's troon;
 En zij zal neerzien op uw smeeken.
 Knielt, pelgrim! Op die heil'ge steê,

Voor 't wonderbeeld vertrouwens neder:

Uw Moeder bidt daar met u meê,

En ongetroost keert gij niet weder.

Ziet gij daar de wolken zweven (MC 199)*Lofzang en Gebed*

1.

Ziet gij daar de wolken zweven
 En de zon, in vollen glans,
 Hooger, hooger nog verheven,
 Schittren aan des hemels trans?
 Nog veel hooger, ver daar boven,
 Zetelt op haar liefdetroon,
 In het hoogst der Hemelhoven,
 Jezus' Moeder naast haar Zoon.

2.

o Wat luister! o wat stralen!
 o Wat hartverblijdend licht
 Stroomt door 's Hemels wijze zalen
 Van haar maagdlijk aangezicht!
 's Vaders eeuwig alvermogen
 Straalt van haar vorstinnenstaf,
 's Heilands wijsheid uit haar oogen,
 's Geestes gloed haar boezem af.

3.

Maagdenreien, Englenscharen,
 Cherubs, Serafs zonder tal
 Mengen stem en citersnaren
 Met het blijdst bazuingeschal.
 Allen juublen God ter eere,
 Om Maria's heil verheugd,
 En de Moeder van den Heere
 Is de tweede hemelvreugd.

4.

Needrig kind in Salem's tempel!
 Arme Maagd in Nazareth!
 Vrouw, verjaagd van Bethlem's drempel!
 Moeder, onder 't kruis verplet!

Liefste Moeder, in uw leven
Zoo gemarteld, zoo gehoond,
En zoo roemrijk thans verheven,
En zoo glorierijk gekroond!

5.

Moeder, ach! door al uw smarten
En door al uw heerlijkheên,
Zie de wenschen onzer harten,
Hoor, verhoor onz' kinderbeên!
Moederlief, wij gaan verloren,
Stelt Gij satans macht geen perk;
Moeder, ach! stil Jezus' toren,
Red ons en bescherm de Kerk!

Ziet ze vlind'ren al de kind'ren (P 92)

1.

Ziet ze vlind'ren
 al de kind'ren
 Van Gods helderblauw paleis,
 Langs de hooge
 Hemelbogen
 Op en neer in 't paradijs;
 Hoort die englen
 toonen mengen
 Aangevlogen heinde en veer,
 Uitgelaten
 Bovenmaten,
 Hunne Koningin ter eer.

2.

Ziet ze vallen
 Duizendtallen,
 In het rozeroode licht,
 Opgestegen
 Allerwegen
 Waar zij hare voeten richt:
 Want heur komen
 Is het domen
 Van den bovenaardschen dag,
 Haar nabijheid
 Is de blijheid
 Van God's grooten zonnelach.

3.

Wij ontwaken
 Bij uw naken,
 O verheven Dagvorstin,
 Op de verre
 Lage sterre
 Halen wij uw geuren in;
 Droeve nachten

En gedachten
Wijken voor uw stille kracht
En wij rijzen
Om te prijzen
Uwe wondre morgenpracht.

Zingt nu, Maria's kinderen! (HF3 83)

I.

Zingt nu, Maria's kinderen!
De schoonste maand van 't jaar,
De maand van groen en bloemen,
De meimaand is weer daar:
Brengt nu in jubelzangen,
Der Moeder van den Heer,
Der Moeder van ons allen,
Maria, lof en eer!

2.

't Is nu een maand van zegen;
Maria staat bereid,
De handen vol genade
Naar allen uitgespreid:
Snelt allen vol vertrouwen,
In deze maand zoo schoon,
Tot haar, die wij begroeten
Als den genadetroon.

3.

Laat zacht het waslicht flikkren,
In lieflijken glans,
Versiert er meê haar beeltnis
Als met een starrenkrans;
Biedt ook een vlammend harte,
Een hart, dat vurig mint;
Wat anders eischt een moeder
Dan liefde van haar kind?

Zij, die boven alle wetten (W 61 en MC 185)*Op het feest der Zuivering van de H. Maagd Maria, 2 februari*

1.

Zij, die boven alle wetten
 Van den heiligen Geest ontving,
 Voor haar, vrij van alle smetten,
 Was geen wet van zuivering!
 Maar niet laf zich te verschoonen,
 En zich beiden trouw te toonen,
 Geest en letter des gebods:
 Dit leert ons de Moeder Gods (*bis*)

2.

Zij, die ons dien Koning baarde,
 Wiens gebied nooit einden zou,
 David's spruit, de hoogst eerwaarde,
 Brengt de gift der armste vrouw.
 Bij zijn mindren zich te voegen,
 Needrig zich te vergenoegen,
 Dit is hier de schoone leer
 Van de dienstmaagd van den Heer (*bis*)

3.

Zij, in reinheid boven de Englen,
 Aller maagden eer en roem
 Komt zich met de onreinen mengen,
 En verbergt haar leliebloem!
 Met zijn gaven nooit te prijken,
 Elken lof bevreesd te ontwijken
 En te siddren voor den trots:
 Dit leert hier de Moeder Gods (*bis*)

4.

Zij, die vreezende ooit te dolen,
 Zoo zij gaat waar God haar wenkt,
 Laat aan Hem het aanbevelen,
 Wat de wereld van haar denkt.

Nooit door eigenbaat gedreven
Enkel voor Gods eer te leven:
Dit is hier de heldenleer
Van de dienstmaagd van den Heer (*bis*)

Zijt Gij mijn Moeder, schoone Vrouwe (HF3 92)

I.

Zijt Gij mijn Moeder, schoone Vrouwe,
 Gekroonde hemelkoningin?
 En dringt de weeklacht mijner ziele
 Ook 't rijk der eeuw'ge vreugden in?
 Blijft Gij mijn Moeder in de glorie,
 Die van de Godheid U omstraalt?
 Blijft Gij het kind der aard gedenken,
 Ook als het ver is afgedwaald?

2.

Gij werdt mijn Moeder in het lijden
 En onder 't Kruis van uwen Zoon;
 Blijft Gij mijn Moeder, nu Gij zetelt
 Daarboven op uw hemeltroon?
 Verheerlijkt na zooveel lijden!
 Voelt Gij nog in uw Moederhart
 Den ondank van uw wereldkindren
 Hun lichaams- en hun zielesmart?

3.

Genade dan voor mijne zonden!
 Gij blijft de Moeder der genâ,
 Ook naast den troon van uwen Jezus,
 Als onder 't Kruis van Golgotha!
 O Moeder van genade en liefde,
 Die ook den zondaar nog bemint!
 Verkrijg genade en schuldvergeving
 Voor 't trouweloos, ondankbaar kind.